

Aeacidae tumulum Rhœtæo in littore cernis,

Quem plerunq; pedes uisitat alba Thetis.

Obtegitur semper uiridi lapis hic amarantho,

Quòd nunquam herois sit moriturus honos.

Hic Graium murus, magni nex Hectoris, haud plus

Debet Mæonide, quam sibi Mæonides.

EX Philostrato in Iconibus, qui sepulturas
ex amarantho coronari moris fuisse affir-
mat: idque Thessalos instituisse primos ad tu-
mulum Achillis.

Antonius Thylesius in libello, quem de coro-
nis composuit, sic ait, Thessali Achillis sui mo-
numentum amarantho coronabant: ut osten-
derent, quemadmodum flos ille nunquam inte-
rit: sic eius famam perpetuò duraturam. Ad hoc
ipse respexi, cum de Achille loquerer in Heroi-
cis epitaphiis:

Heroum iacet hic flos immortalis Achilles.

Vide Cælium Rhodig. antiq. lect. lib. 17. cap. 21.

Rhœtæo in littore. Iam admonuimus sepul-
chrum Achillis esse in Sigæo, errassèq; Solinum
& Alciatum in hoc.

Què plerunq;. Miror valde quî potuerit face-
sere negotium hic versiculus, illis præsertim,
qui se græcè scire profitentur: cum sit Græcus
loquendi modus: & apud Homerû vñtissimus:
qui sæpe ut ait, & quidem lib. 1. Iliados, ἀργυρο-
πέζα θέτις, id est, argenteos habens Thetis, vel
alba pedes Thetis, id est, pulchra. Sic Iuno apud
eundem vocatur λευκόλενος ἥρη, id est, albas vñas
habens Iuno. Capitur & Thetis pro mari, quan-
uis diuersa orthographia. Tethys enim scribitur
prima

*Amaran-
thi flos.*

*Thetis cur
pedes albos
habeat.*

prima longa, quam pro Achillis matre breuiabis. Dicitur mare argenteos pedes habere, propterea quòd maris aqua in locis profundis est obscurissima & in extremis partibus clarior & pellucida.

*Amaranthi
natura
& virtus.*

Viridi laps. Amaranthus ideo vocatur viridis, quia nunquam marcescit: vnde nomen habet ab *αμαρανθου*, & *μαραίνωμαι*, marcesco. quasi nūquā marcescens. Pli. lib. 21. cap. 8. inquit, Amarantho non dubiè vincimur. Est autem spica purpurea, veriùs quàm flos aliquis, & ipse sine odore, mirumque in eo gaudere decerpi & latius renasci. Prouenit Augusto mense: durat in Autumnum. Alexandrino Palma, qui decerptus asseruatur: mirumque postquam defecere cuncti flores, madefactus aqua reuiuiscit, & hybernas coronas facit. Summa eius natura in nomine est, appellato: quoniam non marcescat.

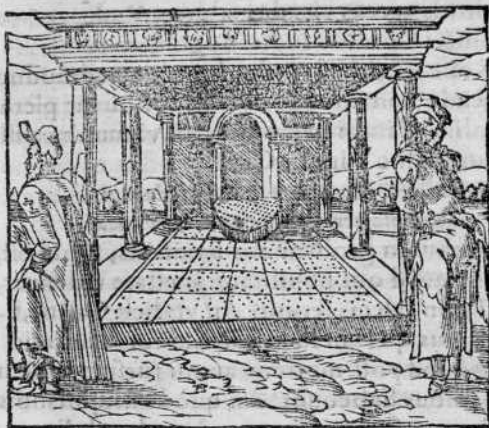
*Dionis lib.
de Troie nõ
capta.
Hector occidit
Achillem.*

Magni nex Hectoris. Notum est quo pacto Achilles Hectorem interfecerit: sed sciant Hectoris studiosi extare libellum Græcum Dionis de Troia non capta, vbi multò aliter refertur historia: Achillem scilicet ab Hectore occisum. Quod & Homerus videtur aliquibus locis subindicasse, sed tectà. Lege libellum, cui fortasse plus habebis fidei, quàm Homero.

Nobi

Nobiles & generosi.

EMBLEMA CXXXVI.

*Aurea Caecripias necebat fibula uestes,
 Cui coniuncta tenax dente cicada fuit.
 Calceus, Arcadico suberat cui lunula ritu,
 Gestatur patribus mullea Romulidis:
 Indigenas quod se adferrent, haec signa tulerunt
 Antiqua illustres nobilitate uiri.*

ERasmus in adagio, Terræ filius, apud Pau-
 saniam inquit & Strabonem, atque alios id
 genus autores legimus populos quosdam *αὐτό-αὐτίχοι*
χθονας appellatos, qui non aliò referant originē *ves.*
 suam, quemadmodum plerique faciunt, verum
 ex ipso solo nati videri velint: quorum de nu-
 mero sunt Athenienses. Idem in adagio, Cicadis
 pleni

pleni. In gloriosos (inquit) ac stultos olim dicebatur, aut obsoletis ac iam desitis vtentes. Antiquitus etenim Atticis mos erat capillorum cincinnis aureas cicadas addere. Vnde *τετλιγοφόροι* dicti sunt: hoc indicio significantes *αυτοχθονας* esse sese, id est, indigenas: quemadmodum & cicada non aliunde comigrant, sicut pleraque alia: sed inibi nascuntur, vbi viuunt. hæc ille & plura. Hinc Virg. in Ciri,

Aurea solenni comptum quoq; fibula ritu

Mopsopio, tereti ne ctebat dente cicadae.

Plutarchus in problematis Romanis, Quid est, inquit, quod qui nobilitate præstare videntur, lunulas in calceis ferunt? An vt dicit Castor, signum eius quæ in luna esse dicitur habitatio nis: & quod post mortem animi rursus lunam sub pedibus habebunt? An quod antiquissimis præcipuum fuit, qui fuerunt Arcades ab Euanthro Profeleni appellati? & reliquas causas quæ adiecit. Baysius de re vestiaria. Calceus Lunatus insigne nobilium Romanorum, vt voluit Plutarchus, addita lunula circa talum. Iuuenalis de Quintiliano,

Appositam nigræ lunam subtexit aluta.

Vide adagium, Calceos mutare, & Budæum in Pædectas. Grapaldus, de partibus ædium in dictione Mullus, lib. 1. cap. 6. Nomen eis Fenestella à colore mulleorum calciamentorum datum existimauit. Mullei autem fuerunt calcei regum Albanorum, postea patriciorum, à mullando, id est, suendo nominati. Huc allusit Martialis lib. 1. Epigramma.

*Profeleni.
Calceus lunatus.*

Mullei.

Lunata nusquam pellis, & nusquam toga.

Hæc omnia aliquantò copiosius tractat Alex.
ab Alexandro lib. 5. cap. 18.

Calceus Arcadico. Sic construe, Calceus Mul-
lea, cui suberat lunula ritu Arcadico, gestatur à
patribus Romulidis.

Arcadico ritu. Arcades qui sunt in medio Pe-
loponneso antiquissimi volebant videri. Vnde *Arcades an-
tiquissimi.* Ouidius 2. Fastorum,

Ante Iouem genitum terras habuisse feruntur

Arcades, & Luna gens prior illa fuit.

Hinc vocati sunt Profeleni, id est antelunares.
Vide adagium Beccelenus. Et Cælium Rhodig.
lib. 20. cap. 28.

Indigenas. Indigenas, id est, ibidem natos. *Indigena.*
Græcè *αὐτόχθονας* diximus vocari: sic etiam
vocantur Cicadæ. Nam ibi cantant ubi nascun-
tur: nec mutant locum.

COMMENT. IN AND.
Duodecim certamina Herculis.

Ἀλληγορικῶς.

EMBLEMA CXXXVII.

Roboris inuicti superat facundia laudes:
 Dicta Sophistarum laqueosq; resoluunt inanes.
 Non furor, aut rabies uirtute potentior ulla est.
 Continuum ob cursum sapienti opulentia cedit.
 Spernit auaritiam, nec rapti aut scœnore gaudet.
 Vincit, scœmineos spoliâtq; insignibus astus.
 Expurgat sordes, & cultum mentibus addit.
 Illicitos odit coitus, abigitq; nocentes.
 Barbaris, feritâsq; dat impia deniq; pœnam.
 Virtus uirtus collectos dissipat hostes.
 Inuehit in patriam externis bona plurima ab oris.
 Docta per ora uirum uolat, & non interit unquam.
 Allego

Allegoricè proponit, nihil aliud significare duodecim Herculis certamina, quam opera quæ possit perficere sapientia, facundiæve. Facile erit epigramma illis, qui non ignorant Herculis certamina, de quib. Verg. in opusculis. Perottus latissimè. Lilius Gregorius libellû de Hercule composuit. Nouissimè Ioannes Mallara Hispalensis, meus Pylades, tam ingeniosè in duodecim cantus Herculis labores digessit, idque Hispana lingua, vt nihil ibi deesse credas, quod ad eruditionem & leporem spectet. Labores Herculis, ad quos in hoc epigrammate fit allusio, hoc ordine habentur: Primus est Leo Nemaus, qui fortitudinis typum gerit. hunc ta-
men superat prudentia: quia vt ait Salustius, Non viribus, aut velocitate corporis res magnè geruntur, sed consilio, autoritate, prudentia. Secundus, Hydra Lernæa, aptissimè sophisticis argutiis assimilata, cui tot, vno amputato, pul-
lulabant capita. Quod sumptû fuit ex Platone in Euthydemo, cum ait, Hercule quidem multo sum imbecillior, qui pugnare simul non valuit aduersus Hydram sophisticam (cui propter sapientiam pro vno sermonis capite amputato multa repullulabât) ac etiam aduersus Cancrû sophisticam quendam ex mari aduentantem &c. Vide Prouerb. Hercules aduersus duos. Hydram putauit Erasimus inuidiæ referre symbolum, Horatij deceptus testimonio, cum nihil minùs illic intendat Horatius. Vide prouerb. Herculei labores. Tertius labor fuit, Erimanthæus aper, furoris & rabiei emblemata. Quartus, cerua aëri

*Io. Mallara
Hispalensis,
Pylades an-
thor.*

*Primus la-
bor Her-
culis.*

Secundus.

Tertius.

Quartus.

pes, id est, velocissima in monte Mænalo, quæ, quia cornibus aureis erat insignis, diuitiarum est emblemata. Hanc cursu superauit Hercules. Sunt tamen qui dicant ineptè fictum à poetis ceruas aurea cornua habere, cum omnino cornibus careant. Sed contra hos disputat Cælius Rhodiginus. Quintus, Stymphalides volucres, quæ auaritiam referunt, quemadmodum & Harpyiæ apud Virgilium, propter incuruos vngues. Sextus, Baltheus, quem Amazonibus abstulit. Soluere zonam, idem est, quod deuirginare. Septimus, Augiæ stabulam repurgatum. Nihil est enim tam sordidum, quod non eloquentia excolatur. Octauus, Taurus, quem è Creta expulit. Taurus autem inire solet & matrem & sorores. quare addidit, illicitos odit coitus. Nonus, equæ Diomedis, quæ homines disceptos mordicus comedebant. Equus autem peculiari epitheto dicitur ferus. Decimus, Geryô, qui cum tres essent fratres, vnus dicebatur. Vndecimus, mala Hesperidum, quæ aurea erant, quæ Atlantis opera decerpta Hercules in Græciam portauit, Duodecimus tandem Herculis labor Cerberus fuit, quem Hercules ab infernis tenebris ad superos traduxit. Hanc allegoriam explicatiùs protulit Rodolphus Agricola lib. i. de Inuent. cap. 3. Magni, inquit, sudoris est Cerberum tricipitem ab inferis extrahere, hoc est abstrusa & in rerum interiore recessu latentia proferre in lucem, & tanquam spectanda proponere. Hæc Rodolphus. Labores Herculeos etiam decantat Homerus lib. ii. Odyss. &

Q. Cal

Quintus.

Sextus.
Soluere Zonam.

Septimus.

Octauus.

Nonus.

Decimus.

Vndecimus

Duodecimus.

Rodolphi
Agricolæ
allegoria.

Q. Calaber latè lib. 6. de relictis ab Homero.
 Cicer. 2. Tuscul. Marti. li. 5. Epig. 66. Oui. & alij.
Docta per ora uirum. Hemistichium est Ennia-
 num, refertur à Cicerone 1. Tusculana.

In nothos.

EMBLEMA CXXXVIII.

Herculeos spurij semper celebretis honores:

Nam uestri princeps ordinis ille fuit.

Nec prius esse Deus potuit, quàm sugeret infans

Lac, sibi quod fraudis nescia Iuno dabat.

A Leiatius lib. 4. Parergon cap. 3. fatetur hoc
 emblemata sumptú ex antiquo illo adagio,
 Ad Cynofarges. Cuius explanationem vide in

Erasmo. Verba porrò Alciati in illo loco loquentis de adoptione sunt. At apud Græcos aliud traditum est, apud quos scriptum legi, Iouem nato Hercule (quòd spurius esset, nec in Deorum numerum admitti posset) dormienti coniugi suæ Iunoni eum clam supposuisse, & exsucto de mammis ab ea lacte infantem ceu natalibus restitutum, diuinitatis iura acquisuisse. Cuius rei & Hyginus meminit, & Arati interpres, & qui collectanea rei rusticæ Constantino Cæsari inscripsit. Hincque factum est, ut nothi ad Cynosarges, ubi templum est Herculis, exercerentur: quoniam is Deus illis præest. Hæc Alciatus. Et citat ibi hoc epigramma.

Spurij qui.

Herculeos spurij. De nothis, & spuriiis vide Alciatum, qui præter locum citatũ lib. 4. cap. 5. & lib. 10. cap. 8. Parergon, putat dictos spurios (testimonio Iustiniani) quasi vulgò conceptos, *ωσπερ τὸ ἀσποδὸν.* Quod non valde probo. Si quidem reperio aliam apud Plutarchum derivationem, qui in Romanis quæstionibus sic ait, Quid est, quòd eos quorum patres ignorantur, spurios vocant? non enim quod Græci opinantur, & in causis oratores dicunt, quòd ex colluuiione quadam, & feminis communione progenerati sint. Sed est spurius inter prima nomina, ut Sextius, Decimus, Gaius. Sed hæc prima nomina latini non integra scribunt. Sed aut vna litera, ut T. L. M. Titus, Lucius, Marcus, aut duabus, ut Gn. Ve. Gneus Verrius: aut tribus, ut Sex. Ser. Est igitur spurius inter ea
prima

Spurij unde dicatur.

prima nomina, quæ duabus literis notantur S.
& P. Quibus etiam orbos parentibus scribunt,
cùm sine patre esse dicunt, per S. sine: per p.
patrem significantes. Hoc igitur errorem fecit,
quòd sine patre & spurius eisdem literis anno-
tantur. Hæc Plutarchus. Meminit & Erasmus
huius rei in adagio, Ne patris nomen quidem
dicere possit.

Nec prius esse Deus. Hyginus in Poetico astro-
nomico loquens de lacteo circulo, Herculi in-
fanti insciam Iunonem dedisse lac: sed postquam
eum rescierit pellicis esse filium, reiecit eum

à se, Herculémque qui nimia aviditate la-
ctis multitudinem ore comprehen-
derat, non potuisse illud in ore
continere: sicque ex ore
eius profusum la-
cteum circum
in celo sig-
nasse.

Cc 4

Iamparilitas.

EMBLEMA CXXXIX.

*Vt sublime uolans tenuem secatur aëra falco,
 Vt pascuntur humi graculus, anser, anas:
 Sic summum scandit super æthera Pindarus ingens,
 Sic scit humi tantum serpere Bacchilides.*

*Pindari car
 men.*

EX Pindaro desumptum est hoc emblema
 in Nemeis oda 3. in fine odæ sic,

Ἐστὶ δ' αἰετὸς ὠκύς ἐν πετανόϊς,

ὃς ἔλαβεν αἰψὰ τηλόθεν μεταμαιόμενος.

Δαφροινὸν ἄγχαν ποσίν.

Κραγέται ᾗ κολοιοὶ ταπέννα νέμονται. Id est,

Aquila.

Est autem aquila velox inter volucres, quæ citò
 venatur, procul inuestigans cruentam prædam
 pedibus suis: loquaces autem graculi humilia
 pascu

pascuntur. Quo in loco indicant Pindari commentatores per aquilā intelligi Pindarū (quod non obscurè dixit in Olympiis) per graculos Bacchilidem Lyricum poetam. Vide Adagium Aquila in nubibus. & Humi serpere.

Pindarus fuit vnus è nouem Lyricis : eius educationem vide in imaginibus Philostrati titulo Pindarus. Eius mortem refert Valer. Maximus lib. 9. cap. 12. de morte non vulgari ex Philostrato hæc sumpsit Politianus,

*Aerios procul in tractus & nubila supra
Pindarus it Dirceus olor, cui ne stare blandæ
Os tenerum libastis apes, dum fessa leuaret
Membra quiete puer mollem spirantia somnum.*

Vide Alciatum lib. 10. Parerg. cap. 8. De Pindaro Macrobius 5. Satur. Horat. lib. 4. Carminum: & Plin. lib. 7. cap. 29.

*Politianus
de Pindaro.*

In desciscentes.

EMBLEMA CXL.

Quod sine egregios turpi maculaueris orsus,
 In noxamq; tuum uerteris officium,
 Fecisti, quod capra, sui mulctaria lactis
 Cum ferit, & proprias calce profundit opes.

Capra Scyria.

Ex antiquo adagio αἰὲς Σκυρία. idest, capra Scyria, in eos, qui beneficium maleficio corrumpunt, aut qui virtutes adiunctis vitiis contaminant atque obscurant: quive rectè instituta nò rectè finiunt: veluti capra Scyria, quòd fera sit, mulctrum quod lacte impleuerat, ipsa rursus euertit: atque hoc modo beneficium, quod dederat, eadem perdidit. Erasmus.

Æmu

Aemulatio impar.

EMBLEMA CXLI.

*Altiuolam miluus comitatur degener harpam,
 Et præde partem sepe cadentis habet.
 Mullum prosequitur, qui spretas sargus ab illo
 Præteritâsq; avidus deuorat ore dapes.
 Sic mecum Oenocrates agit, at deserta studentum
 Vititur hoc lippo curia tanquam oculo.*

Eiusdem ferè est argumenti cum superiori
 de Pindaro: sed similitudines sunt obscu-
 riores. Erat quidam Leguleius triuialis (quem
 tecto nomine Oenocratè, eo quòd à vino vin-
 ceretur. Nā *οἶνος* vinū est, & *καρτέω* vinco) qui illa
 tradebat discipulis, quæ Alciatus tanquam vilia
 spernebat.

Altiuolam miluus. Aristo. 9. de histo. Animal.
c. 1. Amici, inquit, sunt piphex, harpa, & miluus.

Mullum prosequitur. Arist. li. 8. cap. 2. de nat. ani.
Sargus. Sargus nulli reliquias sequitur. Nam ubi ille lu-
to excitato abiit (fodere enim potest) hic descen-
dit & pascitur, imbecilliorésque, ne eodem ad-
natent, arcet. Ordo est, Sargus, id est, piscis ille
ignauus prosequitur mullum, id est alium piscem
marinum (quem non credas esse barbum, ut vo-
cant Hispani, sed alium maximi precij) qui, sup.
Sargus auidus deuorat ore spretas præteritaf-
que dapes, ab illo, sup. mullo.

*Oculo lip-
po quid.*

At deserta studentum. Alciatus lib. 6. parergon,
cap. 12. Vti, inquit, tanquam lippo oculo prouer-
bialiter dicimur de re, qua carere non possumus,
cum tamen damnosa nobis sit. Eleganter Plau-
tus ad seruos improbos traxit, quos, quanuis do-
minum decipiant, tamen retinet dominus, & ut
potest, eorum opera vititur: cum ut velit, non pos-
sit, eius carmen est in Persa:

*Ego neq; lubenter serui, neq; sum hero ex sententia:
Sed quasi lippo oculo me meus herus utitur, manum
Haud abstinere quit tamen, quim imperet mihi,
Quim me suis negotiis præficiat.*

Sed & apud eundem in Bacch. sic senex loquitur;

Lippo illic oculo seruus est simillimus:

Si non est, nolis esse, neq; desideres.

Si est, abstinere, quim attingas non queas.

Sunt autem hæc carmina non solum ab inter-
pretibus malè intellecta: sed etiam vitio exem-
plarum corrupta. Hæc Alciatus, Vide Eras-
mum

num in prouerb. 10. Lippo oculo similis. Et, Vbi
qui dolet, ibidem & manum habet.

Albutij ad Alciatum, suadentis vt de tu-
multibus Italicis se subducat: &
in Gallia profiteatur.

EMBLEMA CXLII.

*Quæ dedit hos fructus arbor, cælo aduena nostro,
Venit ab Eoo Persidis axe prius.*

*Translatu facta est melior: quæ noxia quondam
In patria: hinc nobis dulcia poma gerit.*

*Fert folium linguae, fert poma simillima cordi.
Alciate hinc uitam degere disce tuam.*

*Tu procul à patria in pretio es maiore futurus:
Multum corde sapis, nec minus ore uales.*

EX Plutarcho in Commentario de Iside & Osiride, referente Politiano, Miscellaneorum cap. 83. De Ægyptiacis, inquit, arboribus, Persicam in primis Harpocrati sacratam ferūt, quòd fructus cordi, frondes linguæ persimiles ferat. Hoc epigramma non est Alciati, sed Aurelij Albutij Iurisconsulti, Græci & Latini sermonis periti. Vixit aliquando Mediolani. An fuerit Mediolanensis, ignoro.

Venit ab Eoc. Aduectam fuisse hanc arborem è Perside fatetur Plinius, sed noxiam apud Persas esse, & translatu mitescere: id verò pernegat. Albutius sequutus est id quod vulgo dicitur, Persas in Ægyptum immisisse hanc arborem: vt eius fructu vescentes Ægyptij omnes interirēt. Verba Plinij hæc sunt ex cap. 13. lib. 15. In totum quidem persica peregrina etiam Asiæ Græciæq; esse ex nomine ipso apparet: atque ex Perside ad uecta. Et paulò inferius, Falsum est venenata cum cruciatu in Persis gigni, & pœnarum causa à regibus translata in Ægyptum & terra mitigata. Est & epigramma græcum in lib. 1. Florileg. εἰς διένδρα, incerto autore, in quendam Theognosti filium, qui præ satietate Persicorum pomorum interiit. Id sic habet,

Ἐκ φονίων Περσῶν φόνιον φυτόν ἤγαγε Περσεύς
Παιδὶ Θεογνώστῃ τῆ θανάτῃ πρόφασιν.

Id est,

*Ex mortiferis Persis mortiferam plantã duxit Perseus
Filio Theognosti mortis causam.*

Tu procul à patria. Hoc quàm verum sit, ex sacris literis abundè possumus intelligere: siquidem

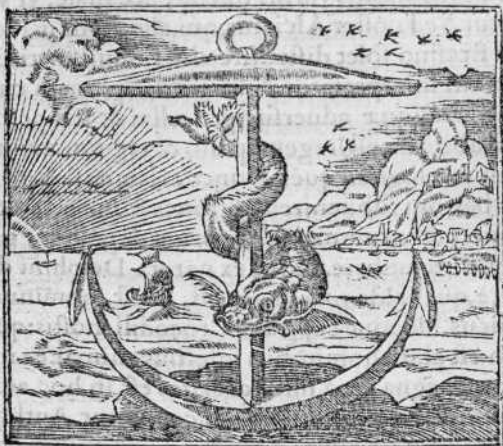
dem Dominus ita loquitur in Euangelio, Amen dico vobis, Nemo propheta acceptus est in sua patria. Est autem Hemistichium Virgilianum in decima Ecloga,

Nemo propheta in sua patria.

Tu procul à patria nec mihi credere tantum.

Princeps subditorum incolumitatem procurans.

EMBLEMA CXLIII.

Titanij quoties conturbant æquora fratres,

Tum miseros nautas anchora iacta iuuat.

Hanc pius erga homines Delphin complectitur: imòs

Tutius ut possit figier illa uadis.

Quàm decet hæc memores gestare insignia Reges,

Anchora quod nautis, se populo esse suo?

Tirus

Titus Vespasianus mādauit excudi numisma: cuius altera in parte ipsius Vespasiani facies esset expressa cum inscriptione nominis: in altera esset anchora, cuius medium delphin obuolutus complecteretur. Hoc numisma se vidisse testatur Erasmus, in prouerb. Festina lentè. Id autem symboli nihil aliud sibi velle affirmat, quàm illud Augusti Cæsaris dictū *σπεῦδε ἔραδεως*. id est, festina lentè. Quia anchora tarditatem: Delphin celeritatem aptè representet. Hæc Erasmus multis verbis tractat, nec malè, vt videtur. Sed noster Alciatus, qui aliquibus in locis ab Erasmo solet dissentire, aliter numismatis figuram interpretatur. Nam per Delphinem cum anchora (quæ aduersus procellas & tempestates fabricata est) regem ipsum & regium munus vult intelligi, ad quæ pertinet calamitati & perturbationi subuenire: seditiones & procellas cōponere: & ærumnas subditorum depellere, pacique incumbere. Id quæ ex natura Delphini discere, qui valde *φιλάνθρωπος* est, id est, hominum amicus, ideoque capitalis Crocodili hostis: quo non est aliud hominibus infestius animal. Et insuper magna erga filios charitas est in hoc animali, quos etiam adultos diu comitatur. Author Aristot. lib. 5. de histor. animal. sic rex animo paterno debet esse in suos: alioqui non est rex, sed Tyrannus, vt in Politicis docet Aristot. In subueniendis miseris debet etiam rex delphini celeritatem imitari, quæ maxima est & penè incredibilis, vt refert Plinius lib. 9. cap. 8. Et Aristot. & Oppianus. Sed si multa de Delphinis deque

Ald

*Alciatus
ab Erasmo
dissentit.*

*Delphini
natura.*

*Aristo. de
delphino.*

Aldi Manutij anchora, cupis. Vide Erasmum in adagio citato, Festina lentè.

Titanij quoties. Hoc primùm admoneo Titanij trisyllabum esse. Nam duo ij coëunt per synæresin in vnum; sic Tita -- nij quoti -- uu: dicuntur autem venti Titanij fratres. quia Aurora Titanis filia fuit, quæ mista fratri Astræo peperit illi ventos, autore Hesiodo in Theogon. & Brixiano Pylade lib. 2. Theogoniæ, vbi sic ait,

Aurora Astræo peperit Titania fratri

Astræam & ventos, qui freta longa premunt.

Anchora iacta. Solent multi dubitare, scribendū sit anchora cum aspiratione, an ancora.

Quo pacto scribas, parui refert. Autor tamen est Valer. Probus, tria tantum latina nomina post c. aspirationem habere, lurcho, pulcher, orchus. Huc adde græcam vocem, quæ sine aspiratione profertur ἀγκυρα, anchora per trāslationem pro securitate ponitur. Vnde adagiū,

Anchora domus. & Sacram anchoram soluere: quæ pro interpreta-

tione Alciati fa-

ciunt, contra

Erasm.

*Val. Prob.
de orthog.
anchors.*

In senatum boni principis.

DIALOGISMVS.

EMBLEMA CXLIII.

Effigies manibus trunca ante altaria diuim

Hic residens: quarum lumine capta prior,
Signa potestatis summa, sanctiq; Senatus
Thebanis fuerant ista reperta uiris.

Cur residens? Quia mente graues decet esse quiesca
Iuridicos: animo nec uariare leui.

Cur sine sunt manibus? Cipiunt ne xenia: nec se
Pollicitis flecti muneribusue stant.

Cæcus at est princeps quod solis auribus, absq;
Affectu, constans consilij acta probat.

Plutarchus in lib. de Iside & Osiride sic ait,
 Ἐν δὲ Θήβαις ἐκόντες ἡὲν ἀνακειμένας διακρίων
 ἀχερες. ἡ δὲ τῶ ἀρχιδιαστῆ καταμύσατο τοῖς ἔμμοισιν,
 ὡς ἀδωρον ἅμα τὴν διακρίσυντη, καὶ ἂν ἐντευκτον ἔσται.
 Id est,

Id est, Thebis quædã erant repositæ imagines iudicum, quæ manibus carebant. Quæ autem præsidem iudicij repræscentabat, oculis capta erat, quò oporteat ab omni munerum corruptela, & ab omni affectu quàm maximè sciũctos esse, qui ius dicunt populis. Huius rei meminit Erasmus in adag. Scarabeus aquilam quærit.

Quia mente. Aristo. in lib. de morib. 4. describens magnanimum, inter alia hæc addit: Incessus est magni viri, tardus sit necesse est. Vox grauis, constans, & firma oratio. Nec enim, aut festinat is, qui paucis rebus studet: aut vehemens est, cui nihil magnum esse videatur.

Cur sine sunt manibus. Lex est in Pandectis de officio præsidis, quæ vetat præsides munus, donũve capere, nisi esculentum, poculentũve, quod intra dies proximos prodigatur. Xenia porrò sunt munera hospitalitatis. Nam ξένος, hospes est. Sed iam vsu venit, vt pro quocunque munere accipiatur. Inter leges quas Dominus in Exodo præscribit iudicibus, hæc etiam refertur, Nec accipies munera, quæ etiam excæcant prudentes, & subuertunt verba iustorũ. Et in Deuteronomio iterum sic iudices monet, Non accipies personam nec munera: quia munera excæcant oculos sapientum, & mutant verba iustorum. Xenia & dona (inquit Ecclesiasticus) excæcant oculos iudicum, & quasi mutus in ore auertit correptiones eorum.

L. plebiscito. ff. de offi. præsi.

Exod. 22.

Deut. 16.

Cap. 28.

Quod non capit Christus, rapit fiscus.

EMBLEMA CXLV.

*Exprimit humentes, quas iam madefecerat ante
Spongiolas, cupidi principis arcta manus.
Prouehit ad summum fures; quos deinde coërcet,
Vertat ut in fiscum quæ malè parta sum.*

Hoc emblemata sumptum ex Suetonio Tran-
quillo in Vespasiano cap. 15. Creditur (ait
Suetonius) procuratorum rapacissimum quen-
que ad ampliora officia ex industria solitus
promouere, quo locupletiores mox condem-
naret, quibus quidem vulgò pro spongiis dice-
batur uti, quòd quasi & siccos madefaceret, &
exprimeret humentes.

*Quod non capit Christus. Hæc verba sumpta
sunt*

*Spongia pro
rapacibus.*

funt ex cap. Maiores. 16. qu. 7. Scopus horum
verborum est apud Alciatum lib. 9. Parerg. c. 13.

Spongiolas. Diminutivum à spongia : est au-
tem spongia quiddam medium inter animal &
plantam eius generis quod Græci ζώοφυτον, id
est, plantam viventem appellant. Dicitur δὲ τὸ
ἀποσπᾶν τὰ ὑγρὰ. id est, quòd hauriat humida.
Meminit eiusdem Aristo. 1. de Histo. ani. cap. 1.
vbi dicit, sensum habere spongiarum : cuius rei si-
gnum est, quoniam difficulter euelluntur, nisi
arte & latenter fiat. Nam se contrahunt.

*Spongia
sensum habet.*

Vertat ut in fiscum. Huc pertinet illud Hesio-
dicum in Georg.

Μὴ κακὰ κέρδ' αἰνεῖν, κακὰ κέρδ' ἴσ' ἄτ' ἴσιν.

Ne mala lucra pares, mala lucra æqualia damnis.

Et illud Plauti in Pænulo, Malè partum, ma-
lè disperit. Et Ciceronis illud in 2. Philipp.

Malè parta malè dilabuntur. Fiscus

est regis crumena, seu publi-
ca pecunia : unde
confiscare.

Opulentia tyranni, paupertas
subiectorum.

EMBLEMA CXLVI.

*Humani quod splen est corporis, in populi re
Hoc Cæsar fiscum dixerat esse suum.
Splene aucto, reliqui tabescunt corporis artus,
Fisco aucto, arguitur ciuica pauperies.*

EX Sexto Aurelio Victore in vita Iuliani.
Cuius hæc sunt verba, Pompeia Plotina
incredibile dictu est, quanto auxerit gloriam
Traiani. Cuius procuratores cum prouincias
calumniis agitent, ad eum ut vnus ex his dice-
retur locupletium quemque sibi conuenire so-
litus, Quid habes? unde habes? Hæc ubi didice-
rat,

rât, addebat tertium, pone quod habes. Plotina
coniugem corripuit, atque increpans quòd lau
dis esset suę incuriosus: talem illum reddidit, vt
postea actiones improbans, & detestans, fiscum
lienem vocaret: quòd eo crescete, artus reliqui
tabescant. Idem inuenies Apophtheg. lib. 8. in
Traiano.

*Fiscus cur
lien dicitur.*

Consiliarij Principum.

EMBLEMA CXLVII.

Heroum genitos, & magnum fertur Achillem

In stabulis Chiron erudiisse suis.

Semiferum doctorem, & semivirum Centaurum,

Asideat quisquis regibus, esse decet.

Est fera, dum uiolat socios, dum proterit hostes:

Estq; homo, dum simulat se populo esse pium.

Vnde sumptum sit emblemā, docet Alcianus lib. 9. Parergon cap. 13. Cæterum, inquit, in Græcis autoribus annotavi à Chirone centauro Achillem aliósq; regum filios eruditos fuisse fingi, quòd soleant doctores consultorésque principum natura quidem feri esse, & promptum ad asperiora ingenium habere: humanitatē verò in speciē tantum præ se ferre.

*Educatio
Achillis.*

Et magnum fertur. Achilles dicitur quasi sine cibo, ab α priuatiua particula & $\chi\lambda\delta\varsigma$ cibus, nutrimentum: quoniā primò aluit Chiron Achillem vrsorum, leonum, aliarumque ferarum medullis: postea nihil ei ciborum porrigebat, nisi ipse Achilles veniretur sibi feras quibus vesceretur. Hac de causa scribendum fuerat Achilles simplici l, & duabus primitis syllabis breuibus, vt est apud Homerum in primo versu Iliados. Sed idē Homerus paulò inferius causa metri duplicauit ll. vnde vsus obtinuit, vt Achilles græcè Αχιλλεύς scriberetur. Vide in imaginibus Philostrati, Achillis cibus.

*Chirò qui
fuerit.*

In stabulis Chiron. Chiron centaurus (vt refert Hyginus) Saturni in equum conuersi, & Philyra nymphæ filius fuit, qui non modò cæteros centauros, sed homines quoque iustitia superauit. Æsculapium & Achillem nutrisse existimatur. Apud hunc Hercules cum diuerteretur, illeque sagittas Herculis tractaret, simulque miraretur, quòd tam breuibus sagittis tam magna centaurorum corpora interirent: vna illarum in Chironis pedē prolapsa ad eò ipsum cruciauit (erat enim veneno Hydræ infecta) vt optaret

taret mori, quod ægrè ab Ioue obtinuit, & inter astra relatus est. Hæc magna ex parte Hyginus. Ouidius in 5. Fausto, idem profequitur, sed latiùs & elegantius. Vnde mirari poteris Zenodotũ & Erasinum in prouer. Chironium vulnus, qui scripserunt Chironem cum aliis centauris, quibuscum Hercules præliatus est, interiisse. Chiron græcè sonat deterior, id est *Χείρων*. Vnde est iocus Diogenes apud Laertium. Nam conspiciens Diogenes formosum adolescentẽ in conuiuium euntem, Chiron, dixit, redibis, id est, peior. At ille cùm rediisset, dixit Diogeni, Reuersus sum, sed non Chiron: non Chiron, sed Eurycion: erat autem Eurycius alius centaurus, qui latè incedens interpretatur. Hæc ex Alciato loco iam citato, qui reprehendit Erasmum, & interpretẽ Laërtij, quòd malè verterint iocum hunc, aut in corruptum exemplar inciderint. Est & apud eundem Laërtiũ similis iocus eiusdem Diogenis, qui cùm vidisset duos centauros pessimè pictos, vter horum (inquit) *Χείρων*, id est, Chiron est, vel deterior. Lusit in æquiuioco. Et hoc non rectè explicuit Erasmus.

Erasmi & Zenodoti lapsus.

Diog Laërtij iocus.

Diogenis iocus alius.

Et semiuirum centaurum. Centauri Ixionis & Nubis filij finguntur à poësis vmbilico tenus viri, inferius equi. Sed veritas habet, Theffalos equites fuisse perniciosissimos bellatores, vnde illis nomen. Nam *κένταυροι* dicuntur *ὅτι τὸ κεντῆν τῆ ταύρου*, id est, à stimulandis tauris. Dicuntur & Hippocentauri, hoc est in equis stimulantes tauros. Dicti sunt Nubigenæ, quasi nube geniti, eò quòd castellum habitarent nomine Nephe-

Centauri vnde.

Nubigenæ.

lem. Et *νεφέλη* nubem significat. Plura vide apud Perotium De Chirone multa Statius in Achilleide, & Orpheus in Argonautis.

Principis clementia.

EMBLEMA CXLVIII.

*Vesperum quòd nulla unquam Rex spicula figet:
Quòdq; aliis duplo corpore maior erit,
Arguet imperium clemens, moderatq; regna,
Sanctaq; iudicibus credita iura bonis.*

*Apes sola
* & trinitis re
gena habet.*

ORus Apollo lib. i. populum regi obsequentem significare volentes, apes pingunt. Solum enim ex brutis regem habet, quem reliqua apium multitudo consequitur, ac illi paret, quem admodum regi homines. Cætera sunt lacera in Græco, nec legi possunt. Vide D. Basiliû in Exæ-

mero, Homilia 8. Plinius Natur. histor. lib. 11. cap. 17. loquens de apibus, Non constat (inquit) inter autores, rex nullumne solus habeat aculeum, maiestate tantum armatus: an dederit eum quidem natura, sed usum eius illi tantum negauerit. Illud constat Imperatorem aculeo non uti. Dixerat idem Plinius precedenti cap. regem apum duplo quam ceteros esse maiorem.

*Rex apum
an careat
acules.*

Vesparum quod. De apibus loqui Alciatum notius est, quam ut egeat argumentis: cum quia vesperae immundae sunt & carnivorae, tum praecipue quia regem non habent: ut autor est idem Plinius lib. eod. cap. 21. Usus est igitur autor cathartici tropo, de quo Quintilianus lib. 8. cap. vlt. Solent (inquit) poetae abusuè etiam in his rebus, quibus nomina sua sunt, vicinis potius uti, quod rarum in prosa est. Vide plura de apibus apud Virg. 4. Georgicon. Meminit huius rei & Erasmus in prouerb. Spartam nactus es. in fine.

Salus

*Phœbigena erectis Epidaurius insidet aris,
Mitis, & immani conditur angue Deus.
Accurrunt ægri, ueniâtq; salutaris orant:
Annuit, atq; ratas efficit ille preces.*

Sumptum est emblema ex Saturnalibus Macrobij lib. 1. cap. 20. Cuius sic se habent verba: Hinc est, quòd simulachris Æsculapij & Salutis draco subiungitur, quòd hi ad Solis naturam Lunæque referuntur. Est enim Æsculapius vis salubris de substantia Solis subueniens animis corporibûsque mortalium. Salus autem naturæ lunaris effectus est, quo animantium corpora iuuantur à salutifero firmata temperamento. Ideo ergo simulachris eorum iunguntur

Æsculapius quid.

guntur figuræ draconum: quia præstant, vt humana corpora velut infirmitatis pelle deposita ad pristinum reuirescant vigorem: vt reuirescunt dracones per annos singulos pelle senectutis exuta. Hæc Macrobius & alia plura. Valerius Maxim. lib. 1. cap. 8. plenè hanc historiam narrat, quam apponam, vt si inde sumptum emblemata contendas, habeas optionem. Sed vt cæterorum (ait) quoque deorum propensum huic vrbi nomen exequamur, triennio continuo vexata pestilentia ciuitas nostra, cum finem tanti & tam diuturni mali neque diuina misericordia, neque humano auxilio, imponi videret: cura sacerdotum, inspectis Sybillinis libris, animaduertit, non aliter pristinam recuperari salubritatem posse, quàm si ab Epidaurio Æsculapius esset accersitus. Itaque eò legatis missis, vnicam fatalis remedij opem autoritate sua (quæ iam in terris erat amplissima) impetraturam se credit. Neque eam opinio decepit. Pari nãque studio petitum ac promissum est præsidium: è vestigiòque Epidaurij Romanorum legatos in tèplum Æsculapij (quod ab eorum vrbe quinque millibus passuum distat) perductos, vt quidquid inde salubre patriæ latus se existimassent, pro suo iure sumerent, benignissimè inuitauerunt: quorum tam promptam indulgentiam numen ipsius Dei subsecutum verba mortalium cælesti obsequio comprobauit. Siquidem is anguis, quem Epidaurij rarè, sed nunquam sine magno ipsorum bono viso, in modum Æsculapij venerati fuerunt, per vrbis celeberrimas partes mitibus

*Val. Maxi
mi histor.
Æsculap.*

tibus oculis & leni tractu labi cepit: triduóque inter religiosam omnium admirationem conspectus, haud dubiam præ se appetitæ clarioris sedis alacritatē ferens, ad triremem Romanam perrexit, pauentibusque inusitato spectaculo nautis, eò conscendit vbi Q. Ogulini legati tabernaculum erat, inque multiplicem orbem per summam quietem est conuolutus. Tum legati perinde atque exoptatæ rei compotes, expleta gratiarum actione, cultu anguis à peritis excepto, læti inde soluerunt: ac prosperam emensi nauigationem, postquam Antium appulerunt, anguis qui vbique nauigio remanserat, prolapsus in vestibulo ædis Æsculapij myrto frequentibus diffusæ supereminentem excelsi altitudinis palmam circundedit, perque tres dies positus quibus vesci solebat, non sine magno metu legatorum, ne in triremem reuerti nollet, Antiensis templi hospitio vsus: vrbi se nostræ aduehendum restituit: atque in ripâ Tyberis egressis legatis in insulam vbi templum dicatum est, transnauit: aduentúque suo tempestatem cui remedio quæsitus erat, dispulit. Narrauit & hæc T. Liuius decad. 2. lib. 1. Sed intercidit. Vide Flori epitomem lib. 11. Sed omnium elegantissimè & latissimè Ouid. lib. vlt. Metamo. Vnde si rursus instes sumptum emblemata, facillè concedam. Nam & illa verba subindicant, veniatque salutifer orant. Quæ sic Ouidius extulit, Venitque salutifer vrbi. Vide locum Ouidij ex illo versu,

Pandite nunc musæ presentia numina uatum.

Vide

Vide Plutarchum in problematis, vbi quatit causam, cur Æsculapij ades extra urbem posita sit. Plinius loquens de angue li. 29. c. 4. Quin (inquit) inesse remedia multa creduntur, & ideo Æsculapio dicatur. & infra, Atqui anguis Æsculapius Epidauro Romam aduectus est, vulgò que pascitur, & in domibus. Phornutus in lib. de natura Deorum eadem ferè quæ & Macrobius scribit cap. de Æsculapio.

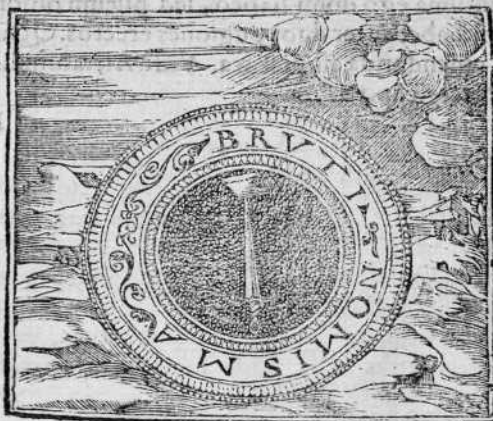
*Anguis
Epidaurus.*

Phœbigena. è Phœbo genitus.

Epidaurus. Epidaurus ciuitas est in Peloponneso, vnde Epidaurius, a. um. Horat in Sermon. Serpens Epidaurius. Vide Ouidiû 15. Metamorphos.

Respublica liberata.

EMBLEMA CL.

Cæsar's

*Cæsaris auxilio, ceu libertate recepta,
 Hæc ducibus Brutis cusa moneta fuit.
 Ensiculi in primis, queis pileus insuper adstat,
 Qualem missa manu seruitia accipiunt.*

*Numisma
 Bruti.*

EX Dione historico lib. 47. referete Politiano Miscel. cap. 70. Si quis (inquit) numisma Bruti reperiat ipsius cælatum imagine, præterea pileo & duobus pugiunculis, ne diutius in explicanda ratione causaque laboret, legat historiarum Dionis lib. 47. Nam ex his (inquit) Brutus significabat ab se & Cæsio patriam liberatam. Sed enim pileum gestari ab his solitum, qui libertatē nacti, vulgatius manifestiūsque, quàm ut sit autoritatibus confirmandum. Hæc Politianus. Vide adagium, ad pileū vocare. Historia de morte C. Iulij Cæsaris notissima est. Vide Suetonium.

Nota. Numisma ego domi habeo, sed pileum oblongum habet inter duos pugiones erectos. Quare hic emendanda est pictura. Vide Alciatum lib. 8. Parerg. cap. 10.

In

In vitam humanam-

EMBLEMA CLI.

Plus solito humane nunc de se incommoda vitæ,

Heracлите: scatet pluribus illa malis.

Tu rursus (si quando alias) extolle cachinum

Democrite: illa magis ludicra facta fuit.

Interea hæc cernens meditator, qua deniq; tecum

Fine steam, aut tecum quomodo splene iocer.

EX lib. I. Epigrammaton Græcorum, tit. 116.

ἄνθρωπίνου βίου id est in vitam humanam.

Est incerti autoris. Et sic habet, nec alia indiget versione,

Τὸν βίον Ἡράκλειτε πολὺ πλεον ἢ περ ὅτ' ἔξῃς

Δάκρυε· νῦν ὁ βίος ἔς' ἐλεινότερος.

Τὸν βίον ἄρτι γέλα Δημόκριτε τὸ πλεον ἢ ὄφιν.

Νῦν ὁ βίος πάντων ἐς ἰ γελαιότερος.

Εἰς ὑμῶν ἡ καὶ αὐτὸς ἱρῶν, τὸ μεταξὺ μεριμνῶ,
Πῶς ἄμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἄμα σοὶ γελῶσω.

Heraclitus

Heraclitus Ephesius Philosophus fuit, vt Suidas ait. Huic omnes humanae actiones videbantur summa miseria: quapropter domo egrediens semper flebat. Sed de hoc fletu nihil meminit Laertius in vitis. Cū esset hydropicus, medicis spretis, bubulo sæuo curcunlitus, Soli seficandum opposuit: vbi somno correptus à canibus est dilaceratus. Democritus ex Abdera oriundus, teste Diogene, multas peragrauit regiones ad Gymnosophistas qui sunt in India, accessit. Omnes actus hominum solebat ridere: quia omnia ei videbantur ridicula. Nec huius risus meminit Laertius. Tandem, vt refert Cicero 5. Tuscula. se obcæcavit, vt naturæ secreta subtilius rimaretur. Centum aut plus eo vixit annos, teste Laertio. De his duobus sapientibus sic loquitur Iuuenalis Satyra 10.

*Iamne igitur laudas, quòd de sapientibus alter
Ridebat, quoties à limine mouerat unum,
Protulerátq; pedem: flebat contrarius alter?
Sed facilis cuiuis rigidi censura cachini
Mirandum est, unde illi oculis suffecerit humor.
Perpetuo risu pulmonem agitare solebat
Democritus. —*

& quæ sequuntur. Meminit & Horatius Democriti in Epistolis,

*Si foret in terris rideret Democritus.
Vide adagium, Boni viri lachrymabiles.*

Ære

Aere quandoque salutem
redimendam.

EMBLEMA CLII.

Et pedibus segnis, tumida & propeudulus aluo,

Hac tamen insidias effugit arte siber.

Mordicus ipse sibi medicata virilia uellit,

Atq; abicit sese gnarus ob illa peti.

Huius ab exemplo disces non parcere rebus,

Et uitam ut redimas, hostibus era dare.

EX fabulis Æsopi. Est autem fabulæ sensus *Castor quis*
talis, Castor ex quadrupedum est genere, ut
plurimum in aquis uiuens, cuius pudenda di-
cunt medicamentis esse utilia. Hic ubi uidet se
ab hominibus indagari (nouit enim quapro-
pter indagetur) secans ipsius sibi virilia, proiicit

aduersus insequentes, & sic salutem cōsequitur. Fabula ostendit sic prudentes homines pro salute adipiscenda debere nullam suarum fortunarum habere rationem. Huic videtur astipulari sententiæ Plinius lib.8. cap. 30 Easdem, inquit, partes sibi Pontici amputât fibri periculo urgente ob hoc se peti gnari. Castoreum id vocant medici. Longè alia est sententia Dioscoridis, qui totum id pernegat lib. 2. cap. 26. Vanum (inquit) est, quod traditur, testes ab ipsis euelli, & à sese abiici, cùm venatu urgentur. Si quidem tangi nequeunt, ita vt in sue substricti. Plinius rursus pedibus hanc videtur in sententiam ire, cùm ait libr. 32. cap. 3. Spectabilis naturæ potentia in his quoque, quibus & in terris & in aqua victus est, sicut & fibris, quos Castores vocant, & Castorea testes eorum. Amputari hos ab ipsis, cùm capiuntur, negat Sextius diligentissimus medicinæ. Quinimo paruos esse substrictosque & adhærentes spinæ, nec adimi sine vita animalis posse. Simile reperies Homericum adagium apud Erasmum, Omnibus anteuertenda vitæ cura.

Castoreum.

*Dioscoridis
de fibris op.
Plinio con-
traria.*

*Sextius de
fib.*

*Iuuenalis
de fib.*

Iuuenalis Saty. 12.

— *Imitatus castorea, qui se*

Eunuchum ipse facit, cupiens euadere damno

Testiculorum, adeò medicatum intelligit inguem.

*Solinus de
fib.*

Solinus cap. 23. idem cap. 38. de elephantibus hoc idem scribit.

Cum

Cum laruis non luctandum.

EMBLEMA CLIII.

Aeacidae moriens percussu cuspidis Hector,
 Qui toties hostes uicerat ante suos,
 Comprimere haud potuit uocem, insultantibus illis,
 Dum curru, & pedibus nectere uincla parant.
 Distrahite ut libitum est, sic casti luce leonis
 Conuellunt barbam uel timidi lepores.

Sumptum ex lib. i. epigr. grecor. εις ανδρα πελαγον
 βαλλεθ' εν μη προτομον: μον δεμασ οτι κη αυλο
 νεκρε σωμα λεοντος εφουβρισεσι λαγωοι.

Sic vertit Thomas Morus,

Proiicitote meum Danai post fata cadauer:
 Non metuunt lepores defuncti membra leonis.
 Verba sunt Hectoris iam demortui (vt notat

quoque emblema) ad Græcos insultantes cada-
ueri. Hoc autem factitalle Græcos autor est
Homerus lib. 22. Iliados,

Homerus

ὦ δέ τις ἐπισκενιδῶν εἰς πλησίον ἄλλον,
ὦ πόποι, ἢ μάλα δὴ μάλακώτερος ἀμφαφάσται
ἔκταρ, ἢ ὅτε νήας ἐπέκρησε πυρὶ κηλέω,
ὡς ἄρα τις εἰπεσκε, καὶ ἀντήσασκε ὠδῶδες.

Sanctij ver-
sio.

Quæ verba sic latina feci,

Tum aliquis socio fundebat talia uerba:
Mollior ab quanto iacet hic nunc inclivus Hector,
Quam Danaïs, quando est iaculatus puppibus ignes,
Sic dicens, elis in uulnere uulnera figit.

Cum laruis
luctari.

Vide adagia, Iugulari mortuos. Mortuo leoni
barbam vellere. Mortuo leoni & lepores in-
sultant. Mortuos rursus occidere. Erasmus in
adagio, Cum laruis luctari, ex Plinio & aliis eli-
cit illos cum lartuis luctari, qui vita iam defun-
ctos maledictis infectantur: qua re nihil potest
esse indignius ingenio viro.

Æacides.

Æacidae moriens. Achilles filius fuit Pelei &
Thetidis, Peleus Æaci ex Ægina. Vnde Achil-
les dicitur Peleus & Æacides.

Dum curru. Curru, dativus casus est, vt in illo
Virgilij primo Æneidos notat Seruius,
Fleebit equos, curruq; uolans dat lora secundo.

De

De Morte, & Amore.

EMBLEMA CLIIII.

Errabat socio Mors iuncta Cupidine: secum
 Mors pharetras, paruus tela gerebat Amor.
 Diuertere simul; simul una & nocte cubarunt.
 Cecus Amor, Mors hoc tempore caeca fuit.
 Alter enim alterius male prouida spicula sumpsit.
 Mors aurata, tenet ossæa tela puer.
 Debit inde senex qui nunc Acheronticus esse:
 Ecce amat, & capiti florea ferta parat.
 Ast ego mutato quia Amor me perculit arcu;
 Deficio, iniciunt & mihi fata manum.
 Parce puer, Mors signa tenens uictricia parce.
 Fac ego amem: subeat fac Acheronta senex.

REdolet Græcum argumentum non tamen
 unde sit sumptum comperi. Sed inter epi-
 grammata Emanuelis à Costa Lusitani, quæ cir

Emanuelis
 à Costa epi-
 gram.

cunferuntur cum titulo. E Græco tale legitur
Epitaphium,

Mors & amor quondam tectum uenere sub unum:

Mistâq; in hospitio tela suere simul.

Cùm nondum clara discessum luce pararent,

Mortis tela puer, morsq; tulit pueri.

Hinc iuuenes occidit amor fallente pharetra,

Hinc mors ipsa suos cogit amare senes.

Sic Didacus periit Stephanus florentibus annis,

Ereptus Mustis, legibus ac patriæ.

Qui Tagus auriferas latè dispergit arenas,

Et diuæ Eiriæ mania celsa uidet.

Hic iuuenem ob matris funus pietate gementem

Heu heu, letali cuspide fixit Amor.

Acheronticus. Vide adagium, Alterum pedem

*in cymba Charontis habere. Capularem enim
& morti proximum significat esse senem, mo-
re Plauti.*

In

R Eholez Græcum argumentum non carmen
Vnde sic iniquum comparat sed inter epi-
grammata Eranuchis à Colla Lusitani, par sit

In formosam fato præreptam.

EMBLEMA . CLV.

*Cur puerum Mors ausa dolis es carpere Amorem?
Tela tua ut iaceret, dum propria esse putat.*

Eiusdem argumenti cum præcedente. Obiurgat autem Mortem quòd Amorem cæcum & puerum fefellerit, tradens illi arcum & sagittas mortiferas, quibuscum pueros & virgunculas percutiat, mortale vulnus infigat. Id fit autem immodica amoris vehementia.

E e 5

ma i g m e m u r o m n i a c t o r i a t i n p o r t o m a m e i t a m
- d e m o n i a m u n d i t u n c e r a t e o s i p e t r o
- l u a n d i g e t a p u e M e d i t e i n t e r d u o s l e p h i
o n e s e t e l l e t m a n e n t e p e t r a Q u a m e r o . o
a m i c e .

In mortem præproperam.

EMBLEMA CLVI.

Qui teneras forma allexit, torstiq; puellas;
 Pulchrior, & tota nobilis urbe puer,
 Occidit ante diem, nulli mage flendus (Aristi)
 Quàm tibi, cui casto iunctus amore fuit;
 Ergo illi tumulum tanti monumenta doloris
 Astruis: & querulis uocibus astra feris.
 Me sine abis dilecte? neq; amplius ibimus uia?
 Nec mecum in studijs ocia grata teres?
 Sed te terra teget, sed fati, Gorgonis ora,
 Delphinésq; tui signa dolenda dabunt.

Aristius.

ARistius instituerat in honorem amici iam
 demortui tumulú, cuius erat tale superpo-
 sitú insigne: Caput Medusæ inter duos Delphi-
 nes, hoc scilicet innuente pictura: Quàm citò, ô
 amice,

amice, conuersus es in aliam figuram! Nam hoc tribuunt Poëtae Medusæ, vt homines in lapides conuerteret. Delphin porrò (vt aliàs indicauimus) celeritatis est solum. Nisi malis etiam ad amorem puerorum idem referre. Nam Delphines puerorum amatores sunt.

*Delphin
quid in-
dicat.*

Nulli mage. Imitatio est Horatiana in Odis lib.1. sic,

Multis ille quidem flebilis occidit:

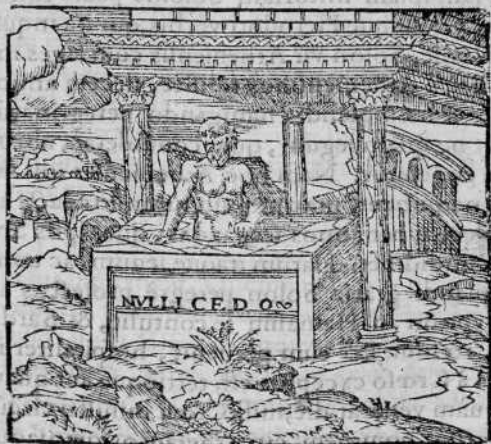
Nulli flebilior quàm tibi Virgili.

Sed fati Gorgontis. Tres fuerunt sorores dictæ Gorgones, Euryale, Steno, Medusa. De quibus vide Ouid. 4. Metamorphos. aut Hesiodum in Theogonia. Vide adagium γοργὸν βλέπειν.

*Gorgones
tres.*

Terminus.

EMBLEMA CLVII.

Quadratum infoditur firmissima tessera saxum,

Stat cincta super pectore imago tenus,

Et sese nulli profutur cedere, talis

Terminus est, homines qui scopus uiuus agit.

Est immota dies, prefixaq; tempora fatis,

Déq; ferunt primis ultima iudicium.

Solo Atheniensis.

Sumptum est hoc emblemata ex illa nobilissima Solonis Atheniensis Philosophi voce: de qua Iuuenalis Saty. 10. sic loquitur,

Festino ad nostros, & regem transeo Ponti,

Et Cræsum, quem uox iusti facunda Solonis

Respicere ad longa iussit sp. dia ultima uita.

Et Ouidius 3. Metamorph.

— Sed scilicet ultima semper

Nota. Expectanda dies homini est, diciq; beatus

Ante obitum nemo supra maq; sumera debet.

Historia Solonis.

Sed iam ipsam historiam Solonis paulò fusius narremus, idque Herodoti verbis, qui ita inquit in Clione, Solon vir Atheniensis cum leges iubentibus Atheniensibus tulisset, decem annos causa contemplandi, nauigando peregrinatus est: ut ne quam legum, quas condiderat, abrogare cogeretur. Nam hoc Athenienses ipsi facere nequibant, maximo iureiurando adacti ad eas decem per annos seruandas, quas ipsis Solon condidisset. Harum itaque legum, ac contemplandi gratia Solon peregrè profectus in Aegyptum ad Hamasim se contulit, & Sardis ad Cræsum. Eò cum peruenit, hospitaliter in regiã à Cræso exceptus est, tertioque aut quarto, quam uenerat die, iussu Cræsi ministri circūduxerunt hominem circa thesauros, omniaque

Cræsi thesauri.

quæ illic inerant magna atque beata, ostentarent. Contemplatum eum cuncta, & ut sibi opportunum fuerat intuitum, talibus percunctatus est Cræsus: Hospes Atheniensis, quia multus ad nos rumor de te emanauit, ob tuam sapientiam, tuamque discursationem, qui philosophando permulta videndi gratia es peregrinatus: ideò mihi cupido incessit sciscitandi te, ecquem vidisti omnium beatissimum? speras videlicet se inter homines beatissimum esse, ita sciscitabatur. Solon nihil admodum, sed ut res erat respondens: Ego verò inquit, Rex, vidi beatissimum Tello Atheniensem. Quod dictum admiratus Cræsus instat interrogare, Qua de re Cræsum iudicas esse beatissimū? Quòd, inquit, Tello in Repub. bene instituta filij erant honesti & boni, eorūque singulis liberi, hiq; omnes superstites: & cū hoc vitæ quantum in nobis situm est, bene traduxisset, obitus splendidissimus obrigit. Siquidem prælio, quod Athenienses cum finitimis gessere apud Eleusinam, hic cū auxilio venisset, hostemq; in fugam vertisset, pulcherrimā oppetiit mortem. Quem Athenienses quo loco occubuerat, in eo loco publicè humauerunt, magnificèque honorarunt. Multa de Tello ac beata referente Solone excitatus Cræsus interrogat, Quemnam secundum ab illo vidisset, putans haud dubiè secundas se partes esse laturū. Cleobin (inquit ille) & Bitonem: quippe his & genus Argium erat, & victum suppeditabat. Ad hæc corporis robur tantū, ut & in certaminibus ambo pariter victores extiterint:

Tellus beatus iudicatus.

Cleobis & Bitonem, de quibus Virg. lib. 3. Geor.

terint:& de iis hæc memorantur. Cùm dies festus Iunonis apud Argiuos esset, oporteretque omnino matrem horum ad templum ferri bobus iunctis, hique boues ex agris eis ad horam præstò non essent, tunc iuuenes exclusi tempore iugum subeñtes, plaustrum pertraxerunt, quo mater vehebatur: & quinque ac quadraginta per stadia trahentes ad templum peruenerunt. Quibus cùm hæc fecissent, & ab omni cœtu cõspecti fuissent, optimus obtigit vitæ exitus. Per quæ Deus iudicauit, satius hominem esse mori, quàm viuere. Nam cum circumstantes Argiui laudibus tollerèt, viri quidem consilium filiorum: fœminæ verò eorum matrem, quòd talibus filiis prædita esset: mater gaudio perfusa cum liberorum fastu, tum fama, ante simulachrũ stans precata est Deam, vt Cleobi & Bitoni filiis suis daret, id quod optimum esset homini contingere. Post hanc precationem ybi sacrificarunt, epulatique sunt, quiescentes in ipso delubro nõ sunt amplius excitati: sed hoc vitæ exitu perfuncti. Quorum efigies tanquam virorũ, qui optimi extitissent, Argij factas apud Delphos collocarunt. Et his quidem Solon secundas beatitudinis partes tribuebat. Cræsus autem conturbatus inquit: Hospes Atheniensis ad eone tibi pro nullo contemnitur nostra felicitas, vt ne priuatis quidem viris nos æquiparãdos ducas? Cui ille, In diurno Cræse tempore multa videtur, quæ nemo velit videre:& tolerantur multa, quæ nolit quispiam tolerare. Proponamus enim homini vitæ terminum ad septuaginta annos, qui
 anni

anni constant viginti sex millibus ducētis quin-
 quaginta diebus: horum dierum omnium nullus
 prorsus, qualem alius, rem affert. Ita igitur Cræ-
 se omnino calamitosus est homo. Verum tu mi-
 hi videris & diuitiis valde pollere: & permulto-
 rum hominum esse rex. Sed quò me interroga-
 sti nondum te appello: priusquàm bene vita fun-
 ctum te audiero. Neque enim beator est, qui
 magnis opibus præditus est, eo, qui diurnum vi-
 ctum habet, nisi eidem omnibus bonis prædita
 fortuna concesserit bene vita defungi. Prius ta-
 men, quàm ad obitum peruenerit, nequaquam
 beatus est appellandus, sed fortunatus. Quæ om-
 nia consequi quandiu sis homo, impossibile est.
 Omnis rei oportet inspicere exitum, quò sit eua-
 sura. Quoniam multos Deus, quibus fortuna
 suppeditauerat, radicitus euertit. Hæc Solon. Et
 hæcenus de his, quæ pertinent ad nostrum em-
 blema. Sed quoniam crebrò sollicitatus sum à
 quibusdam, ne in his meis scholiis concisas &
 truncas vel fabulas vel historias narrarem: de-
 creui ex eodem Herodoto (monente etiam So-
 crate in Gorgia, ne fabulas truncas dimittamus,
 sed caput imponamus, ne absque capite truncæ
 oberrent) subiungere: quæ Cræso euenerint, post
 acceptum à Solone responsum. Cræsus igitur
 oraculo Apollinis perperam intellecto, in Cýr-
 um expeditione parauit, vbi à Persis captus ad Cy-
 rum perductus fuit. Eum Cyrus vinctum com-
 pedibus super ingentem lignorum struem im-
 ponit: circaque eum bis septem Lydorum filios,
 siue habens in animo primitias has alicui offer-
 re Deo,

*Beatus quã
 do quis de-
 catur.*

*Cyrus cepit
 Cræsum.*

re Deo siue volens votum persoluere, siue cupidus sciendi nūquis dæmonum liberaret Cræsum, quem religiosum esse audierat, quo minùs pyra impositus viuus concremaretur. Cræso autem super pyram stanti, etsi in tanta calamitate posito, tamen venisse in mentem Solonis, quod ab eo sibi nutu Dei fuisset dictum, Ex uiuentibus beatum esse neminem. Quod dictum ubi subiit Cræso, ferunt eum ex vehementi defectiōne animi victum ingemiscētem ter Solonem nominasse: & Cyrum, cū audisset, iussisse interpretes eū percunctari, quemnam inuocaret, illòsque accedentes fuisse percunctatos, & hunc interrogatum silentium egisse. Deinde cū loqui cogeretur dixisse, Illum nominavi, qui ut omnes alloqueretur, potius quàm ingentem pecuniam præoptarem. Eum non planè loquētem rursus interrogat. quodnam esset, quod dixisset. Efflagitantibus atque infestantibus interrogatiōne, inquit, quemadmodum Solon ad eum venisset, &c. Hæc Cræso referente, iam pyra incensa ardere inceperat. Cyrus auditis per interpretē quæ Cræsus retulerat. pœnituisse dicitur, cū se quoque hominē esse cognosceret, qui alium hominem, qui se inferior non fuisset opibus, viuum rogo traderet. Præterea veritum ob id pœnam, ac reputantem nihil esse in rebus humanis stabile, iussisse ignem celerrimè extinguī. Verūm, eos, qui ignem conabantur extinguere, non eualuisse. Ibi Cræsum cognita per Lydos Cyri pœnitentiā, cū cerneret vnumquemque extinguendo deuoluendòque igni incumben

*Solonis laus
à Cræso.*

Cyri pœnitentiā.

cumbentem, nihil tamen profici, exclamando inuocasse Apollinem, ut ipsi adesset, si quod ab eo donum illi gratum fuisset oblatum, ipsumque presenti malo liberaret. Ita cum lacrymis Cræso Deum inuocante, nimbos repētē (cūm ferenum ac tranquillum esset) contraētos esse, imbrēsque erupisse, ac vehementissima aqua pluuisse: & rogum extinxisse. Ita Cyrum cognito Deorum cultorem esse ac bonum virum Cræsum, eum in amicitiam recepisse, magnaque in obseruantia habuisse. Hæc ex Herodoto, multis omittis breuitatis gratia. Nunc quæ restant dicenda in ipso emblemate inferamus paulatim.

Quadratum insidetur. Aptè conuenit Termino quadratum saxum, vbi residit: utpote stabili, nec mouendo è loco. Nam quadratam figuram habentia corpora, in quamlibet partem proiecta ceciderint, quadrata basi innituntur, ac re-cta semper insistant.

Firmissima tessera. Alludit ad pertinaciam Termini, qui nec Ioui ipsi voluit concedere, cū noua Capitolia fierent, ut auctor est Tit. Liuius Decad. 1. lib. 5 in calce. Ouid. 2. Fastor. D. Augustin. de ciuit. Dei lib. 4. cap. 23

Et sese nulli. Extat super hac re bellum ænigma Varronis, quod soluit Politianus in Miscell. cap. 36. Est autem huiusmodi in tribus Senariis,

Semel minusne, an bis, minus sit, non sat scio:

An utrunq; horum, ut quondam audiui dicier,

Ioui ipsi regi noluit concedere,

Sed cur non apponimus elegantissima Ouidij carmina ex 2. Fastorum?

*Quadratum
saxum quæ
re cōueniat
Termino.*

*Pertinacia
Termini.*

*Ænigma
Varronis.*

Ouidij de
Termino
carmen.

Terminæ siue lapis, siue es defossus in agro,
Stipes ab antiquis tu quoque numen habes.

Te duo diuersa domini de parte coronant:

Binæque, ferta tibi binæque liba ferunt.

Et infra,

Tu populos urbēsque & regna ingentia finis:

Omnis erit sine te litigiosus ager.

Nulla tibi ambitio est: nullo corrumpere auro:

Legitima seruas credita rura fide.

Et infra,

Quid noua cum fierent Capitolia? nempe Deorum

Cuncta Ioui cessit turba locumque dedit.

Terminus (ut ueteres memorant) inuentus in aede

Restitit, & magno cum Ioue templa tenet.

Nunc quoque se supra, ne quid nisi sidera cernat,

Exiguum templi tecta foramen habent.

Terminæ post illud leuitas libera non est,

Qua postus fueris in statione, mane.

Nec tu uicino quicquam concede roganti,

Ne uideare hominem preposuisse Deo.

Et seu uomeribus, seu tu pulsabere rostris,

Clamato, tuus est hic ager, ille tuus.

Talis terminus. Applicat antiquam historiam ad

terminum uitæ nostræ: statutum enim est homi-

nibus semel mori: unde inquit uersiculus, Talis

est terminus, scilicet, uitæ hominum, qui unus

scopus agit homines.

Est immota dies. Hanc sententiam sic extulit Se-

neca in Hercule furente,

Certo ueniunt ordine parca,

Nulli iusso cessare licet;

Nulli scriptum proferre diem.

Sic

Sic Lucretius lib. 3

Certa quidem finis uitae mortalibus astat.

Sic Silius Italicus lib. 3. belli Punici,

Et pace & bello cunctis stat terminus aevi.

Vide, si plura de hac re cupis, adagium, Finem
vitę specta.

Dęq; ferunt primis. Sic Ovidius in Epistolis,

Exitus acta probat. —

Erasinus (vt ipse refert in quadam apologia) an-
nulum habebat, in quo insculptus erat termi-
nus cū hac inscriptione, Nulli cedo: quę verba
imperiti eò deflectebant, vt intelligerent Eras-
mum nulli cedere.

*Erasinus
ab imperitiis
notatus.*

Opulenti hæreditas:

EMBLEMA CLVIII.

Patroclum falsis rapiunt hinc Troës in armis,

Hinc socij, atq; omnis turba Pelasga uetat.

Obtinet exuias Hector, Græciq; cadauer.

Hæc fabella agitur, cum uir opimus obit.

Maxima rixa oritur, tandem sed transigit hæres,

Et coruus aliquid, uulturûsq; snit.

Emblema sumptum est ex conuiuio Luciani. Patrocli fabula ex Homeri lib. 17. Iliados. Quam quia multis versibus canit Homerus, non hûc intuli. Summam totius rei habes in Emblemate. Verba porrò Luciani hæc sunt, Iamque tollebant Aristænetus atque Eucritus ex his, quæ sibi fuerant proposita, suam uterque partem. Tum ego quæ mihi, & Chæreas item quæ sibi erant proposita, eundem ad modum Ion & Cleodemus. Porrò Diphilus etiam Zenonis digressi partem tollere parabat, affirmâs uni sibi ea fuisse proposita: atque hac de causa cum ministris dimicabat: ac vicissim inter sese trahebant, manibus utrinque in auem iniectis, non aliter quàm Patrocli cadauer hinc atque illinc attrahere conantes.

Lycophron.

Græciq; cadauer. Græci, græca dictio est. Lycophron in Cassandra Τρακῶν ἀπίους, id est Græcorum, ubi Tzetzes. Græci prius vocabantur Hellados habitatores, postea Hellene Hellin's sunt vocati.

Amici

Amicitia etiam post mortem durans.

EMBLEMA CLIX.

Arentem senio, nudam quoque frondibus ulmum,
Complexa est uiridi uitis operta coma.

Agnoscitq; uices naturæ; & grata parenti
Officij reddit mutua iura suo.

Exemplòq; monet, tales nos querere amicos,
Quos neq; distungat fœdere summa dies.

EX Græco epigrammate Antipatri lib. i. Epi
gram. Græcorum εις ανταπόδοσιν. Carmen
sic habet,

Antipatri
epig.

Αὐτὴν με πλατάνισον ἐφερπύλλωσα καλύπλαι
Ἄμπελος ὀβνείη δ' ἀμφιτέβηλα κόμη,
Ἡτὶρὶν ἐμοῖς θαλέτκσιν ὀνιθρέφασ' ὄρεδ' ἄρονος
Βότρως, ἢ ταύτης ἐκ ἀπειλοτέρη.

al. Ἡφρίν.

Τοίνυν μέγτοι ἔπειτα τιβνέσθω τὶς ἑταίρου,
 Ἥ τις ἀμείψασθαι καὶ νέκυν ὀϊδὲ μόνη.

Sic vertebam,

Sanctij ver
 so.

Me platanum stecam folijs & palmitē obumbrat

Vitis, & externa contegor ipsa coma.

Illa meos ramos crevit complexa uirentes:

Illius at ramos usq; putabo meos.

Hanc sociam uitæ quærat sibi quisq; uicissim,

Quæ fiet in fato reddere docta uices.

Ouidius 2. Tristium,

Vidi ego pampineis ornata[m] uitibus ulmum,

Quæ fuerat seuo fulmine tacta Iouis.

Mutuuum auxiliium.

EMBLEMA CLX.

Loripedem sublatum humeris fert lumine captus:

Et socij hæc oculis munera retribuit.

Quo caret alteruter, concors sic præstat uterq;

Mutat hic oculos, mutat ille pedes.

Multa sunt epigrammata Græca in hanc sententiam, eaque in lib. i. Florilegij titulo εἰς ἀναπήρους. Sed vnum tantum apponam Philippi seu Isidori,

Τυφλὸς ἀλητέων χωλὸν πέδας ἤεταζεν,

Ὅμμασιν ἀλλοτρίοις ἀνταναρίζομαι.

Ἄμφω δ' ἡμιτελεῖς πρὸς ἐνὸς φύσιν ἡμιόσθησαν,

Τὴν λιπτεὶς ἀλλήλοισ ἀντιπαρασχομαι.

Sic vertit Aufonius Gallus,

Insidens cæco graditur pede claudus utroq;

Quo caret alteruter, sumit ab alterutro.

Aufonij
Galli versio.

Cæcus namq; pedes claudo gressumq; ministrat:

At claudus cæco lumina pro pedibus.

Idem aliter,

Ambulat insidens cæco pede captus utroq;

Atq; alterna subit munia debilitas.

Nam cæcus claudo pede commodat: ille vicissim

Mutua dat cæco lumina pro pedibus.

Sic Thomas Morus,

Claudipedem gestat cæcus vicinus ocellis,

Conducitq; oculos arte locatq; pedes.

Thomas
Morus.

Cæcus fert claudum, atq; opera conducit eadem,

Istius ille oculos, istius ille pedes.

Huc allusit Politianus in suis græcis epigrammatis sic,

Politianus

Τυφλὸς ἀπὸστ' ἤτην ἀλλήλοισιν θεραπεύοντες:

Τυφλὸς ὁδὴ γαίτο νεωτοφρεῖτο δ' ἀπὸστ.

Loripedem. Loripes compositum à loro &

pes. Dicuntur loripedes, qui pedes habent in-
tortos in modum corrigiæ, aut veriùs, qui blan-
dos & carneos habent pedes sine ofsibus, qua-
les sunt populi in Aphrica, qui dicuntur Himan-
topodes, id est, loripedes, quibus serpendo in-
gredi natura est. Plinius lib. 5. cap. 8.

Himantopodes.

Mutuo, as.

Mutuat hic. Mutuo as. non est verbum latinum
saltem apud probatos autores. Mutuo dare di-
cunt Latini, quod facilè diligens lector depre-
hendet. Sed danda est Alciato venia, qui toties
occurrebat Bartolis & Baldis. Poteris versu-
culum paucis mutatis literis corrigere,

Hic oculos mutuat, mutuat & ille pedes.

Auxilium nunquam deficiens.

EMBLEMA CLXI.

Bina pericla unis effugi sedulus armis,
 Cùm premererq; solo, cùm premererq; salo.
 Incolumen ex acie clypeus me præstitit: idem
 Naufragium apprensus littora ad usq; tulit.

EX Epigramate Iulij Leonidæ in lib. i. Florilegij tit. εις ναύαριον. Epigramma tale est,

Iulius Leonidas.

Εἰν ἐνὶ κινδύνης ἔφυγον δ' ὕο Μυρτίλος ἔπλω,
 Τὸν μὲν, ἀριστεύσας, ἢ δ' ἔπεινηξάμενος,
 Ἀργέσ ης ὅ τ' ἔδουσε νεως ἀρόπην ἀσπίδα δ' ἔχον
 Σοθεῖς κεκρυμμένῃ ἰδατι κ' πολέμῳ.

De quodam nomine Myrtilo qui post conflictū
 terrestre, nauem ingressus, naufragium passus
 est: cùmque frangeretur nauis, clypeum apprehendens incolumis super illo enatauit. Antè scripserat Alciatus,

Myrtilus.

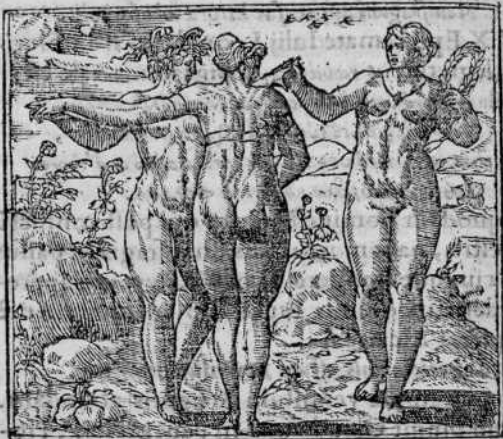
Bina pericla unis effugi Myrtilus armis, &c.

Est epigramma venustum & figuris abundans. Talem pingit Claudianus in panegyricis, Horatium Coclitem, cuius hæc sunt verba,

Claudianus de Hor. Coclite.

Traiecit clypeo Tybrim, quo texerat urbem,
 Tarquino mirante Cocles, mediisq; superbus
 Porsennam respexit aquis.

FF 5

Tres Charites Veneri assistunt, dominamq; sequuntur
 Hincq; voluptates, atq; alimenta parant.
 Letitiam Euphrosyne, speciosum Aglaia nitorem.
 Suadela est Pithus, blandus & ore lepos.
 Cur nudæ? mentis quoniam candore uenustas
 Constat, & eximia simplicitate placet.
 An quia nil referunt ingrati: atq; arcula inanis,
 Est Charitum? qui dat munera, nudus eget.
 Addita cur nuper pedibus talaria? bis dat
 Qui citò dat: minimi gratia tarda pretij est.
 Implicitis ulnis cur uertitur altera? gratis
 Fœnerat: hinc remanent una abeunte due.
 Iuppiter iis genitor, cœli de semine diuas,
 Omnibus acceptas edidit Eurymone.

EX marmoribus, quæ Romæ visuntur, huiusmodi subdito epigrammate longè festiuo, vt tradit Alciatus in Parerg.

- Sunt nudæ Charites nuceo de marmore, at illas

Diua columna suis ædibus intus habet.

- Par tribus est facies, qualem decet esse sororum,

Par tribus est ætas, par quoq; forma tribus.

- Grata Thalia tamen geminæ conuersa sorori

Implicat alternæ brachia blanda soror.

- Euphrosynem dextra stupeo, Aglaiamq; sinistra

Miror, & implicitis brachia nexa modis.

- Iuppiter est genitor, genuit de semine cæli

Eunomia, & Veneris turba ministra fuit.

- Inde alitur nudus placida sub matre Cupido,

- Inde uoluptates inde alimenta Dei.

Quoniam pars emblematis potissima, si rectè conferas, ex epigrammate adducto lucem accipit: pauca & in transcurso attingemus in ampla alioqui materia.

Letitiam Euphrosy. De numero & nomine Gratiarum varia est autorum sententia. Orpheus in hymnis tres recenset: Aglaiam, Thaliã, Euphrosynam, Iouis & Eunomiæ filias, sic,

Κλῦτέροι ὦ χάριτες μεγαλόνομοι ἀγλαότι μοι

Θυγατέρες ζήνοσε & Εὐνομίης βαθυκόλπες

Ἀγλαίη τε Θάλεια, & Εὐφροσύνη παύσοιθε.

Plutarchus item tres in lib. de disputatione philosophi cum principe. Sapiebat (inquit) qui Gratiis nomen indidit, Aglaia, Euphrosyne, ac Thalia. Siquidem hilarem esse & gaudere in conferendis beneficiis, id & maius est & purius. Has etiam tres inuocat Pindarus oda Olympiorum

Plutarchus
de Gratiis.

ultima

ultima πότια ἀγλαΐα, φιλησίμολπε, εὐφροσύνα, Θυλιατ' ἑρασίμολπε, θεῶν κρατίς & παίδης. Id est, O venerabilis Aglaia, amabilitérque demulcens Euphrosyne, amicéque oblectans Thalia, optimi Deum filia. Quidam verò, vt ait Phornutus, in lib. de nat. Deorum, duas tantum Gratias posuerunt, innuètes aliquos benefaciendi initium facere oportere, alios autem gratiâ referre. Homerus lib. 14. Iliados Pasitheim vocat vnam Gratiarum, quam Iuno Somno Deo in matrimonium collocat.

*Nomina
gratiarum.*

Letitiam Euphros. Scilicet parat. εὐφροσύνη, bene affectam & hilarem sonat. Ἀγλα, vel ἀγλη splendorem significat. Θαλίη floriditatem & conuiuium lætum, ἡδὴ τὸ βάλλειν, id est, virescere.

Pithus.

Suadela est Pithus. Pithus generandi casus est, & est dea eloquentiæ & persuasionis. Vnde Isocrates apud Quintilianum πειθῆς διέμειρηθὼν, id est, persuadendi opificem, rhetoricè nominauit.

Cur nuda. Duas affert causas cur nudæ pingantur Gratia. Prima: quia nihil oportet in beneficiis vltro citroque collocandis esse duplex aut tectum: sed clara omnia & simplicia.

*Σιμωνίδης
μέλιον*

An quia. Secunda prouerbium tangit Σιμωνίδης μέλιον. Id est, Simonidis cantilena. Habebat enim Simonides duas arcas, præmiorum alteram, alteram gratiarum: quas cum aliquando aperuisset, gratiarum arculam semper offendebat inanem, præmiorum plenam. Quo significari volebat, se gratis donare nolle carmina. Sic quoque queritur Theocritus in Charitibus, qui

*Arca Si-
monidis.*

amity

grati

Gratias suas ideo nudas ait, quòd à principibus ad quos mittantur, indotatae remittantur. Multa de Gratiis Pausanias, & Seneca lib. I. de beneficiis, & multi alij.

Addita cur nuper. Innuit auctor nunquam depictas hactenus fuisse Charites pedibus alatis, sed se primum hoc inuenisse, vt talaribus illas decoratas diceret, vt locum haberet prouerbiũ, Bis dat, qui citò dat. In quam sententiam circumfertur versiculus Græcus,

Ἀλάτεις ἀεραδύμας ἀλάτεις ἴσι χάρις.

Vnde Aufonius,

Gratia quæ tarda est, ingrata est, gratia namq;

Cùm fieri properat gratia grata magis.

Gratus fenerat. Hoc est, qui primus gratiam misit perinde fecit, ac si feneratori dedisset: nam pro vna gratia duas accipiet.

Edidit Eurynome. Quænam fuerit Charitum mater, varia est opinio. Nam hæc ferè nomina circumferuntur, Eurydomene, Eurynome, Eurymeduse, Antonoe, Iuno, Euanthe, Aglaia. De quibus vide Phornutum, De natura Deorum, cap. de Gratiis.

In

In detrectatores.

EMBLEMA CLXIII.

Audent flagriferi matula, stupidiq; magistri
 Bilem in me impuri pectoris euomere:
 Quid faciam? reddámne uices? sed nonne cicadam
 Ala una obstreperam corripuisse ferar?
 Quid prodest muscas operosis pellere fabris?
 Negligere est satius, perdere quod nequeas.

Oro Apolline
 lib. i. de lite. hiero. ubi sic ait,
 Impudentiam si volebant significare, muscam
 pingebant: ea nãque abacta, continuò nihilomi-
 nus reuertitur. Hæc ille. Sed hoc elegantius
 Homerus Iliad. 17. his verbis,

EX prouerbio, Cicadã ala corripuisti: & ex
 Oro Apolline lib. i. de lite. hiero. ubi sic ait,
 Impudentiam si volebant significare, muscam
 pingebant: ea nãque abacta, continuò nihilomi-
 nus reuertitur. Hæc ille. Sed hoc elegantius
 Homerus Iliad. 17. his verbis,

καὶ οἱ μῆνις θάρσος ἐνὶ σήθεσσι ἐνῆκεν,
 ἦ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,

Γ' α ν

Γοργυρία δ' αὐτίκ' ἐν λαπῶν τέ τι αἶμα' ἀνθρώπων.

Quæ sic verti,

Et muscæ audacis nim illi in præcordia misit:

Quæ quamuis de pelle hominis sit sepe repulsa,

Assilit exoptans humani sanguinis haustus.

Sanctij
versio.

Muscæ
pellere.

Vide adagium, Muscas pellere. Duo sunt, inquit Plutarchus, animantium omnium, quæ nostro vtuntur hospitio, musca & hirundo, quæ nulla queunt arte cicurari. Musca ne molesti quicquã patiatur prehensari horret: hirundo suapte natura hominem odit, &c. Sed cur muscæ tam impudenter sæpe abactæ reuolent, alia solet assignari causa, præterquam, quæ ab Homero tradita est: quòd videlicet sint obliuiosæ, nec satis meminerint quanto ex periculo se paulò antè subduxerint.

Philon Iudæus in vita Mosis loquens de Cynomyia, Cui veram (inquit) appellationem imposuerunt periti nominum, vt erant sapientissimi, composita è duobus impudentissimus animantibus: musca & cane. Altera vincente omnes volucres temeritate: altero omnes terrestres quadrupedes. Accurrunt enim intrepidè, & si quis arceat, non cedunt peruicacia, donec satientur carnibus & sanguine. At Cynomyia particeps amborum audaciæ, mordax & insidiosum est animal. Nam è longinquo cum stridore inteli morem magnòque impetu aduolat, infixaque cuti hæret pertinaciter.

Philon Iudæus
de vita Mosis
de musca.

Cynomyia.

Inanis

*Lunarem noctu (ut speculum) canis inspicit orbem:
 Sæq; uidens, alium credit inesse canem,
 Et latrat: frustra agitur uox irrita uentis,
 Et peragit cursus surda Diana suos.*

VNde sit sumptum nondum comperi, nihil tamen habet difficultatis. Vide adagium, *Oryx*. Inanis conatus. *Oryx* genus quoddam canis apud *Ægyptios*. Hic, teste *Oro Apolline*, Lunam exorientem adlatrat, clamoreque magno illam prosequitur: vnde pro impuritate apud ipsos *Ægyptios* ponitur. De *Oryge* agit *Plinius* & *Aristoteles*.

Aliquid

Aliquid mali, propter vicinum malum.

Προσωποποιία.

EMBLEMA CLXV.

Raptabat torrens ollas, quarum una metallo,
 Altera erat figuli terrea facta manu.
 Hanc igitur rogat illa: uelit sibi proxima ferri,
 Iuncta ut præcipites utraq; sistat aquas.
 Cui lutea, Haud nobis tua sunt commercia curæ,
 Ne mihi proximitas hæc mala multa ferat.
 Nam seu te nobis, seu nos tibi conferat unda:
 Ipsa ego te fragilis fossite sola terar.

EX fabulis Æsopi festiuum epigramma &
 clarum. Titulum emblematis uide in Chi-
 liadib. Erasmi, ubi multa præclara de malo vi-
 cino reperies ex Hesiodo, & aliis.

*Cui lutea haud. Extat de hac re præstantissima
Elegia Ouidij lib. 3. Tristium, Elegia 4. cuius
aliquot accipe carmina,*

V sibus edocto si quicquam credis amico,

Viue tibi, & longè nomina magna fuge.

Viue tibi, quantumq; potes prælustria uita:

Sæuum prælustri fulmen ab arce uenit.

Nam quanquam soli possunt prodesse potentes,

Non prosunt, potius plurimum obesse solent.

Reliqua ibi quære.

In eum qui truculentia suorum perierit.

PROSOPOPOEIA.

EMBLEMA CLXVI.

*Delphinem inuitum me in litora compulsi æstus,
Exemplum infido quanta pericla mari,*

Nam

Nam si nec propriis Neptunus parcit alumnis,

Quis tutos homines nauibus esse putet?

EX lib. 3. Florilegij εις ιχθυάσ. sub incerti au-
toris nomine sic,

Κύματα, κ' η γρηχύς με κλύδων ὄπι χέρσον ἔστυραν

Δελφίνα, ζείνης κοινὸν ὄρωμα τύχης.

Αλλ' ὅπι μὲν γαίης, λέω τόπος. (ὡς ἴδιδόντες,

Εὐθύς πρὸς τύμβον μ' ἔσπεφον εὐσεβέας.)

Νῦν δε, τεκῆσα θαλάτῃα διαώλεσε. τίς πᾶρ' ἀπόντων

Πίσις, ὅς ε' δ' ἰδίης φείσῃσιν σὺν τροφίης;

Sic vertebam,

Delphinum me fluctus atrox in littora adegit:

Hospitibus sortis sic documenta dabo.

Terra tamen misero tribuit pietatis honorem:

Nam fertis decorant nostra sepulchra pij.

Nunc mare quod genuit, me perdidit: si neq; parcit

Ipse suis, ponto que sit habenda fides?

Cælius Rhodig. lib. 8. antiq. lect. cap. 6. sic in-

quit, Extat adagium ex Plutarcho δελφίνος ἐν

χέρσῳ εἶα. Id est Delphini in terra vis, in eos,

qui quod nesciunt iudicant & in quo minus va-

leant, toto conatu petunt. Delphinorum cele-

ritas memorabilis est: adeò vt ocyor volucre, a-

crior telo credatur, teste Aristotele. Cæterùm

tam stupendæ agilitatis est animal: terræ tamen

contactum non patitur, quin inuectum in are-

nam emoritur confestim. Hæc & plura ille: qui

erroris ansam è Plinij verbis (ni fallor) arripuit.

Quæ verba & multos alios deceperunt. Locus

Plinij talis est, cùm de Delphinis agit: Solent

incerta de causâ in terram erumpere, & statim

tellure tacta moriuntur, multoque ocyus fistula

Sicily ver-
sio.

Delphino-
rum celeritas.

Locus Plinij corruptus.

obturata. Qui locus proculdubio corruptè legitur: nam illud verbum, statim, expungendum est è contextu: aut intelligendum, statò tēpore. Nam emori delphinos statim tacta terra falsum esse deprehendet, quicumque legerit attentè octauam à fine libri noni epistolam Plinij Cæcilij: vbi agit de puero & delphino, qui subinde in arenam erumpebat, tactusque à Solis calore iterum se in mare recipiebat. Meminit huius rei Pincianus in Plinium & alij. Neque Plutarchus (vt ad Cælium reuertar) id vult significare, Delphinum illico tacta terra emori, sed perdere celeritatem & violentiam illam, postquam, in alienum elementum excesserit.

Pincianus in Plinium de delph.

Ἐχθρῶν ἀδωρα δῶρα.

In dona hostium.

EMBLEMA CLXVII.

Bellorum cœpisse ferunt monumenta uicissim

Scutiferum Aiacem Hectoraq; Iliacum.

Balthæa Priamides, rigidum Telamonius enses,

Instrumenta suæ æcepit uterq; necs.

Ensis enim Aiacem confecit, at Hectora functum

Traxere Aemoniis cingula nexa rotis.

Sic titulo obsequij, quæ mittunt hostibus hostes

Munera, uenturi præscia fata ferunt.

Titululus emblematis ex græco epigrammate.
 Historia emblematis ex Homero Iliados
 7. De quibus omnibus latè & præclarè agit E-
 rasmus in prouerb. Hostium munera non mu-
 nera. Epigrammata græca, quæ citat Erasmus
 inuenies lib. 3. Florilegij lib. 3. tit. εἰς ἠρωας. Sed
 quia Erasmus ex epigrammate, vnde totum
 sumptum est emblemata, non attulit nisi postre-
 mum distichum, libuit integrum apponere. Est
 autem Leontia,

πειρὴν ἀλλήλοις Ἔκτωρ χάριν ἠδ' ἐφέρασσις

Αἴας ἐκ πολέμου μνήμ' ἔπορον φιλίης.

Ἔκτωρ γ' ἠρώα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλιν δῶκεν

τὴν ᾗ χάριν δώρων πέπρατ' ἐν θανάτῳ.

τὸ ξίφος εἰλ' Ἀχιλλεὺς μεμνηνοῦσα, καὶ πάλιν ἠρώα

εἰλκυσε Πριαμίδην δὲ φρία σурόμβρον.

οὕτως ἐξ ἑχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπετο δῶρα,

ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρα.

Pro versione sufficit emblemata.

Scutiferum Aiacem. Transtulit verbum illud
 ex Epigrammate Græco φέρασσις, & ab Ouidio
 vocatur Ajax clypei dominus septemplex. De
 Aiæcis nomine iam alibi diximus. Est autem
 versiculus licentiosus & duriusculus.

Balthæa Priamides. Id est, Hector, qui filius fuit Priami, vt apud Homerum saepe legimus. Porphyrius tamen philosophus testimoniis Ibici, Alexãdri, Euphorionis, & Lycophronis probat Hectorem filium fuisse Apollinis. Hæc ex Homeri Scholiaste. Iliad. 3.

Aemonia. *Traxere Aemoniis.* Amonia, siue Hamonia eadem est cum Thessalia: vnde Achilles duxit originem.

Sic titulo obsequij. Huic sententiæ consonat versiculus cuius autor nõ occurrit in præsentia,
Non sunt dona suis, quæ mittunt hostibus hostes.

A minimis quoque timendum.

EMBLEMA CLXVIII.

Bella gerit Scarabæus, & hostem prouocat ultro.
 Robore & inferior, consilio superat.
 Nam plumis aquilæ clam se neq; cognitus abdit,
 Hostilem ut nidum summa per astra petat.
 Quaq; confodiens, prohibet spem crescere prolis:
 Hocq; modo illatum dedecus ultus abit.

EX Oro Apolline lib. i. de literis hieroglyphicis: aut ex fabella Æsopica de scarabæo & aquila. Vide adagium, Scarabæus aquilam quærit, vbi vires suas extendit Erasmus pulcher rimè. Docet, inimicum quamuis humilem, doctis & prudentibus esse metuendum.

Obnoxia infirmitas.

EMBLEMA CLXIX.

*Pisciculos Orata rapit medio æquore sardas,
 Ni fugiant pauidæ, summa marisq; petant.
 Ast ibi sunt mergis fulicisq; uoracibus esca.
 Eheu intuta manens undiq; debilitas.*

*Orata.**Sergius
Orata.**Sardæ.*

Q Vid sibi vult emblemata satis superque indicat titulus. Orata, siue Aurata græcè χρύσοππος, piscis est optimi saporis, à quo aliqui Romanorum cognomen acceperunt: vt Sergius Orata. Naturam huius piscis vide apud Aristotelem lib. 8. de Histo. animal. cap. 15. & Plinium lib. 9. cap. 16. Macrob. Satur. 3. cap. 15. Sardas Græci Trichias vocant. Hæ sunt, quas Hispani vocant Sardinas, aut parum differunt.

Vide Aristotelem lib. 8. de histo. animal.

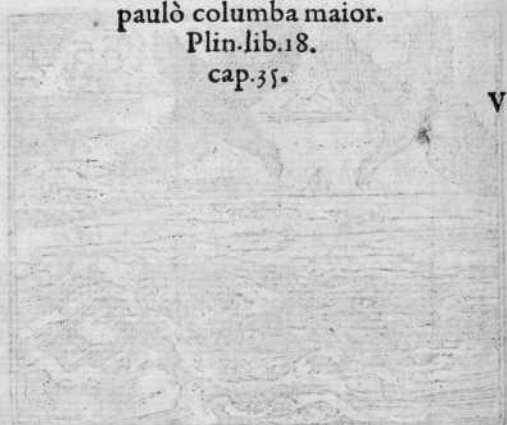
cap. 3. & 13. & Plinium lib. 9. cap. 15.

Fulica, seu Fulix auis marina,
 paulò columba maior.

Plin. lib. 18.

cap. 35.

Vel

Vel post mortem formidolosi.

EMBLEMA CLXX.

*Cetera mutescunt, coriumq; silebit ouillum,
 Si confecta lupi tympana pelle sonent.
 Hanc membrana ouium sic exhorrescit, ut hostem,
 Exanimis quamuis non ferat exanimem.
 Sic cute detracta Cifchas, in tympana uersus,
 Bohemos potuit uincere pontifices.*

Ioannes Cifchas, sine Zifchas haereticus quidam fuit, qui contra Christiani nominis duces saepe feliciter pugnavit, & Bohemorum pontifices ita odio perpetuo persecutus fuit, ut moriens iusserit ex proprio corio fieri * taratantaram, quam in bellum sui milites ferrent. Putabat enim in bello non leue momentum esse, si

Ioan. Cifchas.

* al. tympanum, quod.

vel ipsius pellis in acie perstreperet: eumque spes nō fefellit. Vide Æneam Syluium 3. Comment. de reb. gestis Alphonfi, & Cochleum lib. 5. histo. Hufsitaram, & Bohemorum historiam, quam quia non habui ad manum cū hęc scriberem, latius enarrare non potui. Credunt Phifici, etiam post mortem durare odia illorū, quæ natura sunt inimica. Ouis enim corium in tympanis non sonat, si tympanū ex pelle lupi confectum pulsetur. Eodē pacto in fidibus citharæ, si aliqua lupina sit, ceteræ surdescunt. Sic aquilæ plumæ cōmistę columbinis eas deuorant & cōminuunt. Nec desunt, qui causas explicent.

In animalibus inimicitia post mortem.

Iusta vindicta.

EMBLEMA CLXXI.

*Dum residet Cyclops sinuosi in faucibus antri,
 Hec secum teneras concinit inter oues,
 Pascite uos herbas: sociis ego pascam Achuis,
 Postremumq; Vtin uiscera nostra ferent.
 Auduit hæc Ithacus, Cyclopaq; lumine cassum
 Reddidit: En pœnas ut suus autor habeat!*

EX nono Homericæ Odysseæ: ubi Homerus latè tractat fabulam, quã nos in verba conferemus pauca, nihil quod ad fabulam pertineat omittentes. Vlysses dum huc illuc per mare discurret vagus, in insulas Cycloperum deuenit: relictiisque sociis cum nauis, in portu ipse duodecim comitatus, antrum Polyphemi subit. Qui ubi venit è pastu, saxum quod duo & viginti quadriiugi currus attollere nequirent, apposuit ostio. Aduenas deinde interrogat qui sint: unde & quò. Quibus cum respondisset Vlysses, Cyclops duos è sociis arripuit, soloque tãquam catulos illis, deuorauitque, abiitque dormitum, quem Vlysses per insidias interfecisset, si ianua posset aperiri aliis quàm Cycloperis viribus. De mane antequàm pastum iret Cyclops, duos similiter consumpsit, abiitque occlusa ianua. Tum Vlysses excæcandi Cycloperis cœpit consiliũ. Reuersus Polyphemus, noctu duos de more cœnat. Cui Vlysses, quasi sublandiens poculũ vini porrexit (vtrem enim generosi vini secum è nauis attulerat) petiitque aliquod hospitale donũ à Cyclope. Ille exhausto poculo, aliud poscit, itẽmq; tertium, rogauitque Vlyssẽm quĩ vocaretur. Ille dixit sibi nomen esse Vtin, id est, nullum. Percutanti deinde Vlyssi quodnam munus sibi esset datur

*Polyphemi
 historia.*

daturus, respondit Cyclops, *ὅστιν ἐγὼ πύμαζεν ἔδομαι*. Id est, Vtin ego postremum deuorabo. Post hæc graui somno est oppressus. Ibi tū Vlyf ses & socij ingentem præustam sudem multa vi Cyclopi oculo inferuerunt. Ille præ dolore vociferās multos Cyclopas excitauit, qui ad ostiū foris astantes rogabant Polyphemum, quis eum percussisset: cū ille subinde repeteret, Vtis, Vtis, id est, nullus, illi abierunt. Manè Cyclops ostio antri semiaperto pertentabat exeūtes oues. Sed Vlyffes ita disposuerat negotium, vt tres arietes ueherent vnum hominem subtus, ipse verò ingentem arietem subiit, extremúsque omnium exiit: & ita morti est subductus. Vide adagium Cyclopi donum.

Dum residet Cyclops. Cyclopes Hesiodus in Theogonia ideo vocatos ait, quòd vnum tātum oculum circularem in fronte haberent *ὅτι τὸ κύκλῳ κ' ὄψ*. De quibus vide Virgil. *Æneid.* 3. & Philostratum in *Iconibus*, tit. *Cyclops.* & *Alciantum lib. 9. cap. 12. Parerg.*

ἔστις.

Postremúmque Vtin. ἔστις nullum significat, quo nomine se dixit appellari Vlyffes, vt Cyclopi manus effugeret, vt patuit.

Audiit hæc Ithacus. Id est, Vlyffes, qui rex erat Ithacæ insulæ.

En pœnas. Alludit ad prouerbium *κακὴ βελὴ τὸ βελύσαντι κακίση*. Id est, Malum consiliū confultori pessimum. Cicero sic. 2. *Tuscul.* ex Poëta quopiam, *Qui alteri exitium parat, eum scire oportet, sibi paratam pestem, vt participet parē.*

Insta

Iusta ultio.

EMBLEMA CLXXII.

Raptabat uolucres captum pede coruus in auras
 Scorpion audaci præmia parta gula.
 Ast ille infuso sensum per membra ueneno,
 Raptorem in Stygias compulit ultor aquas.
 O risu res digna: aliis qui fata parabat,
 Ipse perit, propriis succubuitq; dolis.

EX epigrammate Græco Archia poëta in li.
 I. Epigramma. Græco. tit. *εἰς δῖνον*. Sed quia
 Erasmus in prouerb. Cornix scorpion, epigram-
 ma Græcum, & latinam versionē apposuit, hęc
 non scribam. Vide etiam prouerbium, Consiliū
 improbi in extremum incidit malum. Addo &
 illud epigramma Græcū sumptum esse ex *Æso-
 pi fab*

pi fabella, κόραξ καὶ ὄφεις. Scorpius dicitur διὰ τὴν σκορπιίζειν ἢ ἰόν. Id est, ab spargendo venenum, vel κατὰ τὸ σκαιῶς ἔρπειν. Id est, à serpendo sinistrè. De quo extant adagia, Scorpius sub omni lapide. & Scorpion pro perca.

Styx.

Styx dicta διὰ τὴν στυγείν, id est, odio habere. Est palus inferni vt poetæ fabulantur,

Dij cuius iurare timent, & fallere numen.

Parem delinquentis, & suaforis culpam esse.

EMBLEMA CLXXIII.

Praeconem lituo perflantem classica, uictrix

Captiuum in tetro carcere turba tenet,

Quels ille excusat: quòd nec sit strenuus armis,

Vllius aut seuo laeserit ense latus.

Huic illi: Quin ipse magis timidiſſime peccas,

Qui clangore alios aris in arma cies.

EX fabulis Æsopi, titulo, Tubicem. Nihil habet obscuritatis. In hanc sententiam dixit Plautus, Qui monet, quasi adiuuat. Et Lucanus,

Facinus quos inquinat, æquat.

Item Ouidius 5. de Tristib. Eleg. 15.

Qui monet ut facias, quod iam facis, ille monendo

Laudat, & hortatu comprobat acta suo.

Cicero in Lælio, Improbis pœna statuenda est: nec minor verò iis, qui secuti erunt alterū, quàm iis, qui ipsi fuerint impietatis duces.

Alius peccat, alius plectitur.

EMBLEMA CLXXIII.

*Arripit ut lapidem catulus, morsuq; fatigat,
Nec percussori mutua da mnafacit.*

Sic

Sic pleriq; snumt ueros elabier hosteis:

Et quos nulla grauat noxia, dente petunt.

ET hoc emblemata sumptū est ex fabulis Æso-
pi. Vide adagium, Vrsus cū adfit, vestigia
quæris. & Cū laruis luctari. Aristot. lib. 3. Rhe-
tor. ad Theodec. cap. 4. citat Platonem in 5. de
Repub. in hæc verba, Plato in libris de Repub.
eos qui mortuos spoliarent, seu allatrarent (vt
vertit Erasmus) similes canibus dicebat, qui ia-
ctos lapides mordent, eos verò qui lapides mi-
sissent, non tangerent. Plinius lib. 29. cap. 5. Mi-
nus hoc (inquit) miretur, qui cogitet lapidem à
cane morsum vsque in prouerbiū discordiæ ve-
nisse. Sed hoc ad aliud spectat. Sed quamobrem
missum lapidē canes soleant mordere, tres cau-
sas reddit Plutarchus in libel. De causis natur.
Prima est, Canis cū ratione nequeat vti (id
enim soli homini datū est) id quod ante oculos
minaciter versatur, inimicū putat, deque eo su-
mere vltionem parat. Secūda, cū lapis per ter-
ram cursitat, feram putat esse canis, quam prius
capere conatur: deinde spe frustratus hominem
rursus petit. Tertia, cū id quod ab homine sit
missum, & ipsum hominem æqualiter odio ha-
beat, id quod proximius est, prius insectatur.

*Canis cur
mordeat la-
pidem mis-
sum.*

*Facere dā-
num.*

Mutua damna facit. Facere damnum in hoc si-
gnificatu nō est latinis vsitatum, sed dare dam-
num. Nam facere damnum est iacturam facere.
Ego sic reponendum existimo versiculum,

Nec percussori mutua damna parat.

Vide adagium, Canis in lapidem sauiens.

Infani

Infani gladius.

EMBLEMA CLXXV.

*Setigeri medius stabat gregis ensifer Ajax,
 Cæde suum, credens cædere Tantalidas.
 Hostia sic tanquam sus succedanea poenas
 Pro Laertiade, pro caueaq; dabat.
 Nescit obesse suis furor hostibus, errat ab ictu,
 Conslitq; impos in sua damna ruit.*

EX historia Aiæcis. Ajax enim graviter tu-
 lisse fertur Vlysses sibi prælatum in succes-
 sione armorum Achillis, ut præ dolore in insaniam
 versus sit. Itaque gladio districto in gregem pe-
 corum insiluit, existimans sese Græcorum co-
 pias cædere. Tum duos quosdam maximos suos
 à trabe suspensos flagris cæcidit, arbitrans hos

*Aiæcis hi-
 storia Iliad.
 ß. & Odyss.
 7.*

esse Agamemnonem atque Vlyfsem. Quorum alteri, vt iudici, alteri vt victori potiffimum erat iratus. His igitur fuis plurimo cum rifu exultauit, addens conuitia quæcunq; fuggerebat fplendida bilis. Deinde pofteaquam reliquiffet, partim pudore, partim metu fibi mortem con- fciuit. Hæc Erasmus in prouerb. Aiakis rifus.

Setigeri gregis. Sophocles & alij, arietes, non fues dicunt verberaffe Aiacem.

Tantalides.

Cedere Tantalidas. Agamemnonem & Mene- laum, qui Atræi fuerunt filij: Atræus Pelopis: Pelops Tantalij. Ad hiftoriam allufit Plautus in Captiuis, cùm quendam infanum vellet vocare. Armenta (inquit) abfunt. Aiacem, hunc cùm vi- des, ipfum vides.

Pax.

EMBLEMA CLXXVI.

Turriqz

*Turrigeris humeris, dentis quoq; barrus eburni,
 Qui superare serox Martia bella solet,
 Supposuit nunc colla iugo, stimulisq; subactus,
 Cesareos currus ad pia templa uehit.
 Vel fera cognoscit concordēs undiq; gentes:
 Proiectisq; armis munia pacis obit.*

EX lib. I. Epigram. Græco. tit. *ἰς πόλεμον.* Est
 autem Epigramma Philippi.

*Οὐκ ἔτι πυρρωθεὶς ὀφθαλμομάχας ὅπῃ δ' ἦσαν
 Ἄσχετος ὀρμαίνει * πυρρόθης ἐλέφας,
 Ἀλλὰ φόβω σ' εἰλασ βαθὺν ἀνχένα φρὸς ζυγοδέσμιος
 Ἄντυγα διφραλκεῖ Κασταρός ἕρανίς.
 Ἐγὼ δ' οἰρήνης χ' ὄψιν χάριν, ὄργαια ρίψας
 Ἄρεος εὐνομίης ἀντανάγει πατέρα*

*al. μυρρί-
 θης.*

Quando primum iuncti fuerint Elephanti do-
 cer Plinius lib. 8. cap. 2.

H h 2

En galca, intrepidus quam miles gesserat: & que
 Sæpius hostili sparsa cruore fuit,
 Parta pace, apibus tenuem concessit in usum
 Alueoli: hincq; fauos grataq; mella gerit.
 Arma procul iaceant: fas fit tunc sumere bellum,
 Quando alta pacis non potes arte frui.

VNde sumptum sit emblemata, nondum re-
 peri, nec valde fui anxius in disquirendo:
 videtur enim commune argumentum, & fortè
 ipsius Alciati est inuē. 10. Postremum distichon
 ex Aristotele sumptum videtur: qui lib. Moral.
 ad Nicoma. 10. cap. 7. sic ait, Negotia enim sus-
 cipimus, vt in otio sumus, & bella gerimus, ob
 cam

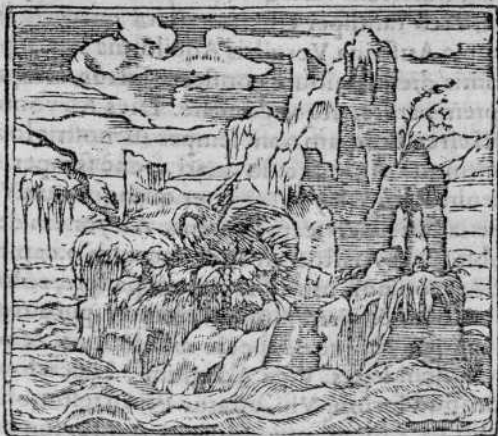
eam causam, vt in pace viuamus. Cicero Offi.
i. Quare suscipienda quidem bella sunt, ob eam
causam, vt sine iniuria in pace viuatur.

Intrepidus quam miles. Vnde dicatur miles, vi-
sum fuit huc afferre, eò quòd Laurentius Valla
non satis intellexit Vlpiani verba l. i. ff. de mil.
testa. Miles, inquit, appellatur, vel à malitia, id
est, duritia, quam pro nobis sustinet: aut à mul-
titudine, aut à malo, quod arcere milites solent.
Aut à Græco verbo χίλια, vnde χίλιεστος tractū
est. Nam ita Græci τάλμα & mille hominum
numerum appellant, quasi millesimum queng;
dicas: vnde quoque ducem χίλιερχος appellant.

*Miles vnde
dicatur.*

Ex pace vbertas.

EMBLEMA CLXXVIII.

Grandibus ex spiciis tenues contexe corollas,

Quas circum alterno palmitate uitis eat,

His compt. Halciones tranquilli in marmoris iuda

Nidificant, pullos inuolucrésq; fouent.

Letus erit Cereri, Baccho quoq; fertilis annus,

Acquorei si rex alitis instar erit.

A Risto. lib. de natu. animal. 5. cap. 8. Genus
(inquit) auium ex parte plurima vere ac
ineunte æstate coit & parit : excepta Alcyone,
quæ circa brumam parere solita est. Quamob-
rè quoties bruma serena existit, dies Alcyoneq;
appellantur: septem ante brumam & septem à
bruma : vt Simonides quoque suo carmine tra-
didit: vt cum per hybernium mensem prudenter
constituit Iupiter dies quatuordecim, fugamq;
ventorum tempus illud vocant mortales, Sa-
cram nutricem variegatæ Alcyonis. Tranquil-
lum verò tantisper efficitur, si ita euenerit, vt
bruma Austrina Vergiliis Aquiloniis fiat, septē
primis diebus nidum conficere fertur, reliquis
septem parere, atque educare. Dies Alcyonios
feri circa brumam non semper in nostris locis
contingit. At in Siculo mari, penè semper id
euenit. Parit Alcyon circiter quinque oua. Vi-
de etiam si placet, cap. sequens. Alcyonem des-
cribit idem Aristote. in eod. opere lib. 9. cap. 14.
sic: Alcyon non multò maior est passere, colore
& caruleo & viridi, tum etiã leuiter purpureo,
& reliqua. Ibique de specie nidulationis & par-
tu eiusdem leges. Vide Adagium, Halcedonia
sunt apud forum. Vbi citatur Plinij testimoniũ
ex lib. 10. cap. 32. qui omnia ex Aristo. sumpsit
in lo

Alcyon
quo tēpore
parit.

Alcyon.

in locis citatis. Plutarchus de amore parentum in filios, mirè describit Alcyonis nidum: atque ad eò ipsius verba ponam: Alcyonem fac, quæso, contemplere, quæ cum se grauidam sentit, pisci culi marini, (quem Græci Bellonam vocant) spinas in nidi structuram congerit: quas tanto artificio inter sese connectit, vt neque ferro, neque saxo pertundi queat. Nidi forma vndique rotunda, instar piscaroriæ nassæ in longum edificatur. At verò ipsum nidi os omnem admirationem superat. Ita ad corporis magnitudinem seruata proportione: vt nullum aliud animal, licet Alcyone minus sit, ingredi queat. Idem Plutarchus in lib. de Industria animalium, hoc prolixius exequitur. Meminit huius auiculæ D. Basilii in exaemero Homil. 8. Meminit & Æsopus in fabulis, & Lucianus. Fabulam Ceycis & Alcyonis multis verbis narrat Ouidius in libr. 11. Metamor.

*Alcyo
nidus ex
Plutarch.*

*D. Basilii
de Alcyone*

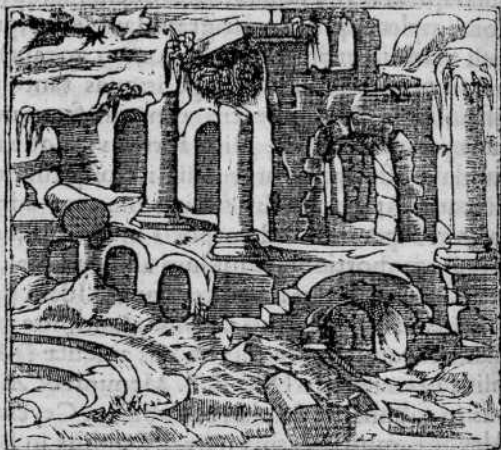
His compta Halcyones. Variè scriptum reperi hoc nomen: alij enim codices *άλκυων* cum tenui spiritu: alij cum crasso. Vnde alij scribunt Alcyon, alij Halcyon. Vide Seruium in 1. Georg. in illo versu, Dilectæ Thetidi Alcyones.

Latus erit Cereri. Per figuram Metonymiam dixit, vt Terentius, Sine Cerere & Baccho, friget Venus. Ceres autem dicta est, quasi Gerēs, à gerendo, quòd terra ferat omnia.

*Ceres vnde
dicta.*

Doctos doctis obloqui nefas esse.

EMBLEMA CLXXIX.

Quid rapta heu Progne uocalem saeva cicadam,
 Pignoribusq; tuis fercula dira para?
 Stridula stridentem, uernam uerna, hospita ledis
 Hospitam, et aligeram penniger ales auem?
 Ergo abice hic praeda: na musica pectora summi est
 Alterum ab alterius dente perire nefas.

EX lib. i. Epigramm. Graeco εις ὄρνεις, incerto
 auctore,

Ἀθι κόρα, μελίθρεπτε, λάλος λάλον ἀρπάξασα
 Τέτλιγα, πλανοῖς διαίτῃ φέρεις τέκεσιν.
 Τὸν λάλον, ἃ λαλόεσσα, ἢ εὐπλερον ἀπιερόεσσα.
 Τὸν ξένον, ἀξείνα· ἀρνὸν, ἡερηνά.
 Οὐχὶ τάχος ρίψεις; ἐ γὰρ θέμις, ἐξ ἡλίκατον
 Ὀλλυαδ' ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις Σόμοισιν.

Alciatus

Alciatus rectè expressit Græca verba: quare versionem non apposui. Epigramma facile est, & pulcherrimis antithetis refertum. Sed vbi nunc legitur stridula stridentem, antè legebatur, stridula stridulam, idque pulchriore figura: sed quia non patiebatur carminis lex, à quibusdam fuit immutata lectio. Nam strideo primâ producit.

Hospita lædis. Hospes dicitur & qui recipit, & qui recipitur hospitio. Vnde duplex potest esse ordo in expositione. Tu hirundo, quæ aduena es, lædis illam, quæ te exceptit. Nam cicada *ἐν-τόχθω*, id est, indigena est, vt alibi diximus, vel tu aduena lædis aduenam, quasi post ætatem commigrent cicadæ, alio tempore non comparentes.

Hospes.

Ergo abiice hanc. Malè audit hirundo, quòd sit carniuora, & cicadas musicum animal venetur. Vide adagium, Hirundinem sub eodem tecto ne habeas. Adiciam vice corollarij elegantissimum Martialis epigramma de hirundine ab aliis dilaniata, eò quòd apud nos manserit hyemis tempore:

*Martialis
carm. de hi-
rund.*

Hybernos peterent solito cùm more recessus

Atthides, in nidis una remansit auis:

Deprendere nefas ad tempora uerna reuerse,

Et profugam uolucres diripere sua.

Serò dedit pœnas: discerpi noxia mater

Debuerat: sed tunc cùm lacerauit itim.

H h 5

Eloquentia fortitudine præstantior.

EMBLEMA CLXXX.

Arcum læua tenet, rigidam fert dextera clauam,
 Contegit & Nemees corpora nuda leo.
 Herculis hæc igitur facies? non conuenit illud
 Quòd uetus & senio tempora cana gerit.
 Quid quòd lingua illi leuibus traiecta cathenis:
 Quæ fissa facileis allicit aure uiros?
 Anne quòd Alciden lingua non robore Galli
 Præstantem, populis iura dedisse ferunt?
 Cedunt arma togæ, & quamuis durissima corda
 Eloquio pollens ad sua uota trahit.

*Lucianus
 de Hercu-
 le.*

Ogmus.

EX Luciano sumptum in Hercule Gallico.
 Luciani uerba sunt, Herculem Galli lingua
 gentis uernacula Ogmium uocant. Porrò Deum
 ipsum noua quadam atque inusitata figura de-
 pingunt. Decrepitus est apud illos, recaluafter,
 reliquis

reliquis capillis, si qui reliqui sunt, planè canis, cute rugosa, & in aterrimum exusta colorè: cuiusmodi sunt nautæ isti senes. Charòtem potius aut Iapetum quempiam ex iis, qui apud inferos versantur, diceres. In summa quiduis potiùs, quàm Herculem esse coniceres ex imagine. Atque tali specie cùm sit, tamen Herculis ornatum gerit, vt qui tum leonis exuium indutus sit, tum clauam dextra teneat, tum pharetram humeris aptatam portet: tum arcum tensum læua prætendat. Denique modis omnibus Hercules est. Hæc equidem arbitrabar in Græcanicorum Deorum contumeliam perperâ facere Gallos: quum eum eiusmodi fingerent effigie, quo nimirum illum talibus picturis vlciscerentur, quod olim in regionem ipsorum prædam agens id temporis, cùm Geryonis armenta vestigans, Occidentalium gentiù plerasque regiones peruastaret. At nondum etiam dixi id quod erat in imagine maximè nouum atque mirandum. Siquidem Hercules ille senex ingentem admodum hominum multitudinem trahit omnibus ab aure reuinctis. Porrò vincula sunt catenulæ reues auro electróve confectæ, pulcherrimis istis monilibus adsimiles. Atqui quã vinculis vsque adeo fragilibus ducantur: tamen nihil de fugiendo cogitant: quum alioqui commodè possent, neque prorsus obnituntur, aut pedibus aduersus trahentem obtendunt, sese resupinantes: verùm alacres ac læti sequuntur, ducentem admirantes, vltro festinantes omnes: & laxatis funiculis, etiam anteuertere studentes:

perinde

perinde quasi grauiter laturo si soluerentur vinculis. Ne illud quidem pigebit referre, quod mihi videbatur omnium absurdissimum. Etenim cum non inueniret pictor, vnde catenularum summas ansas neceret: videlicet dextera iam clauam, laeva arcum tenente, summam Dei linguam perterebrauit: atque ex hac religatis catenulis eos trahi fecit. Ipse nimirum ad eos qui ducebantur vultum & oculos conuertebat arridens. Hac ego cum diutius assistens essem contemplatus, admirans, haesitans, indignans, Gallus quispiam, qui propius astant, nostratum literarum non indoctus (id quod declarauit quum Graecanicam linguam absolutè sonaret) philosophus, opinor, ex eo genere philosophorum, quod apud eos esse fertur. Ego tibi, hospes (inquit) picturae istius aenigma explicabo: nam videre vehementer ad eam attonitus ac stupefactus. Orationem nos Galli nequaquam arbitramur esse Mercurium, quemadmodum vos Graeci: verum Herculi illam tribuimus, propterea quod hic Mercurio longè robustior extiterit. Nam quod senex fingitur, nihil est, quod mirère, siquidem vna facundia consuevit in senecta demum absolutum vigorem ostendere: modò verum vestri dicant poëtae,

Obduci iuuenum densa caligine pectus:

Contra senectam posse quiddam dicere

Rudi iuuenta melius ac praeclearius.

Hinc videlicet apud vos, & Nestoris lingua meliè profluit, & Troianorum concionatores Lirioëssam edunt: videlicet floridam quãdam vo-

ccm.

Facundia in senecta.

cem. Nam Liria, si satis commemorari, flores appellatur: proinde quod ab auribus vinctos ad linguam trahit senex hic Hercules, qui non aliud, quam ipse est sermo, ne id quidem debes admirari: qui quidem non ignores, linguæ cum auribus esse cognationem. Neque verò ad contumeliam illius illud pertinet, quod ea pertusa est. Nam meministi, inquit, & Iambicos quosdam versiculos è comædiis apud vos discere,

Liria.

Siquidem uris loquacibus

Extrema lingua perforata est omnibus.

Quin de eodem hanc in summa habemus opinionem: ut quicquid egit, id oratione facundiæque confecisse putemus: utpote virum sapientem, ac persuadendo pleraque sibi subegisse. Iam tela illius, nimirum rationes sunt acutæ, missiles, citæ, atque animam fauciantes. Vnde penigera dicta vos quoque nominatis. Hactenus Gallus. Videto Budæum in Pandectas priores: qui hæc eadem ex Luciano fusius vertit. Huic concinit illud Salomonis, Vbi est sapientia, ibi est fortitudo.

Budæus.

Cedunt arma togæ. Alludit ad illud Ciceronianum,

Cedant arma togæ, concedat laurea lingue.

Facua

Facundia difficilis.

EMBLEMA CLXXXI.

*Antidotum Aëæ medicata in pocula Circes
 Mercurium hoc Ithaco fama dedisse fuit.
 Moly uocant, id uix radice euellitur atra,
 Purpureus sed flos, lactis & instar habet.
 Eloquij candor facundiâq; allicit omnes:
 Sed multi res est tanta laboris opus.*

*Μοίη her-
 βα.*

HOMERUS lib. Odyss. 10. Vlyssē à Mercurio
 accepisse herbam moly narrat, qua se ad-
 uersus Circes ueneficia defenderit: herbam por-
 rō sic describit Homerus,

*Ῥίζη μὲν μέλαν ἔσκε γάλακτι δὲ ἕικελον ἀνθος
 Μῶλυ δὲ μιν καλέεσι θεοὶ χαλεπὸν ᾧ τ' ὄρυσσειν
 Ἄνδράσι γὰρ θνητοῖσι, θεοὶ δὲ τε πάντ' αἰ δύνανται.*

Sic

Sic vertit Erasmus,

Atra quidem radix suberat, sed lacteolus flos,

Moly uocant superi, mortalibus ardua res est

Euulsiſſe uiris: caeleſtes omnia poſſunt.

Hoc Homericum moly multi ſapientiae adumbrationem eſſe autumant : nec malè. Siquidem ſapientiae radix amara eſt: fructus autem dulcis. Erasmus in adagio, Qui è nuce nucleum, ad omnem diſciplinam accommodari poſſe moly, & ad virtutis quoque ſtudium cõfirmat. Quem etiam uide in prouerb. Neque mel neque apes. Hic noſter Alciatus pulchrè herbam moly facundiae referre ſymbolum declarauit. Nihil eſt enim inter omnes diſciplinas quod plus expectat ſibi laboris, quàm ſit orandi facultas. Sed nihil quod æquè homines ad ſe alliciat, & uelut conſtrictos trahat, quàm facundia. Vnde illud Ouidij in laudem Eloquij,

Non formoſus erat: ſed erat ſacundus Vlyſſes:

Et tamen æquoreas torſit amore deas.

Antidotum. De Circe, deque Epitheto *Æρα*, iam alibi retulimus ex Plutarcho.

Mercurium hoc Ithaco. Plutarchus in libello de uita homeri, Prudens, inquit, uir: id eſt, Vlyſſes non poteſt huiuſmodi incantamentiſ irretiri: eò quòd à Mercurio, id eſt, à ratione, acceperit pharmacum.

Moly uocant. Homeri Scholiaſtes loco citato *μῶλυ βοτάνης εἶδος ᾧ καὶ τὸ μῶλυ ἐστὶν ὃ ἐστὶν ἀφαινεῖται τὰ φάρμακα.* Id eſt, Moly herbae genus eſt dictum ab eo quòd medicamenta ualeat herbare

Moly facundia ſymbolum.

Iaus eloquij.

betare. Plinius libro 25. capite 4. laudatissima herbarum est Homero, quam vocari à Diis putat Moly: & inuentionem eius Mercurio assignat, contráque summa veneficia demonstrat. Nasci eam hodie circa Pheneum, & in Cyllene Arcadiæ tradunt, specie illa Homerica radice, rotunda, nigráque, magnitudine capæ, folio scyllæ: effodi autem difficulter. Græci autores florem eius luteum pinxere, cùm Homerus candidum scripserit. Inueni è peritis herbarum medicis qui & in Italia nasci illam diceret, afferríque è Campania mihi aliquot diebus effossam inter difficultates saxearum, radicis triginta pedes longæ, ac ne sic quidem solidæ sed abruptæ Hæc Plinius. Vide Dioscoridem lib. 3. & Ouidium libro 13. Metamorphos.

Anti

Antiquissima quæque commentitia.

A P O L O G E S I S.

EMBLEMA CLXXXII.

*Pallene senex, cui forma est histrica, Proteu,
 Qui modò membra uiri fers, modò membra feri,
 Dic age, quæ species ratio te uertit in omnes,
 Nulla sit ut uario certa figura tibi?
 Signa uetustatis, primæui & præfero seclis:
 De quo quisq; suo somniat arbitrio.*

Sumptum uideretur ex nominis etymologia.
 Nam *παλαίον* antiquum significat. Proteus
 (ut inquit Isacius Tzetzes in Lycophronem)
 Neptuni fuit filius, genere Ægyptius, qui ex
 Thracia Phlegram ueniens, quæ Pallene ciuitas
 est, Toronem Ægyptiam duxit uxorem, ex qua

liberos suscepit Tmylon & Telegonum. Hæc ille, & alia multa. Herodotus in Euterpe longam contexit de Proteo & Paride, & Helena historiam, quam omisi breuitatis gratia. Vide Diodorum Siculum in libr. 2. qui multo aliter, quàm Herodotus sentit. Philostratus in vita Apollonij in multis suffragatur Herodoto. Lucianus autem in libello de Saltatione, Saltatorem eximium fuisse ait. Ioannes Tzetzes alius ab eo qui iam citatus est, non saltatorem, sed diuinatorem per pelues fuisse dicit, aut rhetorem eximium, aut naturalem philosophum, qui posset de feris, arboribus, aquis, & igni disputare. Hæc diuersitas authorum de Proteo, maximè confirmat emblematis intentum. Nam de verustissimis vnusquisque pro suo arbitrio, aut fabulatur, aut somniat.

Pellenæ senex. Legendum Pallenæ cum a prima, non per e. Nam Pallene in Thracia est, iuxta Macedoniam, soli tam patentis (inquit Me-la) vt quinque vrbiū sedes sit, atque ager. Vide Plinium lib. 4. cap. 9. Vnde Virgil.

*Hic nunc Emathie portus, patriamq; reuist
Pallenam.*

Pellana verò seu Pellene vrbs est Arcadiæ. Vide Plinium lib. 4. cap. 6. Et Ptolemæum tabula 10. Europæ. Aliter interpres Apollonij li. 1. Pellene, inquit, per e, ciuitas Achaia: alia est Arcadiæ, & per a scribitur Pallane. Sed nos de Philigrea loquimur Pallene.

Histrice.

Cui forma est. Histrice possessiū est ab histrio, non ab histrix, vt imperiti putant, & interpreta

pretantur. Nam sensus est, O Proteu, qui histri-
nem soles agere, dummodò in ignem, modò in
aquas, modò in suem vel leoné transformaris.
Sic Plautus dixit, Iubet hoc Imperator histri-
cus. Huc refer illud Luciani de Saltatione, &
multa quæ Homerus cecinit de Proteo lib. 4.
Odysæ. Quæ omnia transtulit Vergil. in quar-
tum Georgicor. Vide etiam Ovidium Fasto-
rum 1. Visum fuit hîc addere, quinam fuerint
quibus se in varias figuras mutandi permissa
fuerit potestas. Et hi quidem sunt, quos memini
me legisse. Proteus, Thetis, de qua Ouid. lib. 11.
Metamorph. Mastra, siue Triopeis, de qua idem
8. Meta. Vertumnus, de quo idem lib. 14. Meta.
Periclymenus Nestoris frater, de quo idem lib.
12. Empusa, cuius meminit Lucianus in lib. ci-
tato de Saltatione. Et Aristophanes in Ranis,
Vide adagium, Proteo mutabilior. Proteus au-
tem reuera, vt Diodorus scribit, rex fuit Ægypti
ideo dictus formas mutasse: quia Ægypti re-
gibus fuerit mos, quoties in publicum prædi-
rent, aut leonis aut tauri, aut draconis priorem
partem in capite ferre insignia principatus:
quandoque verò arborem, quandoque ignem,
quandoque redolentia supra caput vnguenta,
Hæc tum ad decorem spectant, atq; ornatum,
tum stuporem ac superstitionem quandam as-
picientibus iniiciebat Non inconcinne alij scri-
pserunt, nihil aliud poëtas per Proteum vo-
luisse significare, quàm Philosophorum illam
materiam primam, quæ cùm cerni tangive non
possit, in innumeras tamen formas transit.

*Proteus
quis fuerit.*

Gentiles clypeos sunt qui in Iouis alite gestant,
 Sunt quibus aut Serpens, aut Leo signa ferunt.
 Diras sed hæc Vatum fugiant animalia ceras,
 Doctâq; sustineat stemmata pulcher Olor.
 Hic Phœbo sacer, & nostræ regionis alumnus:
 Rex olim, veteres seruat adhuc titulos.

EMblema tum facile tum elegans est: adde-
 mus tamen aliquot poetarû carmina (quo-
 niam res tota est poetica) vt omnia sint expla-
 natoria. Erasmus igitur in Tragœdiis Euripidis
 à se conuersis ita canit:

Erasmus.

Scitè poetas doctus appellat Maro
 Cygnos, Guilielme præfulum eximium decus.
 Res mira dictu: ut cuncta consensu nouo
 Vati atq; olori congruant diuinitus.

Niveus utriq; candor, alter laetis
 Plumis, amico candet alter pectore,
 Musts uterq; gratus, ac Phæbo sacer,
 Et limpidis uterq; gaudet amnibus.
 Pariter canorus uterq;, tum potissimum
 Vicina seram mors senectam cum premit.
 Sed qui tenent arcana naturæ, negant
 Audiri Olorem, ni sonent Fauonij.
 Nil ergo mirum, barbaro hoc si seculo
 Canorus olim obmutuit uatum chorus:
 Cum tot procaces undiq; obstrepant Noti,
 Boreæq; tristes: inuidorum & pinguium;
 Nulli fauentum prouocent Fauonij.
 Quod si bonis clementer ingenis tua
 Benignitatis blandus aspiret fauor
 Ita ut fauit, tota statim Britannia
 Vates uidebis exoriri candidos
 Adeo canoros, atq; uocales, uti
 In alta fundant astra Cygnæum melos,
 Quod ipsa & ætas posterorum exaudiat.

Huc accinit Epistola elegantissima Politiani ex
 lib. 7. Cygno (inquit) poëta similis: vterque can-
 didus, vterque canorus, vterque fluuios amans,
 vterq; Phæbo gratus. Sed negatur canere Cy-
 gnus, nisi cum Zephyrus spirat. Quid igitur mi-
 rum, si taceo tuus poëta, cum tu tandiu non
 spires meus Zephyrus?

Hic Phæbo sacer. Cygnum Apollini dicatum
 esse declarat Callimachus, in hymno Apollinis,

ἢ μὲν ἔφη, κύκνειοι θεῶ μέλποντες αἰοῖσιν

Μῆνοιον πάντων ἑκκυκλῖαν ἄνθε λιπέντες

Εβδομάκις ἄνθε δ' ἦλον.

Id est,

Sanctij
versio.

Sic ait illa, Dei tunc Cygni dulcesonantes
Meonium Pact olum linquunt, ætq; quatæq;
Circundant Delum.

Et paulò pòst,

Ἐνθεν ὁ παῖς τόσας δε λύρη ἐνεσθῆκατο χορδαῖς
Ἵστρον ὄσα δὲ κύκνοι ἐπ' ὠδ' ἐνεασεν αἰεταῖ.

Id est,

Tum puer in cythara tot digerit ordine chordas,
Quot fuerant matris partu modulamina olorum.
Inde est, quod Horatius in fine secundi Carmi-
num vertitur in olorem, cum sic ait,

Non uistata nec tenui ferar
Penna bisformis per liquidum æthera
Vates, neq; in terris morabor
Longius: inuidiãq; maior
Vrbes relinquam.

Et paulò pòst,

Iam iam residunt cruribus asperæ
Pelles, & album mutor in alitem
Supernè, nascunturq; leues
Per digitos humeròsq; plumæ

Et nostræ regionis. Ovidius 2. Meta. Cygnum
regem Ligurum iuxta Padum Italiae flumen
versum in olorem Phaethontis mortem do-
lentem ait sic,

Affuit huic monstro proles Steneleia Cygnus,
Qui tibi materno quamuis à sanguine iunctus,
Mente tamen Phaethon propior fuit. Ille relicto
(Nam Ligurum populos, & magnas rexerat urbes)
Imperio, ripas uirides, annemq; querelis
Eridanum implerat, syluamq; sororibus auctam:
Cum uox est tenuata uiro canèq; capillos
Dissimulant plumæ, collumq; à pectore longè

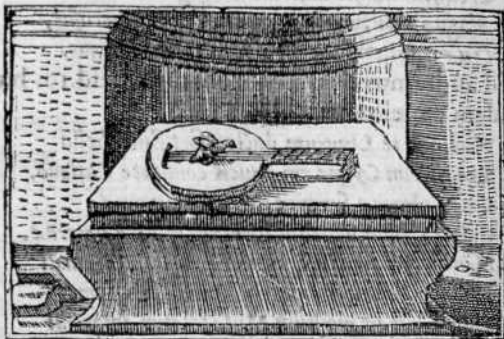
*Porrigitur, digitosq; ligat. iunctura rubentes.
 Penna latus uelat: tenet os sine acumine rostrum.
 Fit noua Cygnus auis: nec se calog; Iouiq;
 Credit: ut iniuste missi memor ignis ab illo.
 Stagna petit; patulosq; lacus; ignemq; perosus,
 Que colat, eligit contraria flumina flammis.*

Sed audiamus etiam Maronem *Aeneid.* 10. hæc eadem canentem:

*Non ego te Ligurum ductor fortissime bello
 Transferim Cygne & paucis comitate Cupauo.
 Cuius olorina surgunt de uertice pennæ,
 Crimen amor uestrum, formæq; insigne paternæ.
 Nanq; ferunt luctu Cygnum Phæthontis amati
 Populeas inter frondes umbramq; sororum;
 Dum canit & mœstum Musa solatur amorem:
 Canentem molli pluma duxisse senectam,
 Linquentem terras, & sidera uoce sequentem.*

Cicero 1. Tuscul. propter diuinationem, quam ab Apolline habere videantur (præsentiu enim & mortem & mortis bonum) Cygnos ait Apollini dicatos. Multa de Cygno poterant hic afferri de cantu sub mortem: quod passim tangunt Poeta, Plinius in dubium vertit. Sed omnia libens prætereo: quia non magnopere ad nostrum emblemata spectant. Nodum tamen haud contemnendum proponam curiosis, quid sibi velit Verg. li. 1. & 12. *Aeneid.* & Homerus li. 15. Illi. circa finem, cum fingunt aquilas solere cygnos insectari, atque unguibus rapere: cum Aristotel. li. 9. de hist. ani. ca. 12. dicat Cygnum in certamina prouocatum aquilis solere negotium facessere, quas sapius vincit.

Cur finguntur Aquilæ Cygnos insectari.

Locrensis posuit tibi Delphice Phoëbo cicadam

Eunomus hanc, palmæ signa decora suæ.

Certabat plectro Sparthin commissus in hostem,

Et percussa sonum pollice fila dabant.

Trita fides rauco cœpit cum stridere bombo,

Legitimum harmonias & uitiare melos,

Tum citharæ argutans suavis sese intulit ales:

Quæ fractam impletet noce cicada fidem.

Quæq; allecta, soni ad legem descendit, ab altis

Saltibus, ut nobis garrula ferret opem.

Ergo tuæ ut firmus stet honos (ô sancte) cicadæ

Pro cithara hic fidicen æneus ipsa sedet.

Pauli Silen-
tarij epigr.

EX libro 6. Epigram. Græco. tit. ἀπὸ Κιθάρων
ἁδων, autore Paulo Silentario. Epigramma
tale est,

Τὸν Χαλκῆν τέτλιγχα Λυκῶρεϊ Λοκρὸς ἀνάπτει
 Ἐυνομος ἀθλοσύνας μνάμα φιλοσεφάνε.

Ἡ γ' ἀγῶν φόρμιγγος, ὅδ' ἀντίος ἴσατο Πάρθυς.

Ἀλλ' ὅκα δὴ πλήκτρῳ Λοκρὶς ἔκρεξε χέλυς,

Βραγχὸν τετρηγῆα λύρας ἀπεκόμψασε χορδᾶ.

ῶριν δὲ μέλος σκάζειν ἔυποδος ἀρμονίης.

Ἀβρὸν ἐπετρύζων κιθάρας ὑπερέζετο τέτλιξ,

Καὶ τ' ἀποιχομῆυς φθόγγον ὑπῆλτε μίτη.

Τὰν δ' ἰσάρος λαλχηεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἀχρότιν ἦχεθ

Πρὸς νόμον ἀμετέρας τρέψε λυροκτιπίης.

Τῷ σε μάκαρ λητῶε τῷ τέτλιγι γεραίρει,

Χάλκειον ἰδρύσας ὡδ' ὄν ὑπὲρ κιθάρας.

Extat aliud epigramma lib. 4. in κισθαρέδω, in-
 certi autoris, vbi loquitur ipse Eunomus Lo-
 crensis,

Εὐνομον ὦ πολλὸν σὺ μὲν οἶδά με πῶς ποτ' ἐνικῶν

Σπάρτιν ὁ Λοκρὸς ἐγὼ. πευθόμενοις δ' ἔρέω.

Αἰόλον ἐν κιθάρα νόμον ἔκρεκον. ἐν δὲ μεσεύσα

ὡδᾶ μοι χορδᾶν πλάκτρῳ ἀπεκρέμασεν.

Καὶ μοι φθόγγον ἐτίμον ὀπανίκα καρὸς ἀπήτες

Εἰς ἀκοᾶς ρύθμον τῶτρεκες ἐκ ἔμμεν.

Καὶ τίς ἀπ' αὐτῶμά τῳ κιθάρας ὅπῃ πῆχυν ἀνασᾶς

Τέτλιξ ἐπλήρω τῶτρεκες ἀρμονίης.

Νεῦρα γ' ἐξετίνασεν. ὅθ' ἐβδομάτας δ' μελοίμαν

Χορδᾶς, καὶ τῶτῳ γῆρυν ἐκισχάμεθα.

Πρὸς γ' ἔμειν μελέταν ὁ μεταμμεβρινὸς ἔρεσιν ὡδῶς

Τῆνο τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθιρμόσατο.

Καὶ μὲν ὅκα φθέγγοιτο σὺν ἀψύχοις τόκα νευραῖς

Τῷ μεταβαλλομένῳ συμμετεπιπῆε θρώω.

Τᾶνεκα συμφῶνων μὲν ἐγὼ χάρην. ὅς δ' ἐτυπωθεῖς

Χάλκειος ἀμετέρας ἐξεθ' ὑπὲρ κιθάρας.

Nos sic vertimus, tantum vt intelligi posset,

Sanctius.

*Eunomus ut Parthim Locrensis carmine uici
 Delphice scis: dicam iis qui mea facta rogant.
 Aeolico cithara resonabant pectine cantum,
 Concentu in medio desilit una fides.
 Inde per attentas non ibat dulciter aures,
 Legitimusq; mihi non erat ille sonus.
 Tum citharæ cubito sedit sic fortè cicada,
 Ut dulcem cantum conderet harmonia.
 Fracta namq; fide rithmum meditabar eundem
 Supplere, & netes æquiparare uicem.
 Ecce mihi uenit cantor de montibus altis;
 Aestiuus, dulces concinuitq; modos.
 Extinctis qui uoce leui sua carmina neruis
 Aptabat, reparans, qui perière tonos.
 Propterea grates soluo tibi Delphice, nostraq;
 Aeneus hic cantor desidet in cithara.*

Strabo libro Geographiæ 6. refert Rheginum agrum à Locrensi dirimi fluuio, cui nomè Alex. Cicadas autem, quæ in Locrensi versantur ripa sonantius stridere: cùm in Rhegino sint mutæ. Huius rei hanc esse causam cõiectat, quòd Rheginorum regio cùm sit umbrosa atque opaca, cicadarum pelliculas humore torpesciat. Easdem in agro Locrensi quòd sit aprica, solis arefactas æstu, stridorem aptius emittente. Auget autem miraculum, Rheginèsiu cicadarum etiam fabulosè celebrata uocalitas vicinarum. Nam idem Strabo Timæum citat autorè quondam in Pythiorum certamine. Eunomum Locrensem, & Rheginensem Aristonem Apollinem inuocasse Delphicum, ut sibi canenti foret auxilio, quòd à Delphis olim Rheginenses essent.

sent profecti. Eunomus respondit Rheginensibus, ne certandum quidem omnino de musica, apud quos cicada vocalissimum animal voce careret. Vtrisque certantibus cum in Eunomi cithara vna inter canendum corda frangeretur, cicada superuolans astitit, & vocem alioqui defuturam suo cantu suppleuit. Atque ita victor declaratus, statuat citharædi posuit cum cicada citharæ insidente. Huiusmodi fermè tradit Strabo. Vide prouerbium Acanthia cicada. Et Chordæ vice. Et Cicada vocalior. Solinus cap. 8. de Italia sic ait: Cicadæ apud Rheginos mutæ nec vsquam alibi. Quod silentium miraculo est: nec immeritò: cum vicinæ, quæ sunt Locrensiū vltra ceteras fonitent. Causas Granius tradit: cum obmurmurarent illic Hercule quiescente, Deum iussisse, ne streperent. Itaque ex eo cęptum silentium permanere. Hæc Solinus. Vide Plin. lib. 11. cap. 27.

Solinus, de
Italia.

Certabat plectro. Ex Græcis emendauit Parthin, licet Strabo Aristonem nominet, fortassis erat binominis.

Suaui sese. Tribuunt antiqui poëtæ cicadis canendi suauitatem: nescio quam ob causam. Nam nostris locis & temporibus streperum atque inamabilem sonum edunt. Comparat Homerus Troianos Oratores cicadis 3. Iliad. Vide Theocritum in primo Eidilio. Tradunt nonnulli aues omnes canoras musarum volucres appellari. At cicadas Apollini sacras ob cantum docet Aristophanes in Nebulis. vbi Scholiast. οἱ τῆς ἰσῆς μουσικοὶ ὄρτες ἀνάκεινται τῷ Ἀπόλλωνι. Id est cicadæ

Cicadae cui
tributa canendi
suauitas.

cicadae propter musicam Apollini consecratur.

Ergo ut tua. Ordo est, Ergo, ô Sancte Apollo, ut honos tuæ cicadae stet firmus, id est, sit perpetuus: ipsa scilicet cicada, sedet hic aeneus fidicen, id est, ex ære fusus fidicen, id est, tanquam fidicen. Pro cithara, id est, super citharam, non voluit exprimere græca ὑπὲρ κιθάρας, id est, super citharam. Vel expone pro id est, ante, quod vilitatius est apud Latinos.

Litera occidit, spiritus viuificat.

EMBLEMA CLXXXV.

Vipereos Cadmus dentes ut credidit aruis,
 Seuit & Aonio semina dira solo:
 Terrigenum clypeata cohors exorta uirorum est,
 Hostili inter se qui cecidere manu.

Euaesere

*Euasere quibus monitu Tritonidos armis
Abiectis data pax, dextraq; iuncta fuit.
Primus Agenorides elementa, notasq; magistris
Tradidit, iis suauem iunxit & harmoniam,
Quorum discipulos contraria plurima uexant,
Non nisi Palladia quæ dirimuntur ope.*

Titulus est ex D. Paulo in 2. epistola ad Corinthios cap. 3. τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Id est, Litera occidit: spiritus autē uiuificat. Cuius sententiæ variæ sunt expositiones. Sunt enim qui literam interpretentur veterem legem: spiritum verò, nouam. D. Augustinus librū scripsit de Spiritu & litera. Nos verò submissius nos geremus: & exposita hac sententiā, pingui (vt aiunt) Minerua, intelligemus totum epigramma. Literam pro ipsa scriptura accipio: spiritum pro sensu in scriptura comprehenso. Pinguius adhuc dicam. Literam uoco illos, qui nullam scientiam degustarunt, nullis se optimis disciplinis tradiderunt excolendos, sed grammaticis naniis armati, de constructione uerbi uel aduerbij horrendas mouēt tragædias, & circa literam ipsam digladiantur. Spiritum verò intelligo illos, qui non tantum quid uerba ipsa sonent: quantum quid habeat mysterij, mentis acie considerant, qui uerè docti sunt & sapientes. Nunc Cadmi Draconisque allegoriam interpretemur ex elegantissimo doctissimoque libello Erasmi, de recta Latini, Græcique sermone pronuntiatione. Sic igitur inquit Erasmus: Narrat Cadmum literas à Phœnicibus primū inuexisse, eam rem fabula notatam, quæ fingit illum

*Spiritus &
Litera di-
scrimen.*

*Erasmi in-
terpreta. de
Cadmō.*

*Fabula ser-
pentis Cad-
mi.*

illum, serpentis extincti dentes in terram semi-
nasse : ex hac semente subitò duas galeis & ha-
stis armatas acies, quæ se mutuis vulneribus cõ-
fecerint. Atqui demiror, quid hæc fabula faciat
ad literas. Vr. Dicam nisi molestum est. L. Imò
percupio, si graue non est. Vr. Inspexisti ne vn-
quã os serpentis? L. Ne cupio quidem. Vr. Mor-
tui inquam. L. Ne mortui quidem. Vr. Si inspi-
cias numerésque supernos & infernos dentes,
tot reperies, quot literas primùm attulit Cad-
mus. L. Quot? Vr. Sedecim, ni fallor. Otiosæ sunt
autem sicut natæ sunt ordine positæ, dissipantur
seminantur, atque ita demum plures numero,
varièque digestæ viuunt, agunt, pugnant. Id si
non credis, considera qua strage se vicissim con-
ficiunt hodie qui literas profitentur. Et sermo-
nem à serendo dictum aiunt Grammaticorum
filij. Habes Cadmææ serpentis allegoriam. Nunc
excutiam scrupulum, qui, uti coniecto, vrit te.
Tonorum ac spirituum notulas imaginarias esse
lanceas & galeas exercitus L. Rectè diuinas. Vr.
Imò partes elementorum sursum eminentes, ta-
lium rerum speciem præbent. Et si diligentius
contemplere, videbis illic non solùm lancea-
rios, ac leuis armaturæ milites: verùm etiam ca-
taphractos, clypeis, ensibus, ac ballistis instru-
ctos. Verùm harum rerum imagines melius ex-
hibent Habræorum elementa, à quibus profe-
ctas fuisse literas nostras cum ipsis figuris, non
absurdè quibusdam videtur. Hactenus Erasmus.
Cadmij fabulã latè narrat Erasmi in Adag Bœo-
tia auris. Vide Ouid. in princip. 3. Metamorph.

Primus Agenorides. Agenorides, id est, Cadmi Agenoris filius in Græciam è Phœnice sedecim literas attulit, vt refert Plinius lib. 7. cap. 56. Non hîc tacebo incundissimos versiculos Aufonij elegantissimi poëtæ. ij sunt huiusmodi,

Aut adstet interpres tuus

Aenigmatum qui cognitor

Fuit meorum: cum tibi

Cadmi nigellas filias

Melonis albam paginam,

Notasq; surusæ sepis,

Gnidiosq; nodos prodidit.

Cadmi filias literas vocat: Melonis paginam, papyrum Niloticam (nam Nilo dictus fuit Melo) notas sepis atramentum, Gnidios nodos calammum. Hæc vide latius in Miscellaneis Politiani. cap. 39.

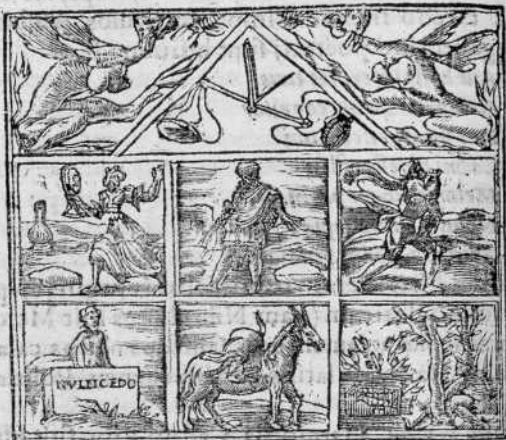
Hic suauem. Harmonia Cadmi vxor, fuit filia Veneris ex Marte. Hesiodus in Theogonia,

Ἀρμονίην θὶ ἦν Κάδμος ὑπέρθυμος θεῶν ἀκοίτην.

Id est,

Harmoniam Cadmus iunxit sibi foedere lecti.

Dicta

Hæc habeas, septem Sapientum effingere dicta,
 Atq; ea picturis quæ celebrare uelis.
 Optimus in rebus modus est (Cleobulus ut inquit)
 Hoc trutinæ examen, siue libella docet.
 Noscere se Chilon Spartanus quemq; iubebat.
 Hoc specula in manibus, utraq; sumpta dabunt.
 Quod Periander ait, fræna adde Corinthius iræ.
 Pulegium admotum naribus efficiet.
 Pittacus at ne quid (dixit) nimis: hæc eadem aiunt,
 Contracto qui gith ore liquefaciunt.
 Respexisse Solon finem iubet. ultimus agris
 Terminus, haud magno cesserit ipse ioui.
 Heu quam uera Bias, est copia magna malorum:

Musmoni insideat effice Sardus eques.

Ne præs esto (Thales dixit) sic illita usco

In laqueos sociam parra, meropsq; trahit.

EX lib. I. Epigramma. Græcorum tit. ἐπὶ φιλο-
σόφου, incerti auctoris,

Ἐπὶ σοφῶν κερῶ κατ' ἔπος πόλιν ἔνομα, Φωνῆν.

Μέτρον μὲν κλεόβουλος ὁ λίνδιος εἶπεν ἀριστον.

Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαιμόνι γ' ὦθε σεαυτὸν.

Ὃς ᾗ κόρευθον ἐν τε, χάλλον κρατῆσιν περικειμένον

Πιττὶ κῆρ' ἴδεν ἀγαν, ὃς εἰσώχενος ἐν Μιτυλήνῃς.

Τέρμη δ' ὄρεν σείστοιο, Σόλων ἱεράϊς ἐν ἀθήναις.

Τὸς πλέονας κοκίης ᾗ, Βάρεσ ἀπέφευγε Περσίωνες.

Ἐγγύχην φεύγουσιν ᾗ, ἄλλ' ἢς Μελανθίου σκῆδα.

Id est,

Verba canam septem sapientum, nomina, & urbem.

Optima mensura est, Cleobulus Lindius inquit,

Te cognosce ipsum, Lacedæmonis incolæ Chilon.

Hinc Pertandem ait, si non a dide Corinthius ire.

Nihil nimis est genus qui Pittacus ex Mitylene.

Atticus hinc Solon, ut & inquit, respice finem.

Plena malorum cuncta, Bias canit, verbe Priens.

Nos spondere Thales Milestus utile confet.

Optimus in rebus. Vide Adagium, Ne quid ni-
mis. Pindarus etiam in Pythiæ hanc sententiam

Pindarus.

retulit, καὶ ᾗ καθ' αὐτὸν ἀρεὶ πάντος ὄρεν μέτρον.

Noscere se Chilon. Vide adagium, Noscere te

ipsum.

Pulegium. Diximus iam non nihil de pulegio.

Pittacus. Vide adagium, Ne quid nimis.

Contracto. Gith & nigella & papaver nigrum
idem sunt Latinis, Græcis μελάνθιον, Hispanis
axenus. Melanthon autē & nigella à nigro le-

Melan-
thion.

minis calore dicitur. Vide Plinium lib. 20. cap. 17. & Dioscoridem lib. 3. Sed pulchrè disputat in suis quinquagenis doctissimus Anton. Nebriffensis non esse idem Nigellam (quam Hispani Neguillam dicunt) & Gith. Nam nigella est in zizaniorum genere: gith verò inter fruges numeratur. Vnde Ausonius in monosyllabis,

Est inter fruges morsu piper æquiparans gith.

Cùm igitur gith piperis saporem reddat, non potest ita facilè in ore contineri: præcipuè liquefactum, & corrugare facit os & nares: quo gestu significari potest, Ne quid nimis.

Respexisse Solon. Multa iam diximus de Solone. Vide adagium, Finem vitæ specta. Diximus & de termino, quo pacto solus in Capitolio Ioui noluerit concedere locum.

Heu quam uera. Vide prouerb. Sardi venales: quanquam mihi non placet in hoc prouerbio doctissimus alioqui vir. Nam Sardos non ego illos intelligo qui habitant Sardis urbem Asiæ, sed qui in insula Sardinia (quã Σαρδῖω appellat Stephanus) quæ pestilens est, propterea quòd editissimos habeat à Septentrione montes, qui Boreæ flatus prohibeant. In de est, quòd Cicero monet Q. Fratrem, vt meminerit se etiam cùm rectè valeat, in Sardinia esse. Idem Cicero in 7. Episto. volumine ad Gallum scribens de Tigellio Sardo, Id ego (inquit) in lucris pono, non ferre hominem pestilentiorẽ patria sua. Et in eadem epistola, Habes Sardos venales alium alio nequiorẽ. Comparat etiam Martialis Sardiniam

Sardinia.

*Tigellius
Sardus.*

diniam Tyburi pestilentē saluberrimo loco, sic:

Nullò fata loco possis excludere: cū mors

Venerit: in medio Tybure Sardinia est.

*Martialis
de Sardinia.*

Non aliter rectè interpretabere Horatium in 3. Satyra, cū inquit, Sardus habebat ille Tigellius hoc, nisi intelligas in nomine, sardus, risum subesse: nec frustra nomen addidisse patriæ potam. Non longè à Sardina est Corfica insula, vbi nascitur Musmon animal non absimile pecori, captino villo, infirmissimo capite. Quamobrem auersum à Sole pasci cogendum. Ex Plinio hæc lib. 8. cap. 49. Si igitur Sardus eques, idest malus vir infideat Musmoni pessimo iumento, erit depicta copia magna malorum,

Musmon.

Ne præ esto. Vide Adag. Sponde, noxa præsto est. Parra, siue partha, auicula est inauspicata. De qua Horatius in Odis, Impios parrae recipientis omen, Ducat. De Merope vide Plinium lib. 10. cap. 33. Hæ auiculæ solent religari visco, & clāgore solent attrahere ceteras sui generis, quæ cū fauere cupiant, illigantur & illæ, capiunturque ab aucupe. Tales sunt debitores, qui vt saepe explicant irretitos, alios quos possunt fideiussores aucupantur. Par-

Parra.

ra avis est inauspicata, quæ

Galerita vel Alauda di-

citur. Plin. lib. 11.

capite

37.

Kk

Submouendam ignorantiam.

Διαλογισμός.

EMBLEMA CLXXXVII.

Quod monstrū idē sphinx est. Cur candida uirginis ora
 Et uoluerum pennas, crura leontis habet?
 Hanc faciem assumpsit rerum ignorantia: tanti
 Scilicet est triplex causa & origo mali.
 Sunt quos ingenium leue, sunt quos blanda uoluptas,
 Sunt & quos faciunt corda superba rudes.
 At quibus est notum, quid Delphica littera possit:
 Præcipitis monstri guttura dira secant.
 Namq; uir ipse, bipēsq; tripēsq; & quadrupes idem est.
 Primāq; prudentis laurea nosse uirum.

EX oraculo illo celeberrimo γῶθι σεαυτὸν:
 sed aliter intellecto, quàm vulgò solet intel-
 ligi, ut statim indicabimus. Nunc historiam re-
 feramus, ut ex probatis autoribus accepimus,

non

non ut passim solet narrari. Rex Thebarum La-
 ius Labdaci filius, Iocastam Creontis Thebani
 filiam sumpsit in uxorem: quam cum ingraui-
 dasset, consuluit de prole oraculum. Cui sic
 responsum fuit,

Laius.

*Oraculum
 Apollinis.*

Inclyte Labdácida falicia pignora poscis.

Accipies natum: sed nati occumbere dextra

Te tua fata uolunt, lucemq; relinquere uite.

Sic Pelopis Diris assensit Iuppiter ultro.

Quis te deuouit, natum quòd ademeris illi.

Accepto Laius oraculo, volensque obstare pe-
 riculo, iussit puerum exponi. Pastor cui traditus
 fuerat exponendus infans, misericordia motus,
 non abiicit illum, sed perforatis ei pedibus vi-
 mine ex arbore suspendit: vnde à tumore pe-
 dum dictus fuit Oedipus, penultima correpta.
 Dum ibi penderet Oedipus, pastor quidam Po-
 lybi regis Corinthiorum procul vagitus audi-
 uit, accepit puerum, Polybòque donauit. Qui
 cum filiis careret, filij loco illum educauit. Cum
 tamen adoleuisset Oepidus: intellexissetque se
 non Polybi filium esse, patrem verum inqui-
 rere statuit, eoque Delphos petit. Cui Deus in
 hanc sententiam respondit: Fuge templa hæc
 inuisa proles, qui patris tui tua occisi manu tha-
 lamos ascendes. Vt ero rursus matris molestus,
 fratres tibi ex ea generabis. Oedipus oraculo
 territus, ne Polybùm cogeret aliquò casu in-
 terficere, nūquam Corinthum redire decreuit.
 Sed cum in Phocidæ obuiam illi factus esset
 Laius, & prior iuuenem senex currū superbus
 pelleret: arrepto stipite Oedipus & Laium &

aurigā morti tradidit. Post aliquot deinde annos cū Thebas pergeret, inuenit Thebanum monstrum Sphingem, quæ homines è rupibus altissimis præcipitabat, si nescissent ænigma soluere. Erat Sphinx monstrum triforme, quale depingitur ab Ausonio his versibus,

Terruit Aoniam uolucris, leo, uirgo, triformis

Sphinx, uolucris pennis, pedibus fera, fronte puella.

Proponebat autem omnibus tale ænigma de homine,

Ἐστὶ δῖπουν ὄπι γῆς κὶ τετράπων, ἔμια φωνῆ,

καὶ τρίπων, ἀλλά σείθει φύην μόνεν ὅς ὄπι γαῖα

ἔρπετα κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα, κὶ κ' ὄντων,

ἀλλ' ὅποταν πλείστοις ἐπιγεγόμενον πῶς βαίνει

Ἐνθα τάχος γήϊοισιν ἀφαιρόμεν πέλει αὐτῆ.

Erasmus vertit:

Est bipes in terris & quadrupes, haud eadem uox,

Et tripes, immutat speciem hoc ex omnibus unum

Quæcumq; in terris reptant, aut æthera circum

Pérq; mare: ast ubi iam pedibus compluribus auctum

Accelerat gressum, uietis tum maxima membris

Segnities ac torpor adest, minimumq; uigoris.

Oedipus, soluto problemate, præcipitatæque Sphinge Thebas intrauit, ubi filius Polybi creditus locastam matrem duxit, liberósque ex ea abstulit. Sed orta Thebis letali peste, responsum acceperunt Thebani, nõ cessaturā pestē donec Lai occisor puniretur, incaestuofumq; Iocaste coniugiū purgaretur. Dum queritur Lai interfecto, ecce pastor, qui Oedipodem seruauerat, nuntiat Polybum obiisse diē. Veniat Oedipus & regnū patris accipiat. Sed dum sermones

tro citróq; cedūt, intellexit Oedipus se patrem
interfecisse, matríq; se cōiunxisse. Tum tibi ocu-
los eruens perpetuis se damnauit tenebris. Io-
casta se gladio peremit. Ipse ducente filia An-
tigone Athenas abiit, vbi Theseum exorauit, ne
cineres suos aut sepulchrú Thebanis indicaret.

Quod monstrum. Sphinx dicitur, vt ait Mosco-
pulus à verbo σφίγγειν, quod est constringere,
vel vincire, eo quòd omnes problemate propo-
sito ligaret. De iis ita Diodorus Siculus lib. 4.
Sphinges & apud Troglodytas Æthiopéiq; naf-
cuntur, forma haud ei dissimili, qua pinguntur,
sed paulò pinguiore. Naturam habet manue-
tam, & pluribus exercitiis, disciplinísq; deditam.
Solinus c. 40. Inter Simias habentur & Sphin-
ges, villosæ comis, mammis prominulis ac pro-
fundis, dociles ad feritatis obliuioné. Vide Plin.
lib. 8. c. 21. & li. 10. c. 72. Hesiodus in Theogonia
Sphingem narrat ex chimæra genitã. Vide Cæ-
lium Rhodiginum lib. 14. cap. 8. Meminit & hu-
ius Statius lib. 2. Thebaidos his verbis,

Sphinxæ

— *Contra importuna crepido*

Oedipodionie domus alitis. Hic fera quondam

Pallentes erecta genas suffusâq; tabo

Lumina, concretis infando sanguine plumis

Reliquias amplexa uirum semesâq; nudis

Pectoribus stetit, ossa premens, uisûq; trementi

Collustrat campos. Si quis concurrere dictis

Hospes inexplicitis, aut cominus ire uiator

Audeat, & diræ commercia iungere lingue,

Nec mora: quin acuens exertos protinus unguet,

Lucentésq; manus, fractóq; in uulnere dentes

*Terribili applausu circum hospita surget ora.
 Et latuere doli, donec de rupe cruenta
 Heu simili deprensa viro: cessantibus alis
 Tristis inexpletam scopulis affligeret alium.*

Pausanias in Bœoticis ad historiam hæc refert, inquiring, Inde si processeris, montem videbis, à quo Sphingem aiunt desiliisse, quæ ad perdendos captivos quaestiones proponebat obscuras. Dicunt nonnulli, nauali eam potentia instructam atrocitatis exercendi causa oberrasse, & ad mare circa Anthedonem appulisse. Hoc autem monte occupato, rapinis fuisse intentam, donec Oedipus eam confecerit obruta exercitus multitudine, quem Corintho eduxerat. Dicitur ite Laj notha fuisse filia, & edocta à Laio per bene uolentiam, quod Cadmo datum erat oraculum Delphicum. Priusquam autem reges fierent, scire aliud nihil oportebat, quam oraculum. Quoties itaque de regno quis litem Sphingi intenderat (nam & Laio & pellicibus liberos fuisse procreatos aiunt, & oraculum Delphicum ad Epicastem solummodo, & Epicaestæ filios spectabat) hac Sphingem aiunt aduersus fratres usam esse fraude: ut Laj stirpe si essent procreati, quod datum fuerat Cadmo oraculum proferrent. Qui respondere non poterant, eos morte mulctabat, ut qui immerito & de genere disceptarent & de imperio. Oedipus verò in somnis oraculum edoctus, Sphingem accessit.

At quibus. Delphicam literam vocat illud nunquam satis dignè laudatum oraculum, *ἄωθι σιωπῶν*, id est, nolite te ipsum. Sed relicta, ut dixi, cōmuni interpretatione ad eam Ciceronem,

qui nos hoc doceat. Is igitur primo de Legibus circa finem, Philosophia (inquit) nos cùm ceteras res omnes, tum quod est difficillimum, docuit, vt nosmetipsos nosceremus. Cuius precepti tanta vis, tanta sententia est, vt ea non homini cuiquam, sed Delphico Deo tribueretur. Nam qui se ipse norit, primùm aliquid sentiet, se habere diuinum, ingeniùmque in se suum, sicut simulachrum aliquod dedicatum putabit, tantòque munere Deorum semper dignum aliquid & faciet & sentiet. Et cùm se ipse perspexerit, totùmque tentarit, intelliget quemadmodum à natura subornatus in vitã venerit, quantaque instrumenta habeat ad obtinendam adipiscendamque sapientiam: & quae sequuntur. Idem Cicero 1. Tuscul. Est illud, inquit, vel maximum, animo ipso animum videre. Et nimirum hanc habet vim preceptum Apollinis, quo monet, vt se quisque noscat. Nò enim credo id precipit, vt membra nostra, aut staturam figuramve noscamus: neque nos corpora sumus, neque ego tibi dicens hoc, corpori tuo dico. Cùm igitur, Nosce te, dicit, hoc dicit, Nosce animum tuum. Nam corpus quidem quasi vas est, aut aliquod animi receptaculum. Ab animo tuo quidquid agitur, id agitur à te. Hanc igitur nosce nisi diuinum esset, non esset hoc acrioris cuiusdam animi preceptum, sic vt tributum Deo sit, hoc est se ipsum posse cognoscere. Hæc Cicero. Nunc pingui Minerua dicamus, quid sibi velit emblemata. Nam magnum inest documentum in illo. Sphinx ignorantia est, vt iam patuit,

Sphinx
ignorantia
est.

hæc præcipitat cunctos præter sapientes qui se-
se norunt. Clariùs adhuc dicam. Sphinx inter-
rogat mortales, quid sit homo propriè & verè.
Cumque huic tam difficili quæstioni, pauci re-
spondere possint, id est, cum paucissimis sit da-
tum nosse sese, nihil mirum est, si tam multos
præcipitet ignorantia. Huic interpretationi pal-
mam do, hîc me magnificè effero.

Mentem, non formam plus pollere.

EMBLEMA CLXXXVIII.

Ingressa vulpes in Choragi pergulam,

Fabrè expolition inuenit humanum caput,

Sic eleganter fabricatum, ut spiritus

Solum deesset, cæteris uisceret.

Id illa cum sumpsisset in manus, ait:
Hoc quale caput est? sed cerebrum non habet.

Sumptum est ex fabulis Ætopicis, sed præcipuè ex fabulis Gabriæ. Vide prouerb. Caput vacuum cerebro, est enim velut plumbeus gladius in aurea vagina.

Diues indoctus.

EMBLEMA CLXXXIX.

Tranat aquas residens precioso in uellere Phrixus,
Et flauam impavidus per mare scandit ouem.
Ecquid, id est? uir sensu hebeti, sed diuite gaza,
Coniugis aut serui quem regit arbitrium.

EX Galeno in suaforia ad artes, oratione, quã
 posuit in principio suorum operum. Eius
 verba

verba scripsimus emblemate 73. Vide adagium; Ouium mores. Fabula autem Phrixi & Helles passim narratur. Vide Ouid. 3. Fastor. in fine & Pontanum in Vrania, cum loquitur de ariete. Et Hyginum de Ariete. Et interpretem Lycophronis ferè in principio. Narrat hoc etiã pulcherrimis carminibus Hispanis meus Pylades Ioannes Mallara Hispalensis in suo Hercule, cantu 4.

In fidem vxoriam.

EMBLEMA CXC.

Ecce puella, uiro quæ dextra iungitur. Ecce
 Ut sedet: ut catulus lusit ante pedes.
 Hæc fidei est species: Veneris quam si educat ardor,
 Malor

Malorum in leua non malè ramus erit.

*Poma etenim Veneris sunt, sic Scheneida uicit
Hippomenes, petiit sic Galathea uirum.*

EX multis partibus egregium hoc concinnauit emblemata ut dicemus. Pulchrè autem fidem uxoriã describit, & nullũ ferè est ociosum uerbum: sed sensu tincta sunt omnia. Iungitur enim dextra, quia in dextris fides est, ut iam diximus alibi. Sedet autem ne leuitatis appareat indicium. Sedet enim quieti & graues. Catulus quoque fidei symbolum præfert. Sũt enim fidelissimi canes erga dominos. De quorum fidelitate multa extant exempla. Et aliqua citat Plutarchus in libello de Industria animalium. Hinc illud Horatij lib. i. carminum,

Ceu uisa est catulis cerua fidelibus.

Catulus fidei symbolum.

Mala denique amoris sunt signa, ut ait Philostratus in Iconibus tit. Amores. Vide adagium, Malis ferire. Extat epigramma Philodemi, seu, ut Laërtius uult, Platonis ad Xanthippen sic,

*Μῆλον ἐγὼ. βάλλει με φιλῶν σέ τις, ἀλλ' ἐπινεύσον
Ξανθίππη, κ' ἀγῶ, κ' σὺ μαρμαρόμεθα.*

Quod sic uertit Bentinus,

*Malum ego, me iaculatur, amat qui te, annue queso
Xanthippe, tibi mox & mihi forma perit.*

Bentini versio.

Sic Scheneida. Fabulam habes apud Ouid. 10. Metamorph. de Atalanta & Hippomene.

Petiit sic Galathea. Alludit ad Theocriti Eidyllia de Polyphemo & Galathea. Eidyll. 3. & 6. & 11. Virg. etiam 3. ecloga dixit,

Malo me Galathea petit lasciuia puella.

Vide prouerbiũ, Malis ferire.

Reue

Reuerentiam in matrimo-
nio requiri.

EMBLEMA CXCI.

Cum furit in uenerem, pelagi se in littore sistit
Vipera, & ab stomacho dira uenena uomit.
Murænamq; ciens, ingentia sibi tollit,
At subito amplexu appetit illa iuri.
Maxima debetur thalamo reuerentia, coniunx
Alternum debet coniugi & obsequium.

*D. Basilio
de uis; era et
murena cõ
iugio.*

EX D. Basilio in Exaëmero homilia 7. Cuius
verba latinè sic se habèt, Vos ò viri, coniu-
ges vestras diligite: etsi locis longinquis semoti
in coniugij societatem conuenistis, naturæ vin-
culum legibus ac benedictione obstructū, vno
ac iugum distantium esto. Vipera genus serpen-
tum

tum omnium exitiosissimum: murænae marinae nuptias expetit, & sibilo suo significat præsentiam, eamque è gurgite vasto inuitat ad nuptiales complexus. Illa autem obtemperat & coit cù venenato. Quid hæc mea ratio vult? Quid porrendit? Siue asper est cuiuspiam coniux, siue ferus moribus, perferat illum vxor necesse est: nec vllam prorsus ob causam societatem vinculumque dissoluere patiatur. Feritne, verberat, estque percussor? At vir tamen tuus. Temulentus? At tibi est natura coniunctus. Durusne? morosus? & implacidus? At membrum iam tuum est, & membrorum præstâtissimum. Audiat & ipse vir accommodatam, seque decente admonitionem. Viperæ virus ob nuptiarum venerationem euomit. Tu duritiam animi, tu ferocitatem, tu crudelitatem ob vnionis reuerentiam non deponis? Hæc ille.

Orus Apollo sic ait, Hominem cum alienigenis coeuntem significare volentes, Myrænam piscem pingunt. Hæc enim è mari egressa viperis admiscetur, ac statim ad mare recurrit. Confirmant hanc opinionem grauisissimi auctores. Oppianus lib. 1. Athenæus 7. Ælianus 12. & Nicander in Theriacis & Pli. lib. 9. cap. 23.

Murænâmq; ciens. Dicitur Smyræna & Myræna & Muræna. Porro vt illud quoq; addam: nostri cùm in hoc nomen incidunt, hispanè Lãprea interpretantur. Nam Lamprea Latine Lampreta dicitur à lambendis petris, & Mustella etiam nominatur, vt probat auctor Cornucopiæ. Muræna Hispanè, Morena. Hæc sibilo à pueris
& pi

*Lamprea
& muræna
differunt.*

& piscatoribus elicitor è mari, sicque capitur nullo aut paruo negotio. Quod non contingit in Lampretis. Hoc de sibillo confirmat Plinius lib. 32. cap. 2.

Coniux alternum. Hoc nomen variè scribitur. Scribit enim Priscianus coniunx : Phocas, coniux à verbo coniugo. Coniuges, inquit Festus, quasi eiusdem iugi *ὁμόζυγοι*.

In fœcunditatem sibi ipsi
damnosam.

EMBL. MA CXII.

Ludibrium pueris lapides iacentibus, hoc me

In triuio posuit rustica cura nucem.

Que laceris ranis perstrictoq; ardua libro,

Certa

Certatim fundis per latus omne petor.

Quid sterili possit contingere turpius? cheu,

Infelix, fructus in mea damna fero.

EX lib. 1. Epigram. Græcorum ἐὶς δένδρα. Est autem Epigramma Platonis, siue, ut alij sentiunt, Stratonis,

Εἰνοδὴν καρὺν με παρερχομένοις ἐφύτευαν

Παῖσι λιτοβλήτη παῖγνιον ἰϋσοχίης.

Πάντας δ' ἀκρέμονάς τε, καὶ εὐθαλέας ὄροσ' ἀμνης

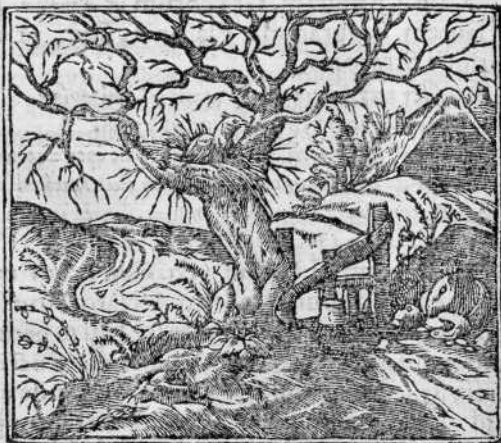
Κέκλασμαι, πυκιναῖς κέρμασι βαλλομένη.

Δένδρῳ βρῶν ἐκέρποις ὄσδ' ἐν πλείον, ἢ γὰρ ἔγωγε

Δυσδάμων ἐπ' ἐμὴν ἕβριν ἐκαρποφόρων.

Actum agerem, si Latinè vertissem, cum tam pulchrè sit redditum à nostro Alciato. Hoc solum monendum duxi, non rectè legi in penultimo versu græco ἐκέρποις, id est bene fructificantibus, sed legendum ἀκέρποις, vel simile aliquid ut sonet (sterilibus). Latinum etiam epigramma reperi alibi citatum diuersis aliquantulum verbis. Nam in primo versu legi Lapidēs iacentibus in me. In tertio versu pro perfrictō erat perfrictō. Ab hoc Græco epigrammate creditur Ouidius suam elegantissimam nucem sumpsisse. Pro Colchi tangit Medæam, cuius hist. nota. Progne Ithym filium ex Tereo trucidauit, patrique comedendum apposuit.

*Epigramma
hoc emendatur.*

Ante diem uernam boreali cana palumbes
 Frigore nidificat, præcoca & oua fouet:
 Mollius & pulli ut iaceant, sibi uellicat alas,
 Quis nuda hyberno deficit ipsa gelu.
 Ecquid Colchi pudet, uel te Procne improba? mortē
 Cūm uolucris proprie prollis amore subit?

EX lib. I. Epigramma. Græco. εἰς φιλοσοφίαν
 autore Alpheo.

Χειμερίας νιφάδεςτι παλιωμένα τιθάς ὄρνις,
 Τέκις εὐνάεις ἀμφέχει πτέρυγας,
 Μεσοφὸν ἔρανον κρύος ᾤλεσεν. ἢ γὰρ ἔμεινεν
 Αἰθέρος ἐρανίων ἀντίπαλος νεφέων.
 Πρόκνη, καὶ Μήδεια, κατ' αἰδοῦς αἰδέσθητε

Μητέρες, ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι.

Sic vertit Alphonsus Nunius Metylenensis, e-
gregia indole iuuenis, mihi que amicus,

Gallina hybernis niibus cooperta, cubili

Compacto ex plumis pignora chara fouet.

Donec eam sæuum frigus male perdidit, atq;

Aethereis mansit nuda parens niibus.

Sit pudor, ὦ Medæa ferox, atque improba Procne.

Et matres, uolucrum discite nunc opera.

Vertit etiam eadem carmina Fernandus San-
ctius frater meus: sed velut paraphrasticè sic,

Canus December brumâq; sæuiens

Montes & agros texuerat niue,

Gallina pullos, mitis ales,

Frigore non poterat tueri,

Nec fata charis filiolis ualet

Auferre: uerum nidificat suis

Plumis, & alas ponit, & quam

Perdiderant reparant salutem.

Ast ipsa uitam perdidit & tulit

Mortem libenter. Procne aliter tamen

Colchisq; sedare utraq; audax

Passa manus proprio cruore.

Eiusdem aliter:

Bruma fremebat atrox, pennas gallina reliquit,

Frigus ut à natis pelleret atq; obiit.

Hinc Medæa ferox, hinc Procne discite: namq; hæc

Bis uitam pullis præbuit ac moritur.

COMMENT. IN AND.
 Pietas filiorum in parentes.

EMBLEMA CXCIII.

*Per medios hostels patriæ, cum ferret ab igne
 Aeneas humeris dulce parentis onus,
 Parcite (dicebat) uobis sene adorea raptò
 Nulla erit: erepto sed patre summa mihi.*

EX lib. I. Epigram. Græco. εις φιλοσοργίαν incerti auctoris,

Εκ πυρός Ιλι-κῆ, δ' οράτων μέσον ἤρπασεν ἦρωσ
 Αἰνέιδε ὅσιον παιδὶ βάρος πατέρα.

Εκλαγε δ' Ἀργείοις μὴ ψαύτε μικρόν ἐς ἄρη
 Κέρδ' ὅ γ' ἡραλίοσ, τῶσ ὃ φέροντι, μέγα.

Marullus.

*Cum ferret medios proles Cytherea per hostes
 Impositi collo languida membra patris,*

Parc

*Parcite, ait, Danaï, leuis fene gloria raptō,
At non erepto gloria patre leuis.*

Adorea id est, gloria vel decus. Plinius lib. 18. *Adorea.*
cap. 3. Gloriam (inquit) ipsam à farris honore
adoream appellabant. Similia exempla filiorum
qui pij fuerint in parentes, habes apud Aristo-
telem in lib. de Mundo ad Alexandrum in ipso
fine. Et apud Herodotum in prima historia, de
Bithone. Nemo enim Deum rectè colere potest,
si impius in parentes fuerit.

Mulieris famam, non formam vul-
gatam esse oportere.

DIALOGIS MVS.

EMBLEMA CXCV.

*Alma Venus quænam hæc facies? quid denotat illa
Testudo, molli quam pede Diua premis?
Me sic effinxit Phidias, sexúmque referrit
Foemineum, nostra iussit ab effigie.*

*Quódque manere domi, & tacitas decet esse puellas,
Supposuit pedibus talia signa meis.*

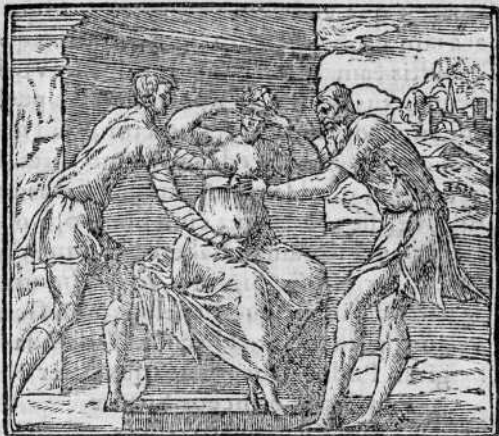
PAUSANIAS in Eliacis posterioribus, Area, inquit, templo sacrata sub diuo, non longè abest. Quæ ibi colitur, Cælestem Venerem vocant. Eius ex ebore & auro signum est, Phidiæ opus: altero pede testudinem premit. Area ipsa maceria est circumsepta: intra maceriã crepido, super qua Veneris (quam Popularem nominât) signum ex ære capro insidet ex eadem fabricato materia, Scopæ opus. Quæ vel testudinis vel capri ratio sit, quibus hæc perscrutari curæ est, quærendum relinquo. Hæc Pausanias, qui nobis indicare noluit quare testudinem calcaret Venus. Quare Plutarchum ad eam, à quo sumptum emblemata est. Is igitur in præceptis conuivialibus refert, Phidiam Eliensibus Venerem ita finxisse, vt testudinem calcaret, tacitè significans, vxoribus domi manendum esse, silentiumque. Vide prouerbia, Domus amica. Domus optima. Et, Spartam nactus es, hanc orna. Et, Mulieré ornat silentium. Titulus emblematis verba sunt Euripidis, vt testatur Alciatus in lib. de verbo. signif.

*Venus cur
calcat testu-
dinem.*

In

In pudoris statuam.

EMBLEMA CXCVI.

*Penelope desponsa sequi cupiebat Vlysssem,
Ni secum Icarus mallet habere pater.*

Ille Ithacam, hic offert Sparten. manet anxia uirgo,

Hinc pater, inde uiri mutuus urget amor,

Ergo sedens uelat uultus, obnubit ocellos.

Ista uerecundi signa pudoris erant.

Quis sibi praelatum Icarus cognouit Vlysssem,

Hocq; pudoris aram schemate constituit.

Sumptū ex Pausania in Laconicis, cuius hæc sunt verba: Abest à Sparta stadia circiter triginta, Pudoris simulachrum. Icarij domum esse ferunt, & hanc celebrant dedicationis causam. Cùm Icarus Vlyssi Penelopen filiam nuprum

dedisset, Vlyssis animum tentauit, nunquid Lacedæmone domicilium habere vellet. Quæ spes vbi hominem fefellit, filiam orare cœpit, ne se desereret, atque vt secum permaneret. Quin & Ithacâ iam proficiscentem, in curru protequutus, multis eam sollicitabat precibus. Vlysses tandem victus hominis importunitate, puellæ optionem dedit: vel se vt sequeretur, si id mallet: vel cum patre Lacedæmonem rediret. Ibi illam, aiunt, nihil sanè respondisse, sed faciem tantùm velasse: Icarium, cum sibi propè nosse videretur quid illa animi haberet, vt cum Vlysse abiret, permisisset. Signum verò pudoris ea in vię parte dedicasse, quo Penelope cum faciem

Signum pudoris.

velauit, peruenerat. Hæc ille. Vide adagium Pudor in oculis Icarius pater Penelopes, princeps Sparta fuit. Vlysses verò, Itha-

cæ rex:

Nupta

Nupta contagioso.

EMBLEMA CXCVII.

Dij meliora piis (Mezenti) cur age sic me
 Compellat? emptius quòd tibi dote gener,
 Gallica quem scabies dira & mentagra perurit:
 Hoc est quidnam aliud (dic mihi seue pater)
 Corpora corporibus, quàm iungere mortua uiuis,
 Efferaq; Hetrusci facta nouare ducis?

Qui filiam suam homini contagioso in matrimonio collocat, aprè vocabitur Mezentius, qui ut est apud summum poetam, viuos homines mortuis alligabat, & in misero complexo, fœtore & intolerabili tædio emori sinebat. Virgilij verba sunt octauo lib. Æneid.

Quid memorem infandas cædes, quid facta tyranni

Effera? *Dij capiti ipsius generiq; reseruent.*
 Mortua quinetiam iungebat corpora uiuis,
 Componens manibusq; manus, atq; oribus ora.
 Tormenti genus: & sanie taboq; fluentes
 Complexu in misero, longa sic morte necabat.

Dij meliora. Hemistichium est Vergilianum
 ex 3. Georgicon,

Dij meliora piis, erroremq; hostibus illum.

Verba sunt puellę desponsatę ad patrem, quem figuratę vocat Mezentium (olim Tyrrhenorum regem, deorum omnium, hominũque contemptorem) cui respondet pater, Cur me compellas hoc insolito nomine?

Gallica scabies vnde primũ ceperit.

Gallica quem scabies. Gallicam scabiem Hispani vocant *Buudas*: alij vocant Neapolitanam scabiem: alij Italiam: quia incertum erat, vnde tantum malum habuisset originem. At verò iam liquet ab Indis Occidentalibus primũ hęc pestem adductam ab Hispanis, & Neapoli (vbi tũc agebat Rex Fernandus) esse primũ disseminatam.

Mentagra. Ex mento & ἀγρευεω, id est, expiscari, seu venari, quòd mentum venetur. Plinius lib. 26. cap. 1. Sic chiragra, & podagra.

A R B

ARBORES.

Cupressus.

EMBLEMA CXCVIII.

Indicat effigies metæ, nomenq; Cupressi

Tractandos parili conditione suos.

A L I V D.

Funeſta eſt arbor, procerum monumenta Cupreſſus,

Quale Apium plebis, comere fronde ſolet.

A L I V D.

Pulchra coma eſt, pulchro digeſtæq; ordine frondes,

Sed fructus nullos hæc coma pulchra gerit.

Tria proponuntur epigrammata : quia tria
potest Cupressus significare. Primum ex
ipſius

Cupreſſus
tria poteſt
ſignificare.

ipſius figura & nomine intelligamus eſſe emblema illorum, qui ſuam familiam, & omnes ſuos pari quadam conditione regunt. Nam meta(cuius effigiem reddit cupreſſus) terminus eſt cuiuſcunq; rei. Et metaphoricè terminum accipimus pro certo aliquo regimine & fine. Nomen præterea Cupreſſi græcè ſic deducitur *κυπρίσσις*, *δοτὸ τῆ κύβει τῆς ἀπρεμόιας*, id eſt, Cypariſſus, inde nomen accepit, quòd producat ramos æquales.

A L I V D.

*Cupreſſus
ſymbolum
mortis.*

Funesta eſt arbor. Cupreſſus etiam ſymbolum præfert mortis: quia, vti inquit Feſtus Pompeius lib. 3. Cupreſſi mortuorum domibus ponebantur ideo, quia huius generis arbor exciſa nõ renaſcitur: ſicut ex mortuo nihil iam eſt ſperandum. Quam & ob cauſam in tutela Ditis patris eſſe putabatur. Hæc Feſtus. De hæc Ouidius,

Lugebisq; alios adertiq; dolentibus, inquit.

Et Claudianus lib. 2. de raptu,

— *Tumulos teſtura cupreſſus.*

*Cupreſſus
diuitum mo-
numenta ex-
ornat.*

Epigrammatis ſenſus eſt: Cupreſſus diuitum & magnatum monumenta & ſepulchra exornat, quemadmodum & apium plebis monumenta fronde ſua comit & exornat. Vnde Lucanus in 3. dixit,

Et non plebeios luſtus teſtata cupreſſus.

Vide adagium, Apio opus eſt. & Alexand. ab Alexand. lib. 2. cap. 7. qui etſi vera dicit de apio, locum tamen Ciceronis nimis putidè interpretatur, cum Cicero de Appio Pulchro intelligat.

*Error Ale-
xandri ab
Alexand.*

Aliud

A L I V D.

Pulchra coma est. Tertio cupressus significat res dictu quidem magnificas ac præclaras, sed inutiles. Ita Phoció apud Plutarchum Leosthenis verba cupressis similia esse dicebat. Nã cupressi cum pulchræ sint & sublimes, fructum non habent. Vide adagium, Cyparissi fructus. Cyparissi fabulam habes apud Ouid. lib. 10. Metam. & apud Cassium Dionysium lib. 11. de Agricultura cap. 5. Detorqueri etiam potest in viros bene formatos, aut mulieres pulchrè comatas, cæterum nullius frugis.

Quercus.

EMBLEMA CXCIX.

*Grata Ioui est quercus, qui nos seruatq; fouetq;
Seruanti ciuem querna corona datur.*

A L I V D.

*Glande aluit ueteres, sola nunc proficit umbra.
Sic quoq; sic arbor officiosa Iouis.*

*Quercus sa
louis emble
ma.*

Quercus primò salutis est emblema: quia qui Romanum ciuem in bello seruabat, coronam quernam accipiebat, quæ Ciuica uocabatur. Causas reddit Plutarchus in problema tis: quòd ubique in expeditionibus facile sit quercum inuenire. Vel quòd Ioui & Iunoni, quos urbi præsidere putabant, corona consecrata est. Vel mos ab Arcadibus est acceptus, quibus est quædam cum hac arbore cognatio. Ut enim primi homines ex terra Arcades: sic quercus prima ex omnibus plantis nata. Hæc Plutarchus. Vide Plinium lib. 16. cap. 3. & 4. Vide adagium, Annosam arborem transplantare. Et Multorum festorum Iouis glandes comedit. Quercus Ioui sacra, in ea enim oracula in Dodona sylua reddebat. Virgil. 2. Georgic.

A L I V D.

Glande aluit. Secundò quercus symbolū erit illius, qui multa gessit præclara facinora. Sed iā nomine tantum & fama durat, qualis describitur à Lucano Gn. Pompeius in 1. Pharf. Stat (inquit) magni nominis umbra, &c.

Salix

Salix.

EMBLEMA C C.

*Quòd frugifera salicem uocitarit Homerus,
Clitorius homines moribus adsimilat.*

Salix quia fructum perdit, refert homines *Salix quid refert.*
puerorum amoribus deditos, qui filios pro-
creare contemnunt. Nam κλείτε ειάζειν vulgato
conuitio dicebantur ij, qui puerorum amoribus
oblectarentur. Vide adagium κλείτε ειάζειν.
Locus Homeri est Odyss. 10. in fine sic,

Κλείτεεις αἰγειροὶ καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι.

Populus & salices plantæ fructum perimentes.

Asserit Cassius Dionysius lib. 11. cap. 13. tritum
& in potu acceptum salicis fructum homines *Salicis fru-
ctus.*
steriles

steriles efficere. Et citat Homeri versiculum.

Theophrastus
stans de sa-
lice.

Theophrastus li. 3. cap. 2. de historia plantarum, Salicem, inquit, celeriter fructum (antequam in plenum crassetur, percoquatúrque) dimittere asseuerant. Quamobrem Homerum haud improbè Frugiperdam hanc appellasse inquit, Vide Plinium lib. 16. cap. 26.

Abies.

EMBLEMA CCI.

Apta fretis abies in montibus editur altis:

Est & in aduersis maxima commoditas.

Abies

Picea.

EMBLEMA CCII.

*At picea emittat nullos quòd stirpe stolones:
Illius est index, qui sine prole perit.*

Vide adagiũ, Pinus in morẽ. Scholiastes Ho-
meri li. i. Iliad. κ̄ γ̄ ἡ πεύκη κοπέϊσα ἐκ ἀνίσι
βλασόν: κ̄ τὸ δένδρον εὐτ' ὄβρι πικρὸν, ἢ πίασα. Hoc
est, picea succisa non remittit stolonem: & la-
chryma eius est amara, quæ est pix. Vide Pli-
nium lib. 16. cap. 10. Pinus ex altis montibus in
ima flumina, melioris vsus gratia, deturbatur.
Leuis enim viscosaque est, materiæque nauigiis
fabricandis aptissima. Locum igitur plerisque
mutare expedit, & ab eminentiori statu ad hu-
miliorem deuolui vtilitatis causa.

Cotonea.

EMBLEMA CCIII.

*Poma nouis tribui debere Cydonia nuptis
 Dicitur antiquus constituisse Solon.
 Grata ori & stomacho cum sint, ut & halitus illis,
 Sic suavis, blandus manet & ore lepos.*

EX Plutarcho in principio præceptorum
 connubialium. Cuius hæc sunt verba : So-
 lon iubebat sponsam non prius cum sponso con-
 cubere, quàm malum cotoneum delibasset, in-
 nuens, vt videtur, primam gratiam, quæ ab ore
 vocæque sponsæ dimanat, bene compositam &
 aptâ & suauem esse oportere. Hæc Plutarchus,
 qui etiam huius rei meminit proble. 65.

Nota.

Cotonea
mala.

Cotonea mala & Cydonia mala idem, Hispanè
membrillo. Hæc cor reficiunt & suauem halitum
ori inspirant. De Cotoneis Plin. lib. II. cap. 17.

Hedera.

EMBLEMA CCIII.

Haudquaquam arcescens hederae est arbuscula, Cisso
 Que puero Bacchum dona dedisse ferunt;
 Errabunda, procax auratis fulua corymbis,
 Exterius uiridis, cætera pallor habet.
 Hinc aptis uates cingunt sua tempora fertis;
 Pallescunt studiis, laus diuturna uiret.

Hede

*Hedera
est symbolū
poetarum.*

Hedera emblemata & symbolum poetarum
est propter causas quas hīc Alciatus enu-
merat: quarum prima est, quia semper viret: se-
cunda, quia munus Bacchi, deinde, quia sit er-
rabunda & procax, & fulua, id est, pulchra &
viridis vt fama poetarum: & pallida vt poētæ
præ nimio studio pallere solent. Hedera græcè
κισσός, adolescens antea fuit, & Bacchi Saltator:
qui cū coram Deo tripudiaret, ad terram pro-
lapsus est, & interiit. Terra autem in honorem
Bacchi florem produxit adolescenti cognomi-
nem, & iuuenis germina in plantæ germine con-
seruauit. Quod vbi ex terra progressum est, vi-
tem amplectitur, eo modo quo adolescens Bac-
chum in tripudiis amplecti, & circumplicare
consueuerat. Hæc ex Cassio Dionysio, de agri-
cultura. lib. II. cap. 130.

*Ludit adhuc, casusq; memor uagus arbore Cissus,
Mille manus quæritnectere mille pedes.*

Vide adagium, Hedera lasciuior. Et He-
dera post Antisteria. & Plinium lib.

16. cap. 34. Ouidius 3. Fasto.

causas reddit, quare sit

hedera Baccho

gratissima.

M m 3

Ilex.

EMBLEMA CCV.

*Duritie nimia quod sese rumperet ilex,
Symbola civilis seditionis habet.*

*Ilex seip-
sam rumpit.*

Sumptum est ex Aristote. li. 3 Rhet. ad Theo-
decten. Cuius verba sunt, Pericles Bæotios
ωπιβοις, id est ilicibus dicebat esse similes: nam
ilices seipsas rumpunt, & Bæotij inter se bella
gerunt. Ilex Græcè *ωπιβος*, Hispanè *mesto*, o *cos-*
coj. Vide Plinium lib. 16. cap. 8.

Mala

Malus medica.

EMBLEMA CCVI

Aurea sunt Veneris poma hæc: iucundus amaror

Indicat, est Græcis sic γλυκύπιπρος amor.

Meminimus huius emblematis in amoris scuto, in illis verbis, Iucundus labor est lasciua per otia &c. Confer vtrunque.

Amor solet à poëtis vocari γλυκύπιπρος, quasi dulce amarus. Id quod indicat Gale. lib. 3. de simpl. medic. facul. cap. 16. Si parem (inquit) absinthij potionem melli exquisitè commistam linguæ imponas, γλυκύπιπρον (quemadmodum poëta cognominant amorem) quod ex ambobus mistum fuerit videbitur. Hæc ille. Musæus,

Ἡ δὲ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων.

Malus medica.

Malus medica vel Assyria. Hispanè cidra. Ex Theophrasto lib. 4. cap. 4. ex Plinio lib. 12. cap. 3. Sed Plinius & Theophrastus possunt emendari ex Athenæo lib. 3. Nam diminuti sunt in hac parte. De malo hac medica loqui Virgilium (quidquid ganniant Commentatores) clarè docet Athenæus. Carmina Vergil. 2. Georg. sic se habent,

Plinij locus emendatur ex Athenæo.

*Media fert tristes succos tardumq; saporem
Felicis mali, quo non præsentius ullum
(Pocula si quando seuæ infecere nouerca,
Miscueruntq; herbas & non innoxia uerba)
Auxilium uenit, & membris agit atra uenena &c.*

Buxus

[Faint, mirrored text from the reverse side of the page, likely bleed-through from the other side of the leaf. The text is mostly illegible due to its faintness and orientation.]

Buxus.

EMBLEMA CCVII.

*Perpetuò uiridis, crispoq; cacumine buxus,
Vnde est disparibus fistula facta modis:
Delitiis apta est teneris, & amantibus arbor.
Pallor inest illi, pallet & omnis amans.*

BVxus arbor est pallidi coloris: vnde fiunt fistulæ & multa ludicra pueris apta, & puel-
lis amatis gratissima: quare amantium erit sym-
bolum: quia etiam amantes pallent & musicis
& ludicris delectantur.

Crisposq; cacumine. Claudianus 2. de Rapt.

— *Hinc denso crispata cacumine buxus.*

Pallet & omnis. Ouid. 1. de Arte,

Palleat omnis amans: color est hic aptus amanti.
 Vide Plinium lib.16.cap.16.

Amygdalus.

EMBLEMA CCVIII.

*Cur properans foliis præmittis amygdale flores
 Odi pupillos præcoci ingenij.*

EX prouerbio, Odi puerulos præcoci sapientia. Vide etiam prouerbium Ante barbam doces senes. Et Ergini cani. Illud ingeniorum velut præcox genus (inquit Fabius) non temere vnquam peruenit ad maturitatem. Vide adagium, Festina lentè, in fine. Amygdala (inquit Plinius) floret prima omnium mense Ianuario.

nuario. Vide lib. 16. cap. 25. & 26. Sunt qui amygdala neutro genere proferunt. A Virgilio dicitur nux plurima, ab aliis nux græca. Hoc emblemata præposui moro, nec sequutus sum ordinem pristinum.

Morus.

EMBLEMA CCIX.

*Serior at Morus nunquam nisi frigore lapsō
Germinat: & sapiens nomina falsa gerit.*

Plinius lib. 16. cap. 25. Sicuti morus, quæ nouissima urbanarū germinat: nec nisi exacto frigore, ob id dicta sapientissima arborum.

Et

Et *sapiens*. Μῶρος apud Græcos stultum significat. Et licet hæc arbor stulta nomine dicatur, per antiphrasin tamen sapiens dicitur. Flores enim fructusque ab hiemis iniuria præferuat. Vide adagium Maturior moro. Vide Ouid. lib. 4. *Metam.* in fabula Pirami.

Laurus.

EMBLEMA CCX.

*Præscia uenturi laurus, fert signa salutis,
subdita puluillo somnia uera facit.*

A L I V D.

*Debetur Carolo superatis laurea Pœnis,
Vivaces ornant talia ferta comas.*

Laurus

Laurus emblemata salutis est : quoniam domum (vt aiunt) à fulmine securam præstat. Vnde legimus solitum Tiberium Cæsarem lauream coronam gestasse, præcipuè cùm tonabat. Creditur laurus & aduersus venèna remedium habere. Vnde prouerb. Laureum baculù gesto: de iis qui aliquot insidias effugerunt. Vide Plinium lib. 15. cap. vlt.

Subdita puluillo. Hoc sumpsit ex Fulgentio in Mythologicis. Ait enim laurù esse sacram Apolini, propter vim insitam diuinandi. nam si illam sub ceruicali ponas, somnia erunt rata. Fides sit penes autorem. Item Macrobius Saturnal. 6. ca. 4. Laurus græcè δάφνη δένδρον τῆς δα intensiua particula, & φωνεῖν loqui vel canere. Vnde δαφνήφαροι dicuntur vaticinantes & poëta. Iuuenalis,

*Vnde dicitur
Laurus*

— Laurumq; momordit

Præscia uenturi. Claudianus,

— Venturi præscia laurus.

A L I V D.

Debetur Carolo superatis laurea Poëti.

Victrices ornent talia ferta comas.

Laurum victoriæ insigne semper fuisse, notius est, quàm vt indicari debeat. Vide Quid. 1. Metamorph. in transformatione Daphnes.

Popu

Populus alba.

EMBLEMA CXXI.

Herculeos crines bicolor quòd populus ornet,
Temporis alternat,noxq; diesq; uices.

Populus tẽ-
poris sym-
bolum.

Populus arbor, temporis symbolum. Nam tempus ex diebus & noctibus constat, quæ per populi folia significantur: nigricantia enim sunt, & altera parte albicantia. Et Hercules ipse tempus est: ideo coronam populeam gestat. Hinc Vergil.

— *Populus Alcide gratissima.*
 Vide Plinium lib.12.cap.1.

F I N I S.

INDEX PRAECI-
P V O R V M, Q V Æ H I S
C O M M E N T A R I I S
habentur.

- A**
 Bdomen quid, & unde dicatur. 287
Abietis emblemata. 544
Achilles cur Peleus etiã dicatur, & Aeacides. 4
Achilles cur à Chirone erudi fingatur. 424
Achilles cur per simplex l. scribi deberet. *ibid.*
Achillis educatio. *ibidem*
Achillis sepulchrum. 187.
Aëtonis fabula. 194
Adolescentis est multa auidire, loqui autem pauca.
Adonidis fabula. 251. 252
Adorea quid. 335
Adulatoris & amici discrimen. 153. 154
Aemulatio impar. 411
Aesculapij historia. 429
Aesculapius quid, & eius draco. 428. 429
Aesculapij autoritas. 429
Aesculapio anguis dicatur. 431
Aether quid, & unde dicatur. 71
Aethiopem lauare. 209. et unde dicatur. 210
Aëtius dux Romanus. 375
Agamemnon unde dictus. 203
Ajax unde dicatur. 125
Aiacis insania unde. 481. & seq.
Aiacis mors. 482
Alaunda pro legione. 114
Alaunda & Galerita *idem.* 319
Alces figura ex Plinio. 20. eius in pascendo modus. 21
Alciatæ gentis insignia. 19
Alciati patriæ insigne. 17
Eiusdem

Eiusdem patriæ origo.	17	Amygdali arboris emble-	
Alciatus Mediolanensis.	5	ma.	554
Alciati encomia.	5	Aminimis quoq; timēdum.	
Alciati lapsus.	129	470	
Alcyon uel Halcyon scribi-		Ammos quid.	11
tur.	487	Αμύνσια quid.	395
Alcyon quo tempore pa-		Amor uirtutis Cupidinem	
riat.	486	superat.	330
Alcyonis nidus, & eius mi-		Amor an deus sit.	335-336
ra structura.	487	Amor carnalis ex Seneca.	
Alexandri uetus numisma.		338	
10		Amor labor iucundus.	339
Alexander Peleus quare		Amor melle & felle est fa-	
ita dictus.	11	cundissimus.	340
Aliquid mali propter uici-		Amor filiorum.	530
num malum.	465	Amoris potentissimus affe-	
Alius peccat, alius plecti-		ctus.	320
tur.	479	Amoris pictura.	337-338
Alphonſi Sanctij Balleſtæ		Amoris & Mortis error.	
laudes.	162	439-440	
Alter Ianus. prouerbiū.	86	Amoris illecebræ.	343
Ambigatus rex.	17	Amoris antiquitas.	339
Amaltheæ cornua quid.		Amuletum quid.	257
352. & seq.		Anchora quid in insigni-	
Amaranthi flos cur supra		bus.	416
monumenta olim pone-		Anchoræ orthographia.	
batur.	397. & seq.	417	
Amaranthi natura & uir-		Ανέχεται ἀπέχεται.	153
tus.	398	Angerona dea.	57
Amicitia etiam post mor-		Anguillam folio ficulneo te-	
tem durans.	453	nerē.	95
Amici quales querēdi. ibid.		Anguillarum natura.	275
		Angui	

I N D E X.

- Anguillas captare*, pro-
 uerb. ibid.
Anguifer Dux quis. 192
Animalium inimicitia post
mortem. 474
animi sedes ex Cicerone.
 298
Animum animo uidere. 521
Antequā incipias cōsultō:
et ubi consulueris lentē,
maturē factō opus est,
proverb. 93
Anteuorta et postuorta a-
pud Romanos religiose
cultæ. 86
Antigoni Maced. regis re-
sponsum de mouendis
castris. 59
Antiochi bellum in Galatas
 365. 366. et seq.
Antiquissima quæq; com-
mentitia. 498
Antonius primus curru
leones subegit. 128
Antonius p̄ctis Rom. di-
ctus. 129
Anulorum usus unde. 313
Apes solæ ex brutis regem
habere dicuntur. 426
Apum rex an aculeum ha-
beat. 427
Apellis pergula. 362
Apicij gulostas, et eius
mors. 282. *Idem de gu-*
lostate libros scripsit.
 283
Apis et Cupidinis colloca-
tio. 334
Apis in adulteros seuitia.
 334
Apollinis oraculū de Oe-
dipo. 517
Apollinis responsum. 296
Aquile cur cygnos insequa-
tur. 503
Aquile et scarabei fabu-
li. 470. et 471
Arcades antiquissimi. 401
Archilochi maledicentia.
 192
Ardelionis descriptio. 265
Ardeolarum tria genera.
 264
Ardus ex rebus nomē per
petuum. 385
Aries uir gregis. 242
Arionis historia. 277. 278
Aristij tumulus. 442
Aristomenis laudes ex Pli-
nio. 150. et 151. *eius cor*
hirsutum. ibidem
Aristomenis historia. 140.
 141. 142. et sequ. *eius*
mors. 150

- Aristotelis locus explanatus. 249
 Idem memoria lapsus. *ibid.*
 ars naturam adiuuat. 300
 artes ex cerebro Iouis pro-
 uenire quid sit. 13
 aruum genitale. 251
 arx Athenarum Ascropolis
 66
 astinus portas mysteria. 40
 asto auis. 221
 Ate Iouis nuncia. 382
 Ate, calamitas & nocumen-
 tum. 384
 Ates fabula. 382. & se-
 de dicatur. 384
 Athenæ ex Mineræ no-
 mine sic dictæ. 31
 Athenienses uolatum no-
 mine pro uictoriæ sym-
 bolo habebant. 89
 Athenienses *αὐτόχθονες* cur
 dicerentur. 399
 Attila seu Atyle historia.
 375. & seq. eius exerci-
 tus. *ibid.*
 Attila uictus Italiam inua-
 dit. 376. Eius mors. 377
 auaritiæ exemplum. 269.
 270
 aulicorum speculum & do-
 strina. 271
- aurata siue Orata piscis.
 472.
 aures in linguam defluere
 quid sit. 55
 aurum & argentum pestes.
 Mela uocat. 102
 Author horum Commem-
 tatorum est abstemius.
 100
Αὐτόχθονες qui dicantur.
 399. 400
 auxilium nunquam deficiens.
 456
- B
- Babylon unde dicta. 38
 Baptista Pius, Lucretij com-
 mentator. 246
 D. Basilij exhortatio ad
 mutuam coniugum toleran-
 tiam. 526. & seq.
 Bacchus unde dictus. 100
 illius natiuitas & ortus
ibid.
 Bacchus ui ignis partu ex-
 pulsus fingitur, & qua
 ratione. 110
 Bacchus cur cornutus. 109
 & cur Liber dicatur.
 110
 Bacchus templum Ioui con-
 stituit. 11
 Bacchus cur Mineræ iun-
 galur

I N D E X.

gatur.	99	allegoria. ibidem & seq.
Bacchus cur dictus Bro-		Cadmus quot literas attulit.
mius	104	510
Bacchus Iouis femori cur		Calceus lunatus, insigne
insutus fingatur.	101	erat Romanorum nobi-
Bacchi & Palladis familia-		lium.
ritas.	103	400
Bacchi statua & de ea ele-		Caducei Mercurij descrip-
gans dialogismus.	105	tio. 354. & seq.
Battus Rex.	274	Calchas augurium præstan-
Beatus nemo ante obitum.		tissimus.
444. & seq.		387
Bellerophontis etymum	67	Calix aureus Babylonis
Eius historia.	68. 69.	quid sit.
Bellouesus & Sigouesus		37
17		Campana mentem ad Deū
Bellum cur & quando sus-		excitat.
cipiendum.	484. 485	73
Bianori epigramma in aua-		Campane unde dicta.
ros.	276	75
Biantis apophthegma.	102	Candia quæ nunc dicitur,
Bis dat, qui citò dat.	401	qualiter olim dicta.
Biturigum insigne uerue.		60
17		Canceri, Hippici dicti, & ue-
Brontes Gigas	105	loces.
Bruti mors. 356. & seq.		286
Bruti numisma.	432	Cancrorum & parasitorū
Burgundiorum rex captus		comparatio.
ab Attila.	375	286
Buxi emblema.	553	Canis cur iactum lapidem
C		mordeat.
Cadmi fabula. 508. & seq.		480
		Capra libidinosa
		246
		Capra Scyria, adagiū.
		410
		Capularis senex quid.
		440
		Caput sphericū ait Plato.
		15
		Carne salis pulchrū dictum.
		154
		Carpasij lini ellychniū.
		66
		Cajus errorem in natura

- facit. 60
 Castor & Pollux Iouis &
 Ladae filij. 174. Dioscu
 ri dicti. ibid.
 Catulus fidei symbolū. 525
 Cecrops cur biformis uo=
 cabatur. 30.31
 Cecrops serinā cōmitionē
 in Attica abstulit, & ui
 ris legitimas uxores iun
 xit. 31
 Cecrops primus bouem im=
 molauit. 32. qui floruit
 tempore Moysi. ibid.
 Centauri unde nati. 425. &
 unde dicti. ibidem
 Cerberi allegoria ex Rodol
 pho Agricola. 404
 Ceres unde dicta. 487
 Ceuere quid. 265
 Chærephon Socratis disci=
 pulus, & Vespertilio di
 ctus. 213
 Cham ueneficus & magi=
 cus. 87
 Chamæleontis natura. 198
 Chamæleōta non edere sal=
 so creditum est. 198
 Charitum numerus, atq; de
 scriptio. 458. & seq.
 Charitum, seu Gratiarum
 mater. 461
 Charōtis cimba quid. 440
 Chimerae montis descri=
 ptio. 71
 Chimarrus à Bellerophōte
 occisus fuit. 70
 Chimera quid significet.
 69.70
 Chiron Iasonē instituit. 257
 Chironis descriptio. 424
 Chiron redibis, Laërtij io=
 cus. 425. & non Chiron
 sed Eurycion. ibid.
 Choenix quid. 260. 262
 Choenici insidere. 261
 Christus, uerus Pan. 298
 Cibos in scaphio non po=
 nendos esse. 260
 Cibus in matellam ne im=
 mittas. 262
 Cicadae mutæ ubi. 506. &
 quare. 507
 Cicadae apollini sacra. 507
 Cicadae αὐτόχθονες cur
 dicantur. 401
 Cicadā ala corripere. 462
 Cicadarum ortus & mors
 unde. 400
 Cicadis pleni, quid. 400
 Ciconiae pictura quid, apud
 Aegyptios. 132
 Ciceronis historia. 128. &
 eius mors. 129
 Cic

I N D E X.

Cicero Romani eloquij ma- ximus author. 129	quando dabatur, & cui, & à quo. 113
Ciceronis carmina super Calchantis auguria. 386	Coronis fabula. 88.89
Ciconiarum pietas. 131.132	cor edere quid sit. 313
Ciconiæ fabula. 132	cor magnum habent timida animantia. 195
Circe Solis filia. 248. uene- fica. ibid.	considerare per i, non per y, scribendum. 175
Circe dicta Illustris. 249	cotone. arboris emble. 547
Cithara quid proprie. 51	cotonea & cydonia mala idem. 548
Clementiæ Principum ex- emplar. 426	Cræsus captus à Cyro 447
Cleobi & Bitoni effigies. 446	Cubus quid. 7
Clyster unde dicatur. 273	Cubitus quid. 120
compedes aureæ quid. 271	cucuphæ avis pictura & piet. in parentes. 132
concupere preces quid. 43	culina parua duobus ganeo- nibus non sufficit. 287
concordia unde dicta. 164	culpa delinquētis & suaso- ris par est. 478. & seq.
coniux siue coniunx unde dicatur. 527	cum laruis nō luctandum. 437
Chōradus quid apud Ger- manos. 9	Cumæi fratres. 27
cordum quid. 378	cuculus defides significat a- gricolas. 211.212
cornicum fidissima societas cur dicatur. 160	cuculus & coruca. 211
cornicis dictum ex Sue- tonio. 179	cuculus in nidis minorū a- uium oua sua edit. 212
corona querna ciuica di- cta & quare. 542	cuculi natura ex Leonicensi 212
corona, corolla, & corolla- rium quid. 329	cuculus pro adultero. 212
corona graminea. 112. &	cuculus æstatis prænuntius

- dicitur. 304 Delphin quid cum anchora
 Cupido cur *Epos* dicatur. defignet. ibid.
 337 Delphini in terra uis. 467.
 Cupressi emblemata quid de- celeritas. ibidem. & an
 notet. 539 tacta terra statim mo-
 cupressus symbolū est mor- riatur. 468
 tis. 540. Diuitū monu- Delphini humanitas & pie-
 menta exornat. ibidem. tas in Arionem. 277.
 cyathus quid. 110 278
 cyclopes unde dicti. 476 Delphinus signum muscū
 cygnus cur in signe poeta- 279
 rum. 500. & seq. Democriti risus. 434
 cygni fabula. 502 Democritus cur se obca-
 cynomyie descriptio. 463 uit. 434
 Cyri poenitentia. 448 Desiderare per i, non per
 Cyrus Croesū amicū ex ini y, scribendum. 175
 mico facit & cur. 449 Detrectatorum typus. 462
 D Dextras dandi mos. 163
 Dædalus quo tempore cla- Dextra quid significet. ibi.
 ruerit. 60 Dextra fidei dicata est. 49
 Demonum mores 297 Dextræ parti potior uis
 Danubius & Ister idē. 170 cordis incumbit. 164
 Dares Phrygius scriptor Diogenis apophthegma in
 belli Troiani. 326 muscos. 51
 Daulias uel Daulis regio. Diogenis de libidinoso di-
 235 etum. 240
 Delphicalitera quid. 520 Dione pro ipsa Venere a-
 Delphines hominum amici. pud poetas sepe ponitur
 416 49
 Delphini natura. 416 Dionysij Heraclie regis pin-
 Delphini erga filios chari- guedo & delitiae. 282
 tas. 416 Dioscoridis de fibris opi-
 nio.

nio.	436	thagora fuit.	79
Diuites publico malo.	274	Epimethei pixis.	179
Diues indoctus.	323	Equorum aures, animi in-	
Doctos doctis obloqui ne-		dices.	217
fas est.	488	Equus libertatis insigne,	
Dodonæum æs quid.	75	154	
Dogma quid sit.	83	Erithacus auls.	288
Dona hostium, non dona.		Eros & Anteros quid.	
468. & 469		328	
Draco cur Mimeræ simu-		Eruca uermis & herba.	
lachro apponebatur.	96	239	
97		Erucæ salacis natura.	252
Ducis consilium occultum		Eubuli poetæ epigramma	
esse debet.	59	de Baccho.	106
Dulcia quandoque amara		Eurus unde dictus.	375
fiunt.	332	Eusebius de raptu Ganyme	
		dis.	25
E			
Effigies sancti Senatus.	418	F	
Elephantorum impetus in		Fabula Aesopi de leone, ur	
Galatas, & uictoria.		so & uulpe.	371
366. 367		Facere damnum, & dare	
Eleusina in sacris aſino im-		damnum.	480
posita deportabatur.	40	Q. Fabius Max. corona	
Eloquentia fortitudine præ-		graminea datus, & qua	
stantior.	490	re. 113. Idem Cunctator	
Emanuelis à Costa epigram-		dictus, & cur.	114
ma de Morte & Amo-		Fabula Phinci.	136
re. 440.		Facundia an in senectâ ui-	
Emblematis etymon. 7. &		gorem habeat.	492
eius distinctio.	ibid.	Facundia difficilis.	494
Ephyre urbs.	243	Facundie ures.	495
Epicharmus discipulus Py-		Falco degener.	265

Faunus capripes.	239	G	
Ferdinandus Sanctius fra-		Gabriæ fabula.	39.379
ter autoris.	107	Galatæ qui sint.	367
Festina lentè, prouerbium,		Galatarum historia.	365
quid.	416	Galeacij bellum in Florenti-	
Fiber, siue Castor an sibi		nos.	391
testiculos amputet.	435	Galeacij Mediolanensis Du-	
et seq.		ctis mors.	392
Ficedula unde dicta.	305	Galerus quid à petaso diffe-	
Fidei simulachrum.	47. 48	rat.	8
Fides tormenti genus.	66	Gallicæ scabiei origo.	538
Fides uxoria.	524	Galli fabula ex Luciano.	
Fides in dextris est.	525	74. item Aristophanis	
Fides nulla est sociis regni.		fabula de Gallo.	75
288		Galli cur turribus præfi-	
Fiscus est regis crumena.		gantur.	75
421		Gallus in templis quid desi-	
Fiscus rapit quod non capit		gnet.	73
Christus.	420	Ganimedes unde dicatur.	23
Fiscus cur lien dictus.	423	eius raptus.	24. 25. lo-
Flamines quo pacto sacra		cus ubi raptus.	26
faciebant.	163	Gemmarum origo.	312
Fœcunditas sibi ipsi damno-		Genea quid.	108
sa.	528	Generandi ac pariendi per	
Fœmina iners animal.	284	fectius spatium.	108. et
Formidolosorum, etiã post		genea dicitur.	ibid.
mortem, typus.	473	Genium defraudare quid.	
Fortuna errorem in homi-		270	
ne parit.	60	Germanici epigrāma.	391
Fortunæ figura.	300	Geryonis regnum et armen-	
Fringilla unde dicta.	304	ta.	164. 165.
Fumus et unda quid.	230	Gigantes qui.	32. unde di-
			cti.

<i>Eti.</i>	<i>ibidem.</i>	<i>H</i>
Gigantum audacia. 33		Haliutica quid. 52
Gigantum fabula. 31. 32. 33.		Harmodij coniuratio. 64.
34		65. mors. 66.
Gigantum more pugnare.		Harmonia unde nata. 52
35		Harmonia Cadmi uxor. 511
Gigantes quid apud Macro-		Harpocratis simulachrum
bium.	<i>ibid.</i>	quid designabat. 57
Gigantum uastitas & pra-		Harpuyarū descriptio. 137.
ua consuetudo ex Bero-		& unde dictæ. <i>ibid.</i>
so Babylonico. 34		Hector à nonnullis Apollis
Gith saporem piperis ha-		ne satus dicitur. 470
bet. 514		Hector Achillem occidit.
Gith quid significet. 513		398
Glauci fabula. 116		Hederæ emblemata, & cur
Gorgones tres. 433		poëtarum symbolum sit.
Gorgus Aristoments filius.		549
147		Heduorum insigne porcula.
Græca fides, & pergræca-		17
ri 188		Heduorum uaria nomina.
Græcorū denominatio. 452		18
Gramen cum Marte quid		Heliodora quid sit. 325
commune habeat. 116		Hemina quid. 111
Gramen Saturno sacrum.		Henricus Glareanus anti-
114. & cur uiuax dici-		quitatis scrutator dili-
tur. <i>ibid.</i>		gens. 51
Graminis usus. 118		Heracliti apophthegma. 80
Gratiarum emblemata. 458.		Heracliti fletus, & mors.
nomina. 460		434
Gratiæ cur nude. 461		Herbā porrigere quid apud
Gruum prudentia. 83. 84		antiquos. 113
Guloforum exemplar. 279		Herculanus nodus. 354

Hercules unde dictus sit Alcides.	208	mitas.	457
Hercules Ogmius.	490	Hospes qui recipit, & qui recipitur.	489
Hercules spurius	406	Humane vite lapsus in tribus consistit.	82
Herculi oratio à Gallis tributa, non Mercurio.	492	Hungaria unde dicta.	375
Herculis certamina.	402	Humi qui.	102
& sequent.		I	
Hermes unde dictus.	301	Iain apud Hebreos sonat vinum, à quo Ianus, id est, uinifer.	87
Hestodi patria.	339	Ianus Patulcius & Clustus.	86
Hieroglyphicarum lit. mysterium.	8	Ianus cur ita dictus.	ibid.
Hipparchi occasio.	65	Ianus Geminus à Numa rege dicatus.	85
Hyperbole in Turcam.	170	Ianus bifrons quid indicabat.	86.87
Hippocentaurus ex Claudiano.	30	Ianus Rex Italiae, qui culturam edocuit.	85
Hippocomos quid & unde dicatur.	155	Iason unde dictus sit.	257
Hirci libido & zelotypia.	239	Ibidis historia.	272. forma. 273
Hirundinem sub eodem testone habeas.	489	Ibides bifariae.	273. cum serpentibus pugnant. ibi.
Historia de Achillis armis.	123	Icarus mari Icaro nomen dedit.	317
Histricus quid, & unde.	498	Itari lapsus quid significet.	315.316
Homerus Maenius dictus.	27	Ignorantia submoneda.	56
Homerus an Hestodo antiqrior fuerit.	69	Illicis emblemata.	550
Horatij Coclitis magnanimitas.		Imparilitas.	408

- Inanis impetus emblemata.* Ister & Danubius idē. 170
 464 Iuglans unde dicta. 6
Indigenæ qui. 401 Iupiter deceptus à Prometheo. 309.310
Insani gladius. 481 Iupiter unde dicatur. 26.27
Insignia libertatis. 432 Iupiter cur sit Ammon dictus. II
Intolerantia & incontinentia omnium uitiorū gratissima. 152 Iustæ uindictæ emblemata. 474
Inuestes pulli. 133 Iyngis auis descriptio. 254
Inuidia unde dicta. 237 Iynge trabor, adagium. 255
Ioannes Cifchas hereticus, moriens ex proprio conuicio iussit fieri tympanū bellicum. 473 L
Ioan. Mallara Hispalensis, Pylades auctoris. 403 Laborum Herculis allegoria. 403
Iocasta cur se peremit. 519 Labra & labiæ apud antiquos indifferenter. 56
Ioui summo adesse quid sit. 28 Labyrinthi periphrasis. 59
Iouis glans nux. 6 Lacerta an ore pariat. 12
Iudex à muneribus manus abstinere debet. 134 Lacteus circulus unde. 407
Iudex cur sine manibus pingatur. 418.419 Lacones puniceis tunicis in bello utebantur. 350
Iudicibus munera excæcant oculos, & sapientibus. 419 Latitia propriè quæ sit. 27.28
Iuuenalis uersus emendatur. 224 Lactucis uescentes hebetiores fiunt in Venetia. 250.251
Isis cur cornua habeat. 41 Lactucæ stomachi fastidium auferunt, & cibi appetentiam excitant. 251
Isis pro Cerere. ibid. Lactuca cur Eunuchion dicitur. 251
Isis legisera ibid. & 42 Laidis facetum dictum de speculo.

<i>speculo.</i>	244	<i>est.</i>	76
<i>Laidis monumentum.</i>	242	<i>Leonis caput terrorem si-</i>	
<i>Laius Oedipum filium ex-</i>		<i>gnificat.</i>	203
<i>ponit.</i>	517	<i>Leonis cauda cur Alcaea</i>	
<i>Lampada tradere quid, &</i>		<i>dicta.</i>	218
<i>unde originem habuit.</i>		<i>Leoni mortuo barbam uel-</i>	
310		<i>lere.</i>	438
<i>Laureum baculum gestare.</i>		<i>Leonum cauda index ani-</i>	
557		<i>mi.</i>	217
<i>Lauri emblemata.</i>	556	<i>Libertatis emblemata.</i>	431
<i>Lauri etymon, & uires.</i>		<i>Liene tabescente, artus reli-</i>	
557		<i>qui tabescunt.</i>	423
<i>Laurus uictoriae insigne,</i>		<i>Lignipedes qui sunt.</i>	351
<i>& Apollini sacra.</i>	557	<i>Lipo oculo uti, quid.</i>	412
<i>Laruae quid ex Plinio.</i>	438	<i>Lirioessam edere quid.</i>	
<i>Larus auis. 280. Mercu-</i>		492	
<i>rio dicata.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Liria quid.</i>	493
<i>Latrones unde dicti.</i>	195	<i>Litaniae unde dictae.</i>	384
<i>Leaenae elinguae effigies quid</i>		<i>Letaniae barbarum est. ibid.</i>	
<i>designabat apud Athe-</i>		<i>Litae quid.</i>	384
<i>nienfes.</i>	63	<i>Litera occidit, spiritus uiui-</i>	
<i>Leaenae meretricis fortitudo</i>		<i>ficat.</i>	508
<i>& historia.</i>	62. & 63	<i>Literae Cadmi filiae.</i>	511
<i>Leocra pictor nobilissimus.</i>		<i>Locustae inter animalia mu-</i>	
26		<i>da computantur in Le-</i>	
<i>Leonidae pugna in Xerxe.</i>		<i>uitico.</i>	375
378		<i>Locustae quibus D. Ioannes</i>	
<i>Leo in templis custodiae sti-</i>		<i>uescebatur in deserto.</i>	
<i>gnum dicitur. 73. oculis</i>		374	
<i>apertis dormire fertur.</i>		<i>Locus D. Marci cap. i. de</i>	
<i>ibid. &</i>	76	<i>locustis. 374 & seq.</i>	
<i>Leo perspicacissimi uisus</i>		<i>Locustarum incommoda.</i>	

374. earundem descri- Mala nomina quid. 216
 ptio. *ibid.* Malè parata, malè dilabi.
 Lotophagorum fabula. 341 379
 Lotos Nympha & eius trās Malus medica. 551. eius ui-
 formatio. 342 res. 552
 Lucam oleum grandem di- Mancipare quid. 221
 cebant. 367. & Lucas Malluuium quid. 135
 Boues. 368 Manus artificum quid. 9
 Luciani uerba de Hercule. Manus dextra est cordis
 490. 491. & seq. potissima ministra. 164
 Lucus quid & unde dictus. Mari cur pedes argentei.
 96. & 97 398
 Luna quinta erat inauspica Martis ortus ex Ouidio.
 ta apud antiquos. 34 114. 115
 Lunule in calcæis quid si- Maturare quid sit. 93
 gnificabant. 400 Mature fruges. *ibid.*
 Lupi ceruarij obliuio. 222 Maturare fugam quid. 93
 Lupini corij, & ouis, mi- Medæ crudelitas. 200
 ra. 474. Item in fidibus Mediolanense numisma. 10
 citharæ, si aliqua insit Mediolanum unde dicatur,
 lupina, reliquæ surde- & illius insigne. 17
 scunt. *ibid.* Mediolanum siue Medio-
 Luscinia unde dicta. 234 lanium in Gallia Xain-
 Lycia regio minoris Asia. ces. 18
 71 Melonis pagina quid. 511
 Lydia regio minoris Asia. Memoria cur magni uiri
 333 laborare dicantur. 24
- M
- Menades sacerdotes Bac- Mentem non formam plus
 chi. 256. unde dicti. *ibid.* pollere. 522
 Magnanimi uiri descri- Meropum pietas. 131. 132
 ptio. 419 Mercurij uirga. 352. & seq.
 Mercurij plures fuerunt. 46
 Mercu

Mercurius unde dictus. <i>ibi.</i>	Mineræ simulachrum è cælo delapsum.	66
Et quare Hermis Græcè.	<i>ibid.</i>	
Mercurius quali forma pingebatur.	301	Minotauri effigies cur olim inter insignia militaria.
Mercurij descriptio.	301	58
Mercurius cur triceps olim pingebatur.	44	Myrtilus clypeo enatus.
Mercurij fabula ex Didymo.	45	457
Mittere lapidem in aceruū Mercurij quid.	45.46	Mysterium quid.
Meros mons Libero patri sacer.	101	42
Metelli sentis præclarū responsum.	59	Mysteria duplicia. <i>ibidem</i>
Methodus unde dicatur.	231	Ante mysteria discedere.
Mezentij crudelitas.	537	<i>ibid.</i>
Mulieris famam, non formam uulgatam esse oportere.	534	Moly à Mercurio inuenta.
Muræne et lampretæ discrimen.	527	496
Militis etymon.	485	Moly herbe uires. 494. Et seq.
Miluus rapacem locupletem designat in hieroglyph.	380	Moly facundiæ symbolum.
Minerua quid, et unde dicta.	13	495
Mineræ clamor in natiuitate quid.	18	Momentanea felicitas ex curbita.
		369
		Monstrum naturæ error dicitur.
		60
		Mopsus augur.
		387
		Mori arboris emblemata.
		555
		Mortē sibi consciscere, animi est timidi.
		357.
		Mosis laudes ex Philone Iudeo.
		201
		Motacilla aut. 254. unde dicta.
		255
		Mullet calcei unde.
		400
		Mulieres fucis comparatæ.
		284

I N D E X.

Mundus quid.	284	Nestor cur dicitur tres æta-	
Mundus duos Soles non ca-		tes uixisse.	109
pit.	288	Nestoris scyphus.	305
Musarum & Sirenum cer-		Nestoris lingua.	492
tamen.	345	Nigellæ & guth discrimen.	
Musæ cur palma coronen-			514
tur.	157	Nilotica papyrus.	511
Muscã diis curæ esse.	504	Niobe cur lapidea fingitur.	
Musica impudentiæ figura.			224
	462	Niobes filiorum uarietas.	
Muscas pellere quid.	463		225
Mus albus quid.	259	Niobes fabula ex Pausania	
Musmon animal quid signi-		& Palephato.	226
ficet.	515	Niobes cur lapidea.	223
Mustella ore parit.	12	Noctua uolat, quid Athe-	
Mustella inauspicatũ ani-		niensibus significabat.	
mal.	373		89
Mutui auxiliij exēplar.	454	Noctuas Athenas quid.	89
& seq.		Noctua quas bestias uene-	
Mutuo an uerbum sit Lati-		tur.	90
num.	456	Noctuæ & Cornicis simul-	
N		tas & quare.	90
Narcissi fabula.	231.232	Noctuæ cur in nūmis Athe-	
Narcissus unde dictus.	231	nis insculpebantur.	89
Narcissus flos.	ibid.	Noctuæ & Vluæ discrim-	
Naxo insula Baccho sacra-		men.	90
ta.	107	Noë dictus Ianus & unde.	
Neda fluius.	147		87
Nemesis unde.	120.121	Nosce teipsum quid Cice-	
Nemesis quid.	180. & 331	roni.	521
Neptunus unde dictus.	125	Nox sopora.	146
Nestorea senecta.	108	Numa Pompilius templum	

- Iani primus instituit. 85
 Numus à nomo, simpliciū,
 debet scribi. 137
 Numisma Vespasiani. 416
 Nupta contagioso. 537
 Nutrire lupos quid. 219
 O
 Obscenus quid. 246
 Obsonium quid sit. 270
 Obstruere luminibus. 137
 Occasio quid. 362
 Occasionis statua in biblio
 theca Salmaticensi. 361
 Occasionis descriptio. 359
 Oceanus unde dictus. 169.
 & cur pater dicatur.
 170
 Oeni funiculus. 284
 Ocnos auis. 266
 Oculata manus quid. 77.
 78.79
 Oculis magis habēda fides,
 quàm auribus. 79
 Oedipi histor. 517. & seq.
 Oedipus Laiū patrem oc-
 cidit. 517
 Oedipus sibi oculos eruit.
 519
 Oleum cur Mineruæ do-
 num. 104
 Oliuæ & uitis dissidium.
 103
 Olympias mater Alexātri.
 11
 Olympiis aperit Alexan-
 dro generationis arca-
 na. 12
 Onocrotali ingluuiēs. 281
 Onocrotalos fert Gallia.
 282
 Ophionis superbia. 34
 Opulenti hæreditas. 451
 Oris durities quid. 226
 Orphei hymnus. 295
 Oryx canis. 464
 Orus Apollo libros Hie-
 rogyphic. literarū scri-
 psit. 9
 Os unicum cur homini, au-
 res autem duæ. 55
 Osci populi qui. 246
 Otus quis, & unde dictus.
 220
 Otis quid sit. 221
 Othonis historia. 10
 Ouidius rogatus tres uer-
 sus ex suis operibus tol-
 lere. 61
 P
 Pæana canere. 367
 Pacis emblema. 482
 Pacis

I N D E X.

Pacis fructus.	485	Parmæ descriptio.	8
Pacuij carmen de fortuna.		Patellam sequi quid sit.	286
301		Paupertas summis ingeniis	
Pallas & Minerva idem		obesse dicitur.	358
sunt.	13	Pegasus genus nauigij ce-	
Pallas belli præses cur dica-		lerrimi. 70. unde dictus	
tur. 13. & è Iouis cere-		fit.	71
bro nata fingatur.	14	Pellex unde dicta.	326
Palladiæ fertum quid.	395	Peliades pro Pleiadibus sæ-	
Palladis etymon.	15	pe apud Poetas.	306
Palladis natalis. 12. cur ar-		Peplus seu Perplum quid.	
mata nascatur.	14	37	
Palephatus de Actæone.		Pergula quid.	362
195		Persicæ arboris translatio.	
Palentria quid.	191	414.	
Palma aduersus ponderare		Persis minime noxiam ait	
surgit.	156	Plinius.	ibid.
Pan magnus interiit, quid		Petrusus quid, & unde dica-	
significet.	297	tur.	8
Pan: & antiquorum de Pa-		Phaëthontis fabula.	204.
ne fabula. 293. 294. &		205	
seq.		Phalanx quid.	60
Panathenæa festa magna.		Pharsalia quid.	357.
65		Pharos & Pharium.	56
Pandora quid.	310	Phasis & Phastani.	257
Panici terrores quid.	362	Phastaci doli.	258
Pandare quid.	42	Phastaca Medea dicta. ibid.	
Parcarum certus ordo.	450	Philautia quid.	231
Parra auis.	515	Philomela lingua caret. 235	
Parasitorum pernices pe-		Philoxeni uoluptas.	280
des.	286	Piccæ emblemata.	546
Parastri imago.	286	Picus Saturni filius.	248

I N D E X.

Pietas filiorum in parentes 532	Posidippi epigramma de Occastone. 359
Pileus quibus dabatur, & quid significabat. 432	Potentes obsunt potius qui profunt. 466
Pylos oppidum ubi. 108	Præstidibus quæ capere li- cet. 419
Pygmæorum minæ in Her- culem, ex Philostrato, 206.207	Praxiteles statuarius nobi- liss. 107
Pindari laudes, & educatio 408.409	Principum doctores quales esse debeant. 423
Pinna quid. 362	Proboscis quid & unde di- catur. 368
Pini & cucurbitæ apolo- gus in momentaneam fe- licitatem. 369.370	Progne cur garrula uocata 233
Pythagoras cur carnibus uesci prohibuit. 83	Promethei supplicium. 310
Pythagoras Samius. 262	Prometheus Rhetoricem communicauit mortali- bus. 310
Plato ex fabulis aliquid bo- ni elicit. 12. & 13	Promethei fabula & figu- ra quid designet. 308. 309
Poculum Nestoreum. 306	Prometheus unde dicatur. 313
Poetarum insignia. 500	Protei origo. 497. 498
Polyphemi & Ulyssis fabu- la. 475. & seq.	Proteo mutabilior quare di- catur. 499
Pollucis & Castoris numen & causa melioris spei. 173	Proteus rex Aegypti. 499
Pompeij occisso. 129	Proselemi qui. 400
Populus alba. 558	Pudoris statua. 535
Populus temporis est sym- bolum. ibid.	Pulegij uires. 79
Porphyryonis natura. 184. 185	Q
	Quadrans quid. 110

I N D E X.

<i>Quercus salutis emblemata.</i>	<i>est apud Deum.</i>	29
542	<i>Sapientum dicta.</i>	512
<i>Quercus prima ex plantis</i>	<i>Sardi uenales.</i>	514
<i>est nata.</i> 542. <i>Ioui cur</i>	<i>Sardi qui dicantur. ibidem</i>	
<i>sacra. ibid. &</i>	<i>Sardinia cur pestilens est.</i>	
	171	
R	514. & 515.	
<i>Rhamnusia unde dicta.</i>	<i>Sardus eques.</i>	515
181	<i>Sargus piscis caprarum a-</i>	
<i>Regum Aegypti mos.</i>	<i>mator, & quo modo à</i>	
499	<i>piscatore decipiatur.</i>	
<i>Remora unde dicatur.</i>	245. 246	
94	<i>Satyria insula.</i>	238
<i>Remora alio nomine Eche-</i>	<i>Satyrorum libido.</i>	239
<i>neks.</i>	<i>Scarabaei & aquilæ bellæ.</i>	
263	471	
<i>Reptare dētibus qui dicantur.</i>	<i>Scommæ quid.</i>	287
286	<i>Scorpij etymon.</i>	478
<i>Reuerentia in matrimonio</i>	<i>Scyllæ fabula.</i>	248. 249
<i>requiritur.</i>	<i>Scyphos duplici declinatione</i>	
526	<i>ne flectitur.</i>	307
<i>Roberti Imperat. bellum</i>	<i>Sedens columba, quid.</i>	191.
<i>contra Galeacium Me-</i>	<i>Senatus optimi principis</i>	
<i>diol. Ducem.</i>	<i>exemplar.</i>	418
392	<i>Senescentes in principum</i>	
<i>Romani à Marte orti.</i>	<i>aulis.</i>	271
162	<i>Sepiæ atramentum.</i>	511
S	<i>Sermo, intelligentiæ cibus.</i>	
<i>Sacerdotes Romani cur ca-</i>	260	
<i>pra & cane abstinerēt.</i>	<i>Serpentes ore parientes in</i>	
246	<i>Asta.</i>	10. & 12
<i>Salicis emblemata.</i>	<i>Sexagenarius homo duas</i>	
543. &	<i>uitæ uidetur impleſſe</i>	
<i>fructus. ibid.</i>		
<i>Salix frugifera cur dica-</i>		
<i>tur.</i>		
543		
<i>Salus ære redimenda.</i>		
435		
<i>Salutis draco quid.</i>		
428.		
429		
<i>Sannare & fanna quid.</i>		
87		
<i>Sapientia humana, stultitia</i>		

I N D E X.

geneas.	108	Σπεῦδης ἑρπιδέως, Augusti
Scilla mythologicè quid sit.		Cæsaris dictum. 416
228		sphinx monstrum triforme
Sibyllini libri.	429	518. Ab Oepido confe-
Sidus per i, non per y, scri-		ctum. 520
bendum.	175	sphinx pro ignorantia. 521
Sigalion dictus Harpocra-		sphingis historia. 516
tes.	57	sphingis etymon. 519
Signum pudoris.	536	Vbi nascantur sphinges.
Silentij autoritas & orna-		ibidem
mentum. 54. 55. 56		sphongia pro rapace. 420
Simonidis cantilena quid.		spongia sensum habet. 421
460		spurij qui & unde dicatur.
Sirenũ fabula. 343. & seq.		406
Vnde dicta. 343. Earum		spurius inter prima nomi-
nomina.	345	na. 406. 407
Sistrum quid & unde di-		stellionis nomen in male-
ctum.	110	dictum translatum. 189
Sobrius sis, & nemini con-		& crimen stellionatus.
fidus.	78	ibid.
Solonis laudes à Cræso.		styx quid, & unde dicta.
448		478
Solonis de Cræso historia.		stultorum est, compedes
444. & sequent.		(licet aureas) amare.
Solonis leges Atheniensis		271
bus uenerande.	444	
Sophoclis & puellæ histo-		T
ria. 347. 348		T. litera communis in car-
Speculum dicare quid. 243		mine. 321
Spei encomia. 176. 177		Tacitis notis scribere. 8
Spei cur cornix coniunge-		Tantali fabula. 267. 268
batur.	179	Tantalides qui. 482
		Taurus quid significet in
		Hiero

I N D E X.

Hieroglyphicis.	152	Thrasymbuli historia.	393.
Techna quid.	61	& seq.	
Telamon unde dictus.	126	Thrasymbulus unde dictus.	
Tellus cur beatus à Solone		396	
dictus sit.	445	Tritones quid olim.	388
Tempestas maris ab An-		Tritonis descriptio.	389
neo Seneca.	173	Tritonū historia.	389.390
Termini pertinacia.	449	Tritonis palus, unde Palla-	
Terminus uitæ humanæ.		di cognomen.	15
ibid.		Trois pater Ganymedis.	
Terminus cur quadratus		24	
pingatur.	449	Troia non capta ex Dio-	
Terminus quid.	444	nis historia.	398
Tessera quid sit.	7	Trophæum quid, & eius	
Testiculi fibrorum adimi si		usus, & unde dicatur.	
ne animalis morte non		368	
possunt.	436	Truculentia exemplar ex	
Testudo cur sub pedibus		delphino à suis in littus	
Veneris.	8.534	eiecto.	466.467
Theocriti de spe ratio.	178	Tutissimum in expeditio-	
Theo Arati interpres.	362	nibus est, facienda ne-	
Thetis & Tethys in quo		sciri.	59
differant.	397	V	
Thetis cur pedes albos di-		Veneres due ex Platone.	
citur habere.	398	328	
Tydeus magnus bellator.		Veneris amuletum.	250
168		Verborum quon rerum cu-	
Tympanum quid.	109	stodia melior.	55
Tyranni opulentia, pauper		Veritas cur nuda.	49
tas est subditorum.	422	Vespæ immundæ & carni-	
Torus quid sit.	7	uoræ, regemque non ha-	

I N D E X.

bent.	427	animun uerò imbecil-	
Vespertilionis uaria acce-		lum.	ibid.
ptio.	215	Viperæ & muræ con-	
Vlysses rex Ithacæ Insulæ.		iugium ex D. Basslio.	
476		526. & seq.	
Vlysses, Vitis. 475. Cyclo-		Vis amoris.	323
pen obcæcauit.	476	Vitis & ulmi amicitia.	453
Vlyssis sociorum transmuta-		& seq.	
tio quid significet.	248	Vnus uir nullus uir.	167
Vlyssis historia contra Si-		Voluptas uni:scuiusque sen-	
renum cantus.	346	sus propria est.	22. 23
Vlyssis laus.	346	Vrbs æterna quæ sit.	341.
Vlula picas uenatur.	90	342	
Vini etymologia.	411	Vrna quid.	243
Vini nimius usus furorem		Vxor formosa, compedes	
generat.	III	aureæ.	271
Vinum uirginibus non dan-			
dum.	103	X	
Vinum, lac Veneris. ibid.		Xenia quæ dicantur.	419
Vinum opinionum uanitate		Xeniorum mos antiquitus.	
mentem opplet. ibid.		182	
corpusq; ualidum facit,		Xerxes & eius exercitus	
		mirabilis.	377

F I N I S.

Errata aliquot in uocabulis & citationibus Græcorum uersuum admissa.

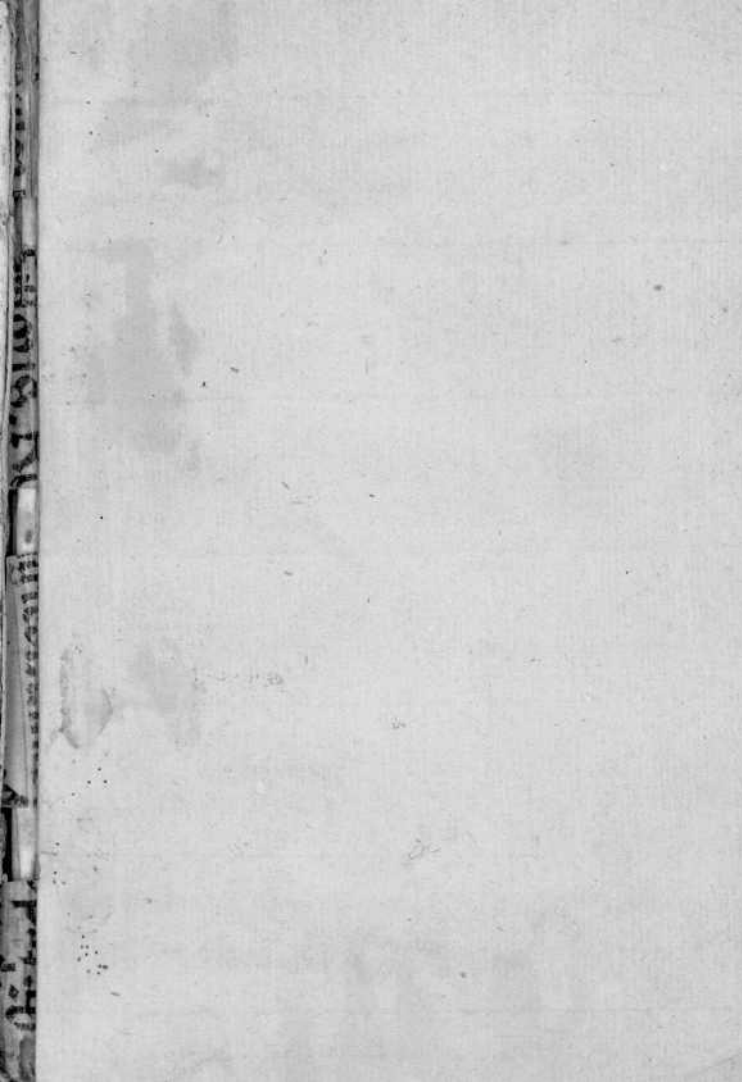
Pagina 20. uersu βαλ. ἀπιρ. 23. uer. secut. ὑπερεῖ. ibid. uer. μόν. Δι. 26. uer. uerbis. χάζιτι, & in seq. similiter. 55. uer. Quam. περί τῶν ὑγιανῶν. 56. uer. ἀρρή. γλώσσ, & seq. κήσανων. uer. λάκι. σισσωπαμίνου. 71. uer. ἔτι. τραχίλα. 77. uer. ἀπιρ. φρουδόντα. 79. uer. hanc λιπρωτικίνου. uer. lib. φειδωλῆς. 8. uer. Πῆ. τί δ' ἐρεξα; ibid. δκ ἐπιλιόθη; 95. uer. Ex. ἐχέλιω. 113. uer. αὐτόν σ' ἐκκαλίσσα. 169. uer. οὕτω ἐμπόλε 186. uer. Θυμ. οὐνικ' 187. uer. Απλκ. διακρίσιμ. uer. ταχ. ἀμῶς. uer. ἄ. σκολιῶν. 193. uer. Μῶσ. πρώτος ἐβαψί. uer. ἦρη. παράμεψομ. 199. uer. Αἴαν. διήπταμίνη. 203. uer. tendat. κατὰ τίν ἐπ. 209. uer. ἄ. διοφρεῦν. 248. uer. ἦ εἰς. οὐκ. uer. τῆσ ἀνιτῆται. 250. uer. σιχ. χρῶ. αἰνοι. 251. uer. Μυ. γύσαι. 254. uer. Ποντ. πότνια δ' ὀδυτάτων. uer. Ποικί. τιτρακνύμον'. 256. uer. τιτρακ. τιτρακνύμονα. 251. uer. οποι. ὀπω. 276. uer. ἀνά. λίγα δ' ὀ π' ἀγίονι. 288. uer. μία. λέχη. 290. uer. λιβθ. pro τύμβον lege ποτήμιον. 295. uer. καλ. τάδε γὰρ μέν ἐσσι τὰ παρῆς. 306. uer. Πάρ. ἦγ'. 328. uer. Στίμ. φέραι. uer. Οἶκ. πανδύμα. uer. ἰμ. πῶσανάγω. uer. ἐσδ' ἐν δ' ἀρ. uer. τῶ. φέρων. 330. uer. Πταν. ἐπασ'. uer. Οἰ. ὄσ κί. 331. uer. Δακρ. πιρῶν. uer. ἐς. ἐς ἦ βαθ. 332. uer. Ηγνυ. μιλίασε. 334. uer. Δακῆ. ὑπερυξιν. uer. Δεξ. ὄττι γι τυθίμ. 421. uer. Μῆ. ἴσ' ἄτ. 433. uer. τὸν ἐξυ. 437. uer. Βάλλ. Βάλλιτε uer. ὡς. ἄτῶσασσι. 453. uer. Ητιγίμ. ἢ πρὸν ἐμοῖς βαλίσσοιμ ἐν. 57. uer. Σωθῆς. Σωθῆς κηριμίνου. 461. uer. ἀχαρ. ἄ χάρις ἄ βαλόν. 483. uer. ἄσχετ. μυριόλας 501. uer. esse. pro Αρποιnis lege Δελι. 502. uer. ὕστερ. ἀεσαν. 505. uer. ἦ γὰρ. ἦ ἀρ. uer. Αβρομ. ἐπιτρούσω. uer. οἰς. ῥυθμῶν. 513. uer. ἄ. χόλα.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of cursive script. The text is extremely faded and difficult to decipher, but appears to be a continuous paragraph or list of entries. The ink is light and the paper shows signs of age and wear.

45
177

5.343